

RAZGOVOR S ANDELOM

Stevan J. Thayer & Linda Sue Nathanson

POZIV

PROLOG

U siječnju 1994. godine, dr. Linda Sue Nathanson, psihologinja u potrazi za medicinskom alternativom, upoznala je velečasnog Stevana Thajera, holističkog iscjelitelja i oca integrirane energetske terapije® (IET). Katkada bi, tijekom njihovih IET seansi, Stevan ušao u samoizazvano, izmijenjeno stanje svijesti i progovorio tuđim glasom, nudeći spoznaje koje nadilaze njegovo iskustvo.

Linda je s vremenom počela vjerovati da zapravo ne razgovara sa Stevanom, već s drugom »osobnošću« koja se je predstavila kao Ariel i s kojom se Stevan »povezao«. Linda je toj drugoj osobnosti počela postavljati pitanja na sličan način na koji je vidjela da odvjetnici i psihijatri ispituju višestruke ličnosti na filmovima i televizijskim emisijama. Ariel je rekao: »Mi stavljamo znanje, spoznaje u njegov [Stevanov] um ...

Budući da pitanja, dakle, nije upućivala Stevanu, već netjelesnoj inteligenciji izvan Stevanove svijesti, Linda je zatražila dopuštenje i suradnju za sakupljanje Arielovih riječi i mudrosti u knjigu.

1. Linda: *Željela bih ti postavljati pitanja onako kako bi ih postavljao istraživač u susretu s nepoznatim oblikom života, a zatim ih prenijeti u knjigu. Što misliš o tome?*

Ariel: Smiješno nam je što nas uopće pitaš želimo li raditi ono za što smo odabrali *vas*. Tvoja želja za postavljanjem pitanja razlog je zbog kojega smo odabrali upravo tebe. Mi ne možemo u nečiji um staviti pitanja, radoznalost ili želju za znanjem. Odabrali smo tebe zato što posjeduješ ta pitanja. Posjeduješ goruću želju za znanjem, a tvoj način razmišljanja nastoji tvoje misli, svijet, pa čak i anđeoski svijet, dovesti u red. Te su osobine toliko duboko ukorijenjene u tvoju osobnost da će ovaj posao za tebe biti lak.

Želimo vam prenijeti mnoga znanja, no, ne možemo ih prenijeti umu koji ne traga za njima. Zato će ti to znanje biti dostupno kada god poželiš pitati.

2. Linda: *Postoje li određene kategorije pitanja na koja želiš da se usredotočim?*

Ariel: Kategoriju pitanja ne određujemo. Tebe smo odabrali da postavljaš pitanja zbog toga što, po prirodi svojega uma, sastavljaš pitanja koja će nam omogućiti odgovoriti ono što želimo i onako kako želimo. Svako pitanje koje nam postaviš, iskoristit ćemo da bismo ti prenijeli poruku koju želimo prenijeti.

3. Linda: *Biste li odgovarali na pitanja o značenju biblijskih priča?*

Ariel: Bit će trenutaka kada ćeš nam postaviti pitanja kojima ćemo prigovoriti ili ćemo na njih odbiti odgovoriti jer bi te takva pitanja odvela daleko od glavne struje tijeka tvoje duše. Pitanje koje si nam sada postavila u skladu je sa strujom tvojega života i bit će nam zadovoljstvo odgovoriti na takva pitanja, no moraš znati sljedeće.

Naša misija nije stvoriti bilo kakav nesklad u životu. Naša misija nije napadati, optuživati, kritizirati ili osuđivati čak i najpogrešnije razmišljanje. Na mnoge ćemo ti načine pomoći shvatiti ograničenja tvojega jezika i tvojeg uma za poimanje ovoga svijeta. U onome što nazivate svojom poviješću, mnogi su pokušali stvoriti »potpuno razumijevanje« koristeći se modelima i tvorevinama logičkoga uma toga doba da bi rasporedili pojmove u kategorije te ih usporedili, budući da je ljudski um stvoren za takvo poimanje. Ti su modeli bili točan i primjeren način shvaćanja ovog svijeta sa stajališta razvoja ljudskoga uma u to doba.

U svakom trenutku vašega vremena u kojemu ćemo vam prenositi svoju mudrost, morat ćemo raditi unutar granica do kojih se razvila čovjekova svijest,

i prenositi znanje riječima i predodžbama koje je u to doba moguće razumjeti. Željeli bismo da poruke koje vam sada prenosimo o biblijskim pitanjima shvatite kao još jedan oblik prenošenja spoznaja koje su trenutno (prema vašem poimanju vremena) još uvijek nepotpune zbog vaše ograničene sposobnosti poimanja ovoga svijeta.

Nadamo se da će naši odgovori na takva pitanja potaknuti širenje i promjenu vaše svijesti, što će vam omogućiti bolje razumijevanje ovoga svijeta i načina na koji funkcionira. Oni koji će poslije tebe postavljati slična pitanja, primit će našu mudrost na način koji će biti primjeren razvijenosti njihovih umova u vrijeme kada budu postavljali pitanja.

Iako je naš rad zabavan, zbog čega će nam biti drago pružiti zabavno štivo onima koji započnu s čitanjem, svojim ćemo riječima uvijek nastojati izazvati trajnu promjenu kod onih koji su ih doživjeli, promjenu koja otvara put unutarnjoj svjetlosti, usmjerava dušu novim putem, a neke vraća na pravi put njihova života. Naš je cilj prenijeti spoznaje onima koji su ih spremni primiti.

Nakon ovih riječi, biblijska će nam pitanja biti vrlo korisna i pomoći će nam s radošću vam prenositi našu mudrost. Iz tvojih pitanja i aktivnosti tvojega uma zaključujemo da si počela uviđati razlog zbog kojega smo za suradnju odabrali tebe i Stevana. Budite uvjereni da ste vas dvoje sila koja će otkriti naše riječi ljudima koji su ih gladni čuti i pročitati.

Oni koje poznaješ, ali i oni koje još nisi upoznala, a koji će primiti naše znanje kao dio ovog procesa, sami po sebi ne posjeduju sposobnost postavljanja pitanja i poniranja. Ljudi poput Stevana posjeduju dar primanja naših poruka, ali još nemaju dovoljno snage i sposobnosti opažanja da bi sami otkrili svoje darove. Ti još sebi ne dopuštaš izravno primati naše poruke, ali si slobodna od strahova i spremna uputiti poziv za buđenje onima koji su ga spremni čuti. Mi na ovoj strani spremni smo obaviti taj posao kada god vas dvoje budete spremni započeti na onoj strani.

4. Linda: Danas se na tržištu mogu pronaći knjige koje su napisali anđeli ili govore o anđelima. Jeste li ti, ili netko drugi s tvojega svijeta, pomagali pisati te knjige?

Ariel: Da za neke smo knjige pružili nadahnuće ili saznanja. Druge su nastale da bi pojasnile ljudske modele za tumačenje riječi koje su pristigle s ovoga svijeta. Pojava povišenog stanja svijesti i želja za spoznajama o anđelima koju već neko vrijeme osjećaš, u određenoj je mjeri djelo ovoga svijeta. Mi smo, kao i uvijek, pokušali pristupiti čovjekovu umu i svijesti, prenijeti mu poruke i surađivati s njime.

No, trenutno obilje sadržaja ili žed za tim sadržajem nemoj tumačiti kao povećanje prenesenog znanja ili želju ovoga svijeta za prenošenjem znanja. Razlog je razvojna otvorenost i sposobnost komuniciranja s ovim svijetom te izravnog primanja spoznaja. Razlog je i sve veća žed u srcima onih koji su se razvili do točke vjerovanja u ovaj svijet, za spoznajama koje će ispuniti neugodnu i sve veću prazninu u ljudskom duhu. Evolucija je prilično očigledna ako se promatra sa stajališta vaše povijesti. Tvoja je vrsta dosegнула vrhunac razvoja sposobnosti zamišljanja i stvaranja.

Kao društvo ste se razvili od rada isključivo rukama preko rada primitivnim strojevima i rada s usavršenim strojevima do rada s naprednim strojevima. Još ste se više razvili u smislu rada sa znanjem koje su stvorili ljudski umovi uz naprednu tehnologiju. Razvili ste sposobnost brže i djelotvornije obrade, korištenja i prenošenja sve složenijih podataka.

Dinamiku obitelji sociološki ste izmijenili tako da svi koji su sposobni raditi i zarađivati čine upravo to, oba su partnera aktivno uključena u razvoj svijeta tehnologije i proizvodnje. Vaš svijet oblika dosegnuo je svoj vrhunac. Vaša je želja oduvijek bila pronaći sadržaj, smisao i svrhu života u ljudskom svijetu. Svijet oblika tijekom vaše evolucije uistinu je dobro poslužio toj svrsi. Međutim, nije lako opisati kako se to dogodilo. To je kao da ste se uspeli na vrlo visok vrhunac uloživši mnogo truda i mnogo, mnogo domišljatosti, spretnosti i ustrajnosti u ostvarenje toga cilja, samo da biste se našli na vrhu i upitali se: je li to sve?

Svijet na kojemu živite gotovo je dosegnuo takav vrhunac. Kako sve više ljudi doseže vrhunac svojih nastojanja i prestaje razmišljati, počinju uviđati da postoji i nešto više. Ne u svijetu oblika i na području ljudskog stvaralaštva, već s onu stranu granica čovjekova ega gdje je moguće započeti s mnogo duhovnijim radom i pronaći više duhovne hrane.

Mnogi iz tvog svijeta slijedili su taj povijesni put i približili se vrhuncu onoga što je moguće učiniti, stvoriti ili očitovati. Tako je došlo do otvaranja svijesti zbog čega je čovjekov um postao prijemljiv i gladan anđeoskog znanja — znanja koje bi se prije tek nekoliko godina vašega vremena vrlo sumnjičavo promatralo i smatralo obmanom ili prijevarom. One koji bi se usudili govoriti ili čak tragati za spoznajama svijeta koji nazivate anđeoskim, društvo bi smatralo otpadnicima.

Ljudska žudnja za zadovoljavanjem sve veće gladi duše za duhovnim spoznajama omogućila je da komunikacija s anđelima prodre u glavne životne tokove. Zbog toga ne samo da će sve više duhovnog znanja biti prenošeno i

objavljivano, već će ljudi za njime sve više tragati. Vidjet ćete da ta popularnost neće opadati sve dok duše ne zadovolje svoju glad.

5. Linda: Tvoje upečatljive riječi u sukobu su s nekim religioznim i sociološkim načinima razmišljanja, a jedna od tvojih tvrdnji jest da ne želiš kritizirati niti optuživati bilo koju skupinu. Molim te da to objasniš.

Ariel: Budite uvjereni da se nimalo ne protivimo uzdrmanju sustava vjerovanja. Činili smo to, kako vi to nazivate, stoljećima. Sve što želimo da u dubini svojega srca spoznate jest da ne postoji ispravno i pogrešno.

Ono što vam pružamo u najboljem će slučaju biti onoliko blizu istini koliko to vaš um i vaša svijest u ovom trenutku mogu pojmiti. U usporedbi s približnom istinom koja je primljena ranije u vašem vremenu, ova bi istina mogla biti u sukobu; mogla bi izazvati previranja. Naš cilj nije izazvati toliko previranje da poruka bude zanemarena, već izazvati odgovarajuću razinu previranja kako bi poruka bila primljena.

6a. Linda: Pretpostavljam da ćemo Steven i ja doživjeti kritike kada ova knjiga bude objavljena jer se neki ljudi neće složiti s ovim riječima. Možete li nam savjetovati kako da se postavimo prema takvim kritičarima?

Ariel: Tvoje je pitanje slojevito. Naš najvažniji cilj jest ponuditi istinu, ponuditi razumijevanje, ali nipošto ne želimo optužiti bilo koga niti bilo koji sustav vjerovanja odrediti kao pogrešan.

Jedno načelo ljudskog iskustva jest slobodna volja, sposobnost slobodnog kretanja na vlastitom putu prema vlastitoj sudbini. Postoji i božanska volja koja vas vodi. Jedna od životnih radosti jest povezivanje božanske volje i slobodne volje u skladno jedinstvo.

Naša velika želja jest da svi koji pročitaju ove riječi uzmu njihovo značenje k srcu; dozive ih; opaze kako, uz slobodnu volju, te riječi odzvanjaju njihovim sustavom vjerovanja. Zelja nam je da oni koji se ne slože ili usklade s našim riječima, jednostavno, brzo i potpuno odbace naše poruke. Zelja nam je dopustiti tim ljudima slijediti vlastiti put i otkriti vječne duhovne istine koje će biti u skladu s njihovim vlastitim iskustvom.

Želja nam je da ove riječi dopru do ljudi koji su otvoreni i usklađeni s tim istinama i koji će ih upotrijebiti za pobuđivanje i njegovanje osjećaja unutarnjeg rasta i razvoja. Zelja nam je da ove riječi nahrane i okrijepe duše koje su ih gladne.

Za glasnike naših riječi u ovom trenutku — onoga koji govori [Stevan] i onu koja postavlja pitanja [Linda] - važan dio njihova karmičkog puta i nužan korak u njihovu duhovnom razvoju jest suočavanje s mogućnošću, ali ne nužno i stvarnim iskustvom, kritike, osporavanja ili verbalnih napada.

Temelj naših poruka, koje neki mogu smatrati prijepornima, jest suštinska istina. Iz vašeg iskustva [Lindinog i Stevanovog] naše prisutnosti proistječe nepokolebljivost, duboka posvećenost srca koja će podnijeti svako suprotstavljanje i osporavanje. Suštinsku istinu koju ste otkrili surađujući s nama, nije moguće osporiti.

Ako vi [Linda i Stevan] ne vjerujete da je ono što činimo ispravno i da je istinito ono što smo vam rekli, tada je najbolje da naše riječi zadržite za sebe. Neka to za vas bude zanimljivo iskustvo, dio osobnog zacjeljivanja i razvoja. Međutim, nije slučajno to što ste se vas dvoje, vaše duše, združili zbog ove svrhe i zadatka. Kad vaše pouzdanje i vjera u energiju i dinamiku naših poruka budu dovoljno duboki, otkrit ćete da osude i kritika neće utjecati na vaše prenošenje ove istine svijetu. Napredovat ćete u svjetlosti svoje istine, a sumnje i strahovi drugih ljudi na vas neće utjecati.

6b. Linda: Vezano za širenje spoznaja, Stevan i ja smo mnogo raspravljali o načinima upoznavanja javnosti s vašim riječima. Naš rad na ovom projektu nije samo osobno iskustvo i nastojat ćemo doprijeti do što više ljudi.

Ariel: Za ovaj zadatak ne bismo odabrali vas dvoje kada bismo mislili da naše poruke nećete podijeliti s drugima. Jedino pitanje je bilo koliko će vremena proći prije no što ih objavite.

6c. Linda: Je li to pitanje upućeno meni?

Ariel: To je opaska. Oboje u sebi nosite strah od objavljivanja ovih poruka. Oboje u svojim karmičkim povijestima nosite ono što biste nazvali negativnim iskustvima koja su proizašla iz objavljivanja takve istine. Nećete biti dovedeni do ponovnog proživljavanja karmičke prošlosti. Iako će neki propitivati izvornost ili istinitost vašeg djela, bit će mnogo više onih koji će veličati njegovu istinu i izvornost te hvaliti objavljivanje takva djela. Karmičko iscjeljenje koje će uslijediti, daleko će nadmašiti svako karmičko opiranje ili ponavljanje vaše prošlosti.

ANĐEOSKI ŽIVOT

ANATOMIJA ANĐELA

7. Linda: Posjedujete li pet osnovnih osjetila - vid, sluh, njuh, okus i dodir?

Ariel: Odgovor na tvoje pitanje glasi jednostavno: »Ne, ne posjedujemo.« Osjetila o kojima govoriš posebno su namijenjena prenošenju spoznaja iz svijeta u kojemu živite kroz različite oblike opažanja u svijest koja se nalazi i živi u ljudskom obliku. Takvi oblici opažanja nisu mogući niti potrebni u svijetu s kojega vam se obraćamo.

Najbliža usporedba onome što ste odredili kao organe opažanja bilo bi stanje znanja nasuprot stanju opažanja. Čovjek opaža da bi stekao dovoljno spoznaja za logično određivanje ili intuitivno shvaćanje istina o okružju i svijetu u kojemu živi.

Stvarnost s koje vam se obraćamo jest stanje svijesti u kojemu je znanje metoda stjecanja spoznaja o okružju. Sve što je potrebno znati u stanju čiste svijesti jednostavno je poznato; sve je to jednostavno na raspolaganju. Nema prepreka pojedinačne ili zasebne prirode koje bi onemogućila jedinstvu, u svakom obliku, prenositi te spoznaje posvuda. To znanje nije ograničeno na naš svijet, jer je i među ljudima mnogo onih koji žive u tom stanju spoznaje, a ti ljudi posjeduju sposobnosti koje nadilaze pet osjetila.

Ti ljudi imaju sposobnost čistog spoznavanja ili uviđanja koje nije moguće ostvariti putem pet osjetila. Brojni su slučajevi komunikacije spoznajom koji se događaju običnim ljudima u njihovim uobičajenim životima. Kroz sponu ljubavi majka će, primjerice, instinktivno znati kada je dijete u opasnosti. Ili će čovjek, bez ikakvih saznanja primljenih kroz organe opažanja, znati da se nešto upravo dogodilo osobi koju voli. Možda ćete, kada telefon zazvoni, znati da vam taj poziv donosi loše vijesti, u što ćete se uvjeriti kada podignete slušalicu.

To znanje nije upitno; to je činjenica koja nadilazi ograničene sposobnosti osjetilnih organa. Mnogo je onih koji tu sposobnost primjenjuju na naizgled manje duhovna pitanja poslovnih pregovora, trgovanja dionicama, pa čak i kockanja, i koji pokraj svih činjenica i svih raspoloživih podataka, posjeduju i spoznaju o tome što će se dogoditi pa se u životu ravnaju prema toj spoznaji. Ta rijetka, trenutna ili možda darovana sposobnost malobrojnih u ljudskom svijetu, sveopći je način stjecanja spoznaja na ovom svijetu.

8a. Linda: Jesi li ikada bio u ljudskom obliku?

Ariel: Odgovor na ovo pitanje s vašega je stajališta teško razumjeti. Zato ćemo ga izraziti u razumljivom, iako ne posve točnom obliku. Nas je mnogo, a neki u našoj zajednici, koju nazivamo mi, bili su u ljudskom obliku. Mnogo je onih koji još nisu imali iskustvo života u ljudskom obliku i ostalih koji to nikada

neće iskusiti. Od onih koji su doživjeli to iskustvo, mnogi ga dobro pamte i poznaju ograničenja ljudskoga oblika.

Naš odgovor nije posve točan, ali ponavljam, ne možemo pronaći riječi kojima bismo vam pomogli shvatiti ovu dimenziju. Nije potpuno točno da nas je ovdje mnogo, jer zapravo je samo jedan. I u svijetu ljudi također je samo jedan. Taj jedan preuzima razne oblike. Možda će vam pomoći usporedba s elektroničkim komunikacijskim signalima. Okruženi ste stotinama i stotinama emisija valova radija, televizije i mobilnih telefona - komunikacijom u mnogim, mnogim oblicima. Sve se to događa istodobno, a vi ste okruženi tisućama emisija. Određeni uređaji — telefon, radio, televizor - mogu primati samo jedan po jedan signal, a vi biste mogli pomisliti da je to jedini signal, zaseban i odvojen od svih ostalih. Pa ipak, svi oni postoje istodobno i svi su zapravo isto. Slično je i kada opazite nas i signal koji ste upoznali kao Ariela.

8b. Linda: Znači da Stevan i ostali daroviti ljudi poput njega mogu primiti taj signal?

Ariel: Da, kao što bi ga primio i prijammnik. A ta vibracija [Ariel], iako ju je teško opisati, savršeno je primjerena njegovoj trenutnoj sposobnosti primanja.

9. Linda: Željela bih doznati više o onome što nazivaš svojom stvarnošću, svojim svijetom i stanovnicima toga svijeta.

Ariel: Još jedan pokušaj da se riječima objasni ono što nije moguće objasniti. Stvarnost s koje vam se obraćamo jest svijest nesputana egom i nevezana za fizičko tijelo. Izraz koji nije posve točan, ali bi vam mogao pomoći razumjeti jest: mi smo duše koje se nisu vezale za ljudski oblik.

Mnogo smo puta opisali hijerarhiju od najnižeg do najvišeg oblika kako bismo pomogli ljudima shvatiti taj pojam. Mnoge vaše vjere temelje se na takvom hijerarhijskom poimanju ovoga svijeta. S našeg stajališta ono nije ispravno jer u ovom svijetu nema »boljega« ili »gorega«, »višega« ili »nižega«. Sve jednostavnog[^]. No, prema onome kako nas prikazuju i doživljavaju oni iz vašeg svijeta koji služe kao posrednici ili kanali između ovdje i ondje, izvedeno je ljudsko tumačenje »više vibracije«, »niže vibracije«, »bliže Bogu«, »dalje od Boga«, »dobro«, »zlo«. To ljudsko tumačenje vodi zaključku o postojanju sustava. S vašeg stajališta, to je točno. No, s našeg stajališta nije tako.

10. Linda: Ima li vas mnogo na tvom svijetu?

Ariel: To je vrlo teško pitanje — ima li nas mnogo na našem svijetu? U svojem poimanju vlastitog jastva kao zasebnog i odvojenog od svih ostalih živih bića i

stvorenja, na ovaj svijet pokušavaš primijeniti zamisao odvojenosti i zasebnosti. Ponavljam, iako to nije istina, u sebi ipak sadrži nešto istinitoga.

Nije istina da smo zasebni i odvojeni i zbog toga u razgovoru s vama nikad ne govorimo u jednini [kao Ja]. Iako onome koji prima poruke često predajemo i oznaku, ime, osjećaj, energiju ili predodžbu, sve to služi isključivo u svrhu pomaganja tom pojedincu, a ne kao određenje istinskog ili zasebnog identiteta.

Vaše stupnjevanje, sistematiziranje i kategoriziranje hijerarhije anđeoskog svijeta pri čemu koristite imena, oznake i ostala određenja osobnosti, nije posve točno. S ljudskim smo umom tijekom vremena komunicirali na taj način zato da bismo vam pomogli. Stvorili smo predodžbu koju su ljudi dosljedno opažali u različitim vremenima i na različitim mjestima. To je urodilo ljudskim tumačenjima našeg identiteta kao zasebnog i odvojenog, tumačenjima koja razlikuju ovo od onoga, jedno od drugoga. Pokušaj da se nepojmljivo ljudskom umu učini djelomično pojmljivim zapravo je neka vrsta oruđa. Jer, kad nas ljudi ne bi mogli pojmiti, ne bismo bili sposobni govoriti, djelovati, voditi, poučavati i pomagati.

Neka bude posve jasno da je energija ovoga svijeta dostupna svakomu. Nas je i više nego dovoljno (nazovite nas anđelima, vodičima, pomagačima, čuvarima) da bismo služili, pomagali i poučavali svako pojedino biće na ovom planetu — i još stotinu puta toliko.

No, doprijeti možemo samo do onih koji su spremni, razvijeni i otvoreni.

11a. Linda: Možete li поближе opisati prirodu anđeoskog svijeta?

Ariel: Još jednom ponavljamo da je teško pronaći odgovarajuće riječi ili usporedbe kojima bismo ga točno opisali jer vaš um nije sposoban pojmiti istinu naše stvarnosti. No, upotrijebit ćemo usporedbu kojom ćemo vam je поближе objasniti.

Uzmete li jedno od svojih pomagala - prizmu - i izložite je sunčevoj svjetlosti, ona će na zid projicirati raspon prelijepih duginih boja. Svaka se boja doima zasebnom i odvojenom. Vi svojim očima opažate crvenu i uviđate da se razlikuje od plave ili žute. Otkrit ćete da svaka boja, sama po sebi, zapravo postoji samo kao vibracija i samo u vašem opažanju. Pa ipak, svaka prizma izložena bilo kojoj zraci sunca uvijek će projicirati spektar boja koji ćete prepoznati.

Mi smo više nalik sunčevoj svjetlosti. Kad pogledate u sunce, opažate samo jedno. Ovdje nema plave niti crvene. Nitko nije viši niti niži. No, vaš nas um ipak želi razdvojiti na više i niže vibracije. To se događa kada ljudski um pokušava pojmiti ovaj svijet. Um je poput prizme.

Budući da ne može pojmiti cijeli spektar odjednom, mora ga razdijeliti i usredotočiti se na manji dio, beskrajno malen dio svijeta s kojega vam se obraćamo. Um to čini prema obrascu koji mu odgovara.

Oni koji su bili otvoreni za komunikaciju s nama, tijekom cijele vaše povijesti povezivali su se s malim djelićima ove stvarnosti. Tako su se razvile ljudske značajke poput imena, osobnosti i osobina, poprilično nalik našoj usporedbi s bojama.

Brojni ljudi raznih podrijetla i iz raznih kultura, čak i iz vaših raznih vremenskih razdoblja, koji opaze crvenu boju, a zatim pišu o njoj, opisat će slično iskustvo. Jednako će tako i umovi koji se povezu i prodru u snopove svijesti, poput radioprijamnika koji se usklade s frekvencijama radijskog spektra poznatog kao Ariel, doživjeti (unutar granica njihove vlastite sklonosti) isto biće, istu vibraciju, iste riječi, istu suštinu.

Međutim, vidjet ćete da posjedujete mnogo povijesnih zapisa o anđelima pod raznim imenima, opaženima tijekom mnogih razdoblja vaše povijesti i opisanima s mnogo naizgled proturječnih značajki - isti glas, isto ime i ista prisutnost opažena u jednom slučaju kao muška, a u drugom slučaju kao ženska, a u jednom slučaju kao dobronamjerna, a u drugom slučaju možda kao zla. Ta tumačenja, određenja i opisi ne potječu od nas, već od vas. Kad ljudi prodru u određenu razinu svijesti i ponesu sa sobom tu spoznaju, pridružuju joj svoju vlastitu prosudbu, svoju zamisao, svoje tumačenje onoga što su vidjeli ili čuli.

Zbog toga se, sa stajališta ljudskog uma, čini da postoji beskonačno mnogo raznih bića s mnogo, mnogo imena i mnogo hijerarhijskih položaja. Vaši komunikacijski sustavi uistinu se odlikuju takvim određenjima, onime što nazivate VHF i UHF televizijom, AM i FM radijom, višim frekvencijama, sve naizgled različito, sve određeno vlastitim značajkama. Dvoje ljudi s odgovarajućim prijamnicima može se podesiti za istu stanicu na određenoj frekvenciji i pronaći iste sadržaje. No, u stvarnosti je sve vibracija; sve je jedno. Samo je razdijeljeno za različite svrhe. Jednako tako i posrednik — pojedinac koji razgovara, opaža i komunicira s anđeoskim svijetom — u tom trenutku promatra kroz vrlo uzak snop koji njegov um može pojmiti.

No, sliku tog malog djelića nemojte smatrati sveukupnošću svega postojećega, pa čak ni točnim uzorkom sveukupnosti. Posrednik će dosljedno opažati tu sliku koja će mu se svaki put činiti istom, jednako kao što se i određena boja spektra svaki put doima istom.

No, upamtite da ljudski um djeluje poput prizme i raščlanjuje taj svijet na zamjetljive segmente koje je moguće pojmiti. Na žalost, na ovom stupnju razvoja ljudskog uma, sposobnost poimanja sveukupnosti ovoga svijeta, ili riječima vaših religija, sveukupnosti Boga, sveukupnosti Alaha, sveukupnosti Taoa, sveukupnosti Oca, Majke ili Božice, nije moguća.

Ljudi su se tijekom vaše povijesti katkad, na žalost, više usredotočivali na glasnika nego na samu poruku. Pa ipak ćete opaziti da se poruka tijekom sveg tog vremena nije promijenila.

11b. Linda: Poruka o čemu?

Ariel: Poruka o ljubavi.

12a. Linda: Postoji li naprava kojom bismo mogli ustanoviti tvoju prisutnost u ovoj sobi?

Ariel: Vrlo je teško odgovoriti jer ovo pitanje povlači za sobom još mnoga druga pitanja. Kada bismo, poput mnogih duhovnih učitelja na vašem svijetu, vašu ljudskost usporedili s valom na oceanu, taj val preuzeo bi oblik [rođenje]; trajao bi neko vrijeme [život]; kretao se [putovanje]; i tada nestao, vraćajući se u ocean [smrt]. Taj je val cijelo vrijeme bio ocean. No, lako je opaziti razliku među valovima. Svaki je zaseban. Svaki je val poput osobe. Svaki je odvojen. Svaki se uzdiže niotkuda. Svaki se kreće kroz ono što nazivate životnim putovanjem. I svaki se, kroz ono što nazivate smrću, vraća oceanu.

Tvoje je pitanje nalik pitanju: »Kako bih mogla, živeći duboko u oceanu, od vode načiniti uređaj koji bi mjerio vodu?« Nigdje u svijetu u kojemu živiš — u univerzumu u kojemu živiš — ne postoji mjesto na kojemu nije ono što nazivate Bogom. Vi ste sami načinjeni od Boga. Stvoreni ste prema Božjoj predodžbi, ne tjelesnom obliku, već predodžbi.

Pronađi u sebi ono što postoji dok živiš, ali ne postoji nakon što umreš. Izvaži se. Ista si i prije i poslije smrti. Izmjeri se bilo kojim od vaših uređaja i bit ćeš ista. Nijedna te molekula nije napustila, no ipak si mrtva. Nešto nedostaje. Mi smo ... to nešto.

Mnoge od vaših tradicija odredile su to riječju duša. Izraz je dovoljno točan da bi odgovarao tom opisu. Duša je suština, tvar, energija koja jest Bog.

12b. Linda: I to je ono što nas čini živima?

Ariel: Da to je ono što nazivate sviješću - iskra svjesnosti.

13. Linda: Jesi li stoljećima bio ovdje?

Ariel: To pitanje povlači za sobom druga pitanja. Vrlo je važno da shvatite da nikada nije bilo trenutka prije kojega mi nismo postojali, te da nikada neće doći trenutak nakon kojega nećemo postojati. No, jednako je važno i da nikada nije bilo trenutka prije kojega vi niste postojali. Niti će ikada doći trenutak nakon kojega nećete postojati. Pod time ne podrazumijevamo osobnost koju ste stekli na ovom putovanju i u ovom životu. Govorimo o suštini, samoj životnoj sili koja je upravo ono što izravno doživljava čisto poimanje, onaj dio vas koji je sam život. To je vi kojemu se obraćamo.

14. Linda: Postoje li različite vrste duhovnih vodiča, anđela, duhova preminulih ljudi i tako dalje?

Ariel: Tvoje pitanje cilja u srž. Budući da se to pitanje može promatrati s dva različita stajališta, na njega su moguća i dva različita odgovora. S našeg stajališta nema razlike u smislu iskustava, bića ili prisutnosti s kojima se susrećete. No, samo s našeg stajališta sve proizlazi iz jedne sveopće vibracije i ništa nije zasebno.

Međutim, pitanje koje si postavila proizlazi iz stajališta zasebnog ljudskog uma koji je, da bi postojao, prisiljen raščlaniti svoj doživljaj stvarnosti u zasebne, razvrstane načine promatranja života. A s tog stajališta iskustva su uistinu različita.

Mnogi vaši znanstvenici i pisci raščlanili su božanski svijet riječima poput »nebeska hijerarhija« ili »nebesko kraljevstvo«. Te riječi upućuju na stup njevanje ili strukturu, u nekim slučajevima gotovo poput školskog sustava u kojemu učenik napreduje kroz razrede sve dok ne dobije svjedodžbu. Po navljamo, ograničenost vašega jezika te nesposobnost vašega uma da pojmi našu stvarnost dok je ukorijenjen u vašoj predodžbi odvojenosti, otežava nam pokušaj objašnjavanja da je takvo stajalište u jednom smislu ispravno, a u drugom pogrešno. Istina je da ovo jedinstvo, ova vibracija životne sile, koja sačinjava i očituje se u svem životu, u sebi nosi široki raspon mogućih iskustava.

Onaj dio vašeg poimanja koji bi opazio hijerarhiju od najnižeg oblika nebeskog bića pa sve do najuzvišenijeg oblika nebeskog bića, zapravo je način na koji funkcionira čovjekov um koji isključivo raščlanjuje, razvrstava i kategorizira. Um na taj način strukturira razne vibracije (ili duše) koje su se razvile do različitih vibracijskih postignuća, ili različitih razina duhovnog rasta. Na taj ih način doživljava na njihovim položajima unutar te zamišljene hijerarhije ljudskoga uma. Sa stajališta ove stvarnosti, ta hijerarhija ne postoji. Međutim,

ako se promatra kroz filter i prizmu ljudskoga uma, ona postoji i, kroz ono što nazivate poviješću, doživjeli su je mnogi ljudi.

Tako će, u tvom primjeru, čovjek koji se susreće s dušom koja više ne posjeduje tijelo, dušom koja (s ljudskog stajališta) nije dosegla iznimno visoke razine profinjenosti vibracije, tu dušu zaista (sa svojeg stajališta) opaziti kao nižu u njezinoj božanstvenosti ili nebeskom položaju no što će opaziti dušu koja se znatno razvila i na svojem putu dosegla visoku razinu božanske vibracije.

Pa ipak, s osnovnog stajališta sveopćeg jedinstva univerzuma u kojemu živite, zapravo ne postoje druge razlike osim vibracijskih značajki. A sve su one dio iste, vječne vibracije.

15. Linda: Jesu li sve vibracije koje nadilaze ljudski um »anđeli«?

Ariel: Izraz anđeo, kako ga vi koristite, služi za određivanje vibracije koja nadilazi normalno ljudsko iskustvo. Taj izraz označava vibraciju životne suštine i životne energije, vibraciju visoke i najbožanskije duhovne prisutnosti. U nekima od vaših hijerarhijskih obrazaca koristi se za označavanje onoga koji je bliži Bogu no ljudskom iskustvu. O vama, dakle, ovisi kako ćete koristiti taj izraz, koji je vaša tvorevina.

Moguće objašnjenje glasi: anđeo je sve u ovoj stvarnosti što, na vibracijskoj razini, postoji između ljudskog iskustva i jedinstva, odnosno, Boga. Uz takvu definiciju, sve u ovoj stvarnosti može se smatrati anđelom.

No, korištene su i druge definicije. Za određivanje pojmom anđeo, te definicije, s ljudskog stajališta, zahtijevaju stanovitu »višu« razinu vibracije. Pa ipak, suštinska istina u pozadini svega jest činjenica da sve boje spektra nisu ništa drugo doli svjetlost. Samo ako je promatra kroz prizmu, čovjek se pita je li crvena viša ili niža od žute, ili pokušava dokučiti na kojoj točki spektra te boje postaju nevidljive.

A kad postanu nevidljive, jesu li sve boje iste? Jesu li sve boje iznad granice vidljivosti iste, ili su neke više i različite od nižih? Baš kao što bi se moglo činiti bespotrebno razmišljati o svim bojama svjetlosnog spektra iznad granice vidljivosti, to je nalik pitanju: »Jesu li sva bića izvan ljudske svijesti anđeli?« Shvaćaš li naš primjer?

Linda: Nije mi lako shvatiti tu zamisao pa bih se za neko vrijeme željela ponovno vratiti na nju.

[BLISKI SUSRETI](#)

16. Linda: Možete li, za one od nas koji ne posjeduju izravnu osjetilnu svjesnost o vašoj prisutnosti, otkriti kako ćemo znati da pokušavate komunicirati s nama?

Ariel: Bilo bi pogrešno reći da mnogo ljudi ne posjeduje izravnu svjesnost, sposobnost komuniciranja s nama ili znanje o takvoj komunikaciji. Točnije bi bilo reći da, iako se takva komunikacija događa često, ljudski um često ne prepoznaje njezin izvor ili važnost. Brojni su načini, u okolnostima koje nisu toliko formalne kao ove u kojima mi sada komuniciramo, na koje dopiremo i povezujemo se sa životima onih koje želimo usmjeravati ili voditi - onih kojima želimo pomoći.

Mnoge vrste ljudskog iskustva prouzročene su anđeoskom komunikacijom. Prva je intuicija — odnosno, jednostavna odluka donesena u umu bez ikakvog posebnog razloga i bez osobite logike, često brz ili slučajan izbor za koji se ispostavlja da je bio ključan u svojem utjecaju na vaš život.

Primjeri takve vrste komunikacije prilično su jednostavni: vozite u određenom smjeru i iznenada, bez ikakvog posebnog razloga, krećete drugim putem da biste kasnije saznali kako je cesta kojom ste prethodno putovali, zakrčena i da se promet odvija vrlo sporo. Donoseći tu, naizgled slučajnu odluku, uštedjeli ste mnogo vremena ili truda. Ili se, naizgled slučajno, sjetite nekoga i odlučite ga nazvati. Uskoro otkrivате da je vaš poziv bio iznimno važan. Primjerice, u slučaju poslovnog poziva, obavili ste ga u pravom trenutku i poslovna veza koju ste željeli uspostaviti bila je vrlo uspješna upravo zbog tog pravog trenutka. Ili ste nazvali prijatelja koji je u tom trenutku imao veliku potrebu čuti vas, a vi ste mu svojim »slučajnim« pozivom prenijeli vrlo važnu poruku ili spoznaju.

Ti oblici naizgled spontanijeh povezivanja su, u svojoj osnovi, komunikacija u kojoj smo mi projicirali zamisao, misao ili predodžbu prema nekom umu koji nije spreman primiti profinjeniju komunikaciju s ovoga svijeta. Zbog toga ih čovjek u tom trenutku ne opaža kao nešto osobito. Niti ih, čak i nakon što se dogode, ne smatra osobitima, jer ego će se potruditi poreći važnost takvih slučajnih događaja ili komunikacija.

Kada bi ego priznao važnost i moć takve komunikacije, tada bi morao priznati i da postoji dio vašega bića koji izmiče njegovu poimanju i prekoračuje njegove granice. Ego je time ugrožen, pa čovjek zbog toga često ne prepoznaje takve događaje niti o njima previše razmišlja. Izvor takve komunikacije, takvih spontanijeh bljeskova intuicije, mogao bi biti, kao što vaši pjesnici opisuju, šapat anđela u čovjekovo uho.

Drugi oblik naše komunikacije jest uvid. Katkad koristimo oblik koji vi nazivate stanjem snivanja. U vašem se snu katkad pojavljuju cjelovite predodžbe, jednom doslovne, a drugi puta metaforičke i pružaju vam duboko razumijevanje smjera u kojemu trebate krenuti, otkrivaju vam savršena rješenja problema koje je potrebno riješiti ili divne nove uvide i strategije za ono u čemu ste se smatrali beznadno zaglavljeno i sputano. To divno stanje koje nazivate snivanjem pogodna je i sjajna prilika za otkrivanje uvida i mi ga koristimo da bismo vas vodili, usmjeravali i otkrivali spoznaje umu koji ih je spreman primiti. Međutim, u takvim slučajevima često dolazi do poteškoća.

Jer, kad saznanje stigne u normalno ego-stanje svijesti, čovjek mora shvatiti katkad metaforične poruke da bi ih uistinu mogao iskoristiti. Na to nemamo sposobnost utjecati.

Treći način na koji s ljubavlju pokušavamo voditi čovjeka i otvoriti njegovu svijest za naše poruke jest otkrivenje. Ono se većinom događa u trenucima kada je osoba u dubokom očaju, zaglavljena u nekom mentalnom procesu ili uplašena odlukom koju mora donijeti. U tim je trenucima um, pod nadzorom ega, slab. Mentalna stanja frustracije, straha ili osjećaja zaglavljeno u problemu kojemu nema rješenja, bacaju ego na koljena. Kad nadzor ega nad umom oslabi, naša sposobnost komunikacije s vama znatno se povećava. Čovjek u takvim trenucima može iznenada doživjeti bljesak svjesnosti u kojemu opaža ključan element koji nedostaje i tada mu se otkriva cijela strategija, a način rješavanja problema opaža do najsitnije pojedinosti.

Katkada, u takvim trenucima, umu nije moguće prenijeti samo rješenje, ali mu je moguće prenijeti ključ toga rješenja. Tako čovjeka navodimo da iznenada pomisli na suradnika ili prijatelja koji mu može pomoći, a taj suradnik ili prijatelj uistinu raspolaže odgovorom koji mu nastojimo pružiti. Ili čovjek iznenada može pomisliti na neku knjigu kao na moguć izvor rješenja, a kada je otvori, pronalazi odgovor koji smo mu željeli pružiti.

Za ljude nešto otvorenije svijesti imamo i četvrti način usmjeravanja: predodžbama i riječima, baš kao što to činimo u ovom trenutku.

Kada takvi ljudi zatraže smjernice, kada zahtijevaju spoznaje, sposobni smo im prenijeti ne samo spoznaje koje će im pomoći u okviru njihova zahtjeva, već ih poučavati i nešto šire. U svakoj prilici nastojimo ne samo riješiti problem ili olakšati životno putovanje, već vas i usmjeravati kako bi se vaša duša što uspješnije razvijala.

Pritom katkad opažamo kako bi određena spoznaja čovjeku uštedjela mnogo napora, ali mu uskratila vrlo potreban duhovni razvoj. U takvim slučajevima ne pružamo spoznaje. To ne znači da ih uskraćujemo do te mjere da se čovjek mora

mučiti ili patiti. Svrha tog veličanstvenog, dragocjenog iskustva ljudskosti jest razvijati se i rasti, spoznati tko uistinu jeste — ne samo kako ste sami sebe odredili, već tko jeste na najduhovnijoj razini — i razviti prisan odnos sa svijetom s kojega vam se obraćamo.

17. Linda: Postoje trenuci kada čovjek osjeća da mu se iznenada otkrila neka zamisao, dobiva odgovor na neko pitanje ili stječe uvid u neki problem. Jesu li to anđeoske poruke?

Ariel: Ako dopuštaš, ovo ćemo pitanje iskoristiti da bismo odgovorili na mnogo općenitije pitanje. U nekim se trenucima čini da je ljudski um doživio izvanosjetilno iskustvo. To može biti spoznaja, uviđanje nečega što nadilazi logično poimanje, nešto što ne proizlazi iz linearnog, logičnog razmišljanja. To može biti bilo što, od čudesnog kreativnog uvida, nešto što spontano zabljesne u svijesti, do kreativnog djelovanja pri kojemu se čini da se slika stvara sama ili da se priča sama piše. Takvo se iskustvo može pojaviti i u obliku spoznaje da će se nešto dogoditi trenutak prije no što se uistinu dogodi, kao u slučaju kada pomislite na nekoga, a trenutak kasnije telefon zazvoni i javlja vam se osoba na koju ste pomislili.

Ta, i tisuće sličnih iskustava, zapravo su trenuci kada čovjek doživljava stanje uma koje nadilazi ego. U takvim trenucima čovjek prodire u viša stanja svijesti koja su mu neprestano dostupna, no on ih, unatoč tome, rijetko doživljava. Kao što smo objasnili u odgovorima na prijašnja pitanja, kada čovjek prekorači ego - stanje uma u kojemu se doživljava kao zasebnog i odvojenog, kreće se u području svijesti na kojemu nema odvojenosti, zasebnosti, na kojemu je sve suštinsko i beskonačno »jedno«.

Dva su obrasca koje čovjekova svijest koristi da bi objasnila to uzvišeno stanje. Oba su istodobno ispravna i pogrešna. Jedan obrazac određuje to iskustvo kao uspinjanje na višu dimenziju jastva koja se neprecizno naziva višim jastvom ili višom sviješću. Drugi ga obrazac određuje kao prekoračenje svijesti i ulazak u anđeosku stvarnost iz koje se [prema ljudskim bićima] spuštaju božanske spoznaje.

Pitala si je li osjećaj »otkrića« anđeosko uplitanje ili njihova komunikacija sa sviješću osobe koja prima nadahnuće? U suštini su oba obrasca -obrazac uzdizanja na višu dimenziju uma i obrazac anđeoskog posredovanja — točna. Čovjekov um zapravo pristupa onome što je oduvijek tu, ali se čovjek s time rijetko povezuje. Ništa se novo nije pojavilo. Koristi se samo ono što je oduvijek tu — baš kao što je i um onoga koji upravo govori [Ste van] prekoračio svaki osjećaj jastva i povezo se s mudrošću koju mu predajemo u obliku misli, a koje on zatim izgovara.

I ta povezanost, otvorenost, može se spontano dogoditi u trenucima uzvišenog kreativnog rada. Katkad se događa u trenucima frustracije ili očaja, bez obzira na to je li posrijedi kreativan rad umjetnika ili poslovnog čovjeka koji u trenutku iznenada opaža ono što je cijelo vrijeme bilo tu, ali je oku ili umu bilo nevidljivo. Mogli biste reći da je u takvim trenucima anđeo šapnuo u uho te osobe i pružio joj uvid. Mogli biste jednako ispravno reći i da je um prekoračio svoje normalne granice, čak i ako je to bilo samo trenutačno, i našao se u višem stanju svijesti u kojemu se nalaze svi odgovori.

18. Linda: Postoji li razlika između naših vlastitih misli i anđeoskog vodstva?

Ariel: Da, prilično je točno da postoje razlike između misli i anđeoskog vodstva. Razlika je u izvoru iskre kreativne energije koja stvara ono što na posljetku postaje misao. Osnovna razlika jest u tome je li ta misao samoodrživa. Drugim riječima, rada li drugu misao, koja zatim rada novu, čime se stvara ono što biste mogli nazvati lancem misli ili vizualnih predodžbi koji se vremenom završava ako umu dopustite da ga slijedi. Ti lanci misli često su vrlo egocentrični. Njih stvara i usmjerava pojava koju nazivamo egom. Te misli vas, kao glavni lik, dovode u središte. Njihova svrha jest pomoći vam steći više, izgledati bolje, osjećati se ugodnije. To su scenariji ili predodžbe koje stvara mašta i u kojima ste vi junak ili junakinja kojoj se drugi dive i kojoj zavide. Te vrlo egocentrične i samožive misli stvara i usmjerava ego.

Misli koje su izazvane ili potaknute iz ovog svijeta poprilično se razlikuju po svojoj prirodi. Po otkrivenju se često pojavljuje i tjelesni osjećaj, odnosno, misao nadahnutu božanskom stvarnošću. Otkrivena misao neće biti tek obično mentalno iskustvo. Kad se takva misao pojavi u umu, često će je pratiti snažan osjećaj otvaranja srca. To će dovesti do osjećaja velike topline u području srca, na sredini tijela, osjećaja dubokog mira, spokojstva i sklada. Ako je um bio u previranju ili se mučio strahom, otkriće donosi osjećaj izvjesnosti i sigurnosti u spoznaji da će sve biti dobro. Ako se otkriće odnosi na neku osobu, kada pomislite na nju, u srcu ćete osjetiti snažnu povezanost i toplinu prema toj osobi. Kada je otkriće ujedno i nadahnuće za neku zamisao o projektu ili strategiji za rješavanje vrlo teškog problema, uslijedit će veliko uzbuđenje — daleko veće no što bilo koje ego-razmišljanje može izazvati.

19. Linda: Možeš li nam reći zašto su bića iz tvojega svijeta tako vezana za ljude na Zemlji?

Ariel: Ne slažemo se s riječju vezanost. Već smo rekli da je sav život, uključujući nas u svijetu koji vi nazivate anđeoskim, i vas u svijetu koji nazivate ljudskim, povezan sveopćim jedinstvom. S anđeoskog stajališta, mi smo isto što

i ljudi. Međutim, zbog pojave ljudskoga koju nazivate egom, ne može se reći da ste i vi isto što i anđeli.

Mi ne posjedujemo vašu zamisao odvojenosti. Svijet ne promatramo kroz vaš filter ego-uma. Zato će vaš um pod nadzorom ega teško shvatiti pojavu koju nazivate *vezanošću* za pomaganje i vođenje. No, kada bismo vam postavili pitanje koje bi vas potaknulo na razmišljanje, vjerojatno biste došli do odgovora.

Mogli bismo vas upitati: Zašto ste tako vezani za vlastiti život, za svoju imovinu, za svoja djela, za svoj identitet? Odgovor koji će se najvjerojatnije pojaviti u vašem umu jest »zato«. No, budući da mi nismo odvojeni od vas, i naš odgovor također glasi: »Zato.« Ako ustanovite zbog čega vaš odgovor tako glasi, shvatit ćete i zbog čega smo mi tako vezani za vas.

20. Linda: Čini se da jezična barijera među ljudima u vašem svijetu ne predstavlja prepreku. Vi komunicirate s ljudima svih rasa i jezika i otkrivате im spoznaje. Možeš li nam reći zbog čega jezik za vas nije prepreka?

Ariel: Mi se ne služimo jezikom. Naša metoda komuniciranja prilično je jednostavna, ali ipak nepojmljivo složena kada bismo je pokušali opisati riječima. Paradoks je u tome što mi govorimo ljudima. Dopuštamo pristup ljudskom umu koji posjeduje ograničenu sposobnost pridružiti nam se u onome što smo nazvali znanjem. To je nužan preduvjet da bi um bio sposoban poslužiti kao metaforički radio, televizor ili neki drugi oblik prijemnika za vibraciju poruke koju vam upućujemo.

Riječi koje izgovara Stevanov glas nisu njegove riječi, no, na neki način to ipak jesu jer smo mi u njegov um doveli te spoznaje, to znanje. Čini se da misli ili riječi koje Stevan koristi da bi prenio spoznaje koje smo mu predali, dopiru iz dubina i zakutaka njegova uma. To je slično sanjarenju kojemu se možda i sama prepuštaš. Mogla bi pratiti i analizirati riječi koje otkrivamo (kada bi to bila sposobna bez prekidanja tijeka stvaranja), i zvučale bi ti prilično nalik tvojim vlastitim mislima i zamislima. Mi jednostavno uspostavljamo vezu, odnosno, ulazimo u stanje rezonancije sa sviješću poput Stevanove i prenosimo znanje koje želimo.

Znanje se nalazi u umu primatelja. Procesom, vrlo sličnim usmjerenom sanjarenju, izvire iz zakutaka uma koji ga oblikuje u linearan niz riječi ili predodžbi. Te riječi i predodžbe stvara um ljudskog primatelja, a ne svijest anđeoskog pošiljatelja. Međutim, riječi tek поблиže određuju prenesenu spoznaju ili znanje. Zbog toga svaki od ljudskih glasova koji koristimo za prenošenje znanja u određenoj mjeri posjeduje »osobnost«.

Neki će ljudi upotrijebiti određenu terminologiju koju njihovi umovi lako stvaraju, dok će se drugi umovi poslužiti nekom drugom terminologijom. To je također razlog zbog kojega različiti posrednici ili pisari, kako god ih želite nazvati, prenose naše poruke koristeći se različitim riječima, strukturom rečenice, stilom, a možda čak i različitim metaforama.

Iako se stil može razlikovati, svi oni posjeduju isto znanje i istinu. To je također razlog zbog kojega će nekoliko ljudi povezanih s istim vibracijskim snopom ili istim anđeoskim bićem [kao što je Ariel] prenijeti istu poruku, ali s mnogo različitih izgovorenih ili pisanih značajki. Te značajke nisu odraz ove stvarnosti; one odražavaju vašu stvarnost.

21. Linda: Zašto te neki ljudi mogu vidjeti očima, a drugi to ne mogu?

Ariel: Kada se jednom uspostavi veza i ostvari se prijenos znanja iz uma u um, ljudska svijest ima beskrajne mogućnosti izraziti ili protumačiti tu duboku spoznaju ili znanje. Taj proces nije nimalo tajanstven. Kad se podsvjesni um poveže sa znanjem, svjesni um i čovjekovo poimanje spremni su ga primiti. Svjesno primanje u jednom slučaju može preuzeti oblik izgovorenih riječi, kao što se tebi upravo događa uz Stevanovu pomoć. U umu drugog čovjeka svjesno primanje ne mora preuzeti oblik riječi već vizualnih predodžbi koje um stvara kroz organ oka i te se predodžbe doimaju potpuno stvarnima, a primatelj u nekim slučajevima može opaziti i zapanjujuće pojedinosti. Neki opažaju zatvorenih očiju, a neki otvorenih. No, tu predodžbu zapravo stvara um na temelju onoga što je spoznao. Um stvara predodžbu da bi svijesti, ili egu, omogućio vidjeti ono što je preneseno kroz proces spoznavanja.

U nekim će slučajevima um primiti ono što prepoznaje kao riječi ili misli. U drugim slučajevima osoba čuje riječi koje dolaze iz vanjskog izvora, kao da joj netko govori. Katkad je to više osjećaj, neodređenost bez riječi ili predodžbi, upravo osjećaj. Neki doživljavaju dodir ili fizički, tjelesni osjećaj. Sve su to zapravo načini na koje ljudski um sam sebe obavještava o onome što je spoznao. Budući da se spoznavanje događa u onome što nazivate podsvjesnom razinom, znanje treba stići do svijesti da bi ga čovjek pojmio. Zbog toga um obavještava sebe o spoznaji koju je već stekao. Ove su riječi pomalo zbrkane, no nadamo se da objašnjavaju tu pojavu.

22. Linda: Kad bih te mogla vidjeti, bih li te vidjela jednako kao i ostali koji te vide?

Ariel: Ne, ne nužno. Da bi bolje shvatila, razmisli o sljedećem primjeru. Ako bi prelijepu dionicu neke simfonije čula istodobno kad i netko drugi, iako su vibracije i frekvencije proizašle iz glazbala iste u oba slučaja, iskustvo te

glazbe jedno će srce dirnuti drugačije no što će dirnuti drugo. Iako ste oboje slušali istu glazbu, kada razgovarate o njoj, kada je opisujete, kada je pokušavate pretočiti u riječi, vrlo je vjerojatno da ćete izraziti različita stajališta o onome što ste čuli.

Jednako je i s nama. Ustroj ljudskoga uma ne može nas potpuno shvatiti, opisati niti kategorizirati. Naša je pojavnost subjektivna, proizašla iz srca i uma promatrača. Predodžba koju neki čovjek vidi je osobna — to je opis onoga što nije moguće opisati. Iako ljudi koji opažaju naš oblik, energiju ili riječi, mogu biti vrlo slični, ono što će vidjeti ili opaziti vjerojatno će biti (i kroz vašu povijest je bilo) vrlo različito.

Čak i ako u svojem okružju opazite neku boju koju promatra i netko drugi, a pritom se frekvencija i vibracija boje nisu promijenile, vaši doživljaji nijanse, vibracije ili osjećaja mogu biti različiti. Pijući čašu vina, dvoje ljudi mogu različito doživjeti njegov okus. To je dvojba.

23. Linda: *Vezano za pojam spoznavanja i znanja kojemu imate pristup, crpe li svi dijelovi vaše jedinstvene stvarnosti iz istog izvora znanja?*

Ariel: Tvoje se pitanje odnosi na »sve nas«. U jedinstvu koje vlada ovim univerzumom i jedinstvu koje se doživljava u ovoj stvarnosti, ne postoji pojam svih nas; postoji jedno. Postoji jedna svijest, jedna sveopća životna sila ili (ove ćemo riječi upotrijebiti s velikom zadržkom), jedan um. Sto se tiče izvora znanja — taj izvor je Bog. Mi imamo pristup tom izvoru (kao i vi). Međutim, u ovoj smo stvarnosti otvoreni za primanje spoznaja kroz saznavanje dok ste vi nešto ograničeniji u svojoj sposobnosti.

24. Linda: *Koji elementi, što to živo ili neživo čini »jedinstvo« o kojemu govoriš?*

Ariel: Ovo je pitanje vrlo važno jer ponovno ističe potrebu da se riječima koje će vaš um shvatiti opiše neopisivo. Nastojeći koristiti se vašim riječima da bismo odgovorili na to pitanje, nadamo se da ćemo produbiti vaše razumijevanje te vrlo važne teme. Ne postoji baš ništa - ništa materijalno, ništa bez oblika, ništa u obliku energije ili vibracijskih valova — što nije dio te cjeline, toga jedinstva. Ono obuhvaća sve. Njegovi sastavni dijelovi i sami su sačinjeni od tvari od koje se sastoji i svijet u kojemu živite.

Ono obuhvaća sve što sadrži svijest — i zamjetljivu svijest i svijest koju još niste sposobni shvatiti i prepoznati. Ta živa bića koja si spomenula, kao što su ljudi, životinje i biljke, tvari sastavljene od različitih kemijskih elemenata, kao i

terminologija koju posjedujete za Izvanzemaljski život, dio su toga jedinstva. Jednako su tako i bića iz ove stvarnosti, anđeoski izrazi svijesti koji ne zaposjedaju tjelesni oblik, pa čak i još finiji izrazi kao što je misao, dio te beskonačnosti ili jedinstva koje smo vam pokušali opisati.

25. Linda: *Imajući u vidu to što govorite o jedinstvu svega, osjećate li i vi radost ili strah, emocije koje mi osjećamo?*

Ariel: Ne, nije tako. To o čemu govoriš kao o osjećajima — radost, strah, sreća ili očaj - osobita je i jedinstvena ljudska značajka. To je ono što dar ljudskoga života čini tako dragocjenim i veličanstvenim.

Kada biste mogli iskusiti te osjećaje a da se pritom ne vežete za njih, da ih ne prosuđujete, da ih ne određujete kao one koje ne želite i one koje želite, otkrili biste da živite u neopisivo bogatom svijetu prepunom tih iskustava koja nazivate osjećajima. No, unatoč tome, mnogo truda ulažete u manipuliranje tim osjećajima, bježeći od neugodnih i hrleći prema najugodnijima.

Vi manipulirate čak i kemijom svojega uma pomoću tvari koje otupljuju neugodne osjećaje i omogućavaju razvoj ugodnih osjećaja. Ili čak, što je najtragičnije, umrtvljujete sve osjećaje, uskraćujući si ugodne kako biste izbjegli neugodne. Naše jedino zajedničko iskustvo u toj kategoriji nazvanoj osjećaji jest osjećaj zvan ljubav. Ljubav je vječna spona. Kada mi govorimo o ljubavi, time ne podrazumijevamo osjećaj požude, ili ljubav u smislu ostvarenja ili dobivanja nečega od nekoga, već čistu, otvorenu, istinsku ljubav koja se može pojaviti u mnogo oblika.

Čovjekovo putovanje obiluje mogućnostima za doživljavanje tog zajedničkog osjećaja, toga što nazivate ljubavlju. To može biti ljubav prema prelijepom partneru, srodnoj duši. Ljubav prema roditelju ili prijatelju.

Ljubav prema životinji, kućnom ljubimcu. Ljubav prema poslu. Ljubav prema prirodi ili ljubav prema umjetnosti. Ili ljubav prema božanskomu, ljubav prema anđelu ili ljubav prema Bogu.

Načini na koje čovjek može iskusiti ljubav toliko su brojni i raznovrsni da ih je nemoguće opisati. Pa ipak, trenuci prisutnosti ljubavi u čovjekovu iskustvu tako su rijetki. Ljubav se previše često zanemaruje zbog ostalih osjećaja koje stvara ego i zbog aktivnosti koje iz njih proizlaze. Da biste pronašli tu zajedničku sponu ljubavi koju dijelimo, potreban vam je mir, tišina, potrebno je zaustaviti aktivnost ego-uma koji neprestano stvara žudnje, osude, strahove i frustracije, i jednostavno biti miran. U toj ćete smirenosti, makar i nakratko, doživjeti našu stvarnost, osjetit ćete ljubav koju mi osjećamo.

26. Linda: *Postoje li različite vrste ljubavi?*

Ariel: Jedna je vrsta ljubavi, ali su mnoga vrata kroz koja možete proći da biste je doživjeli.

27. Linda: Kako nas oni u tvom svijetu promatraju kada smo gnjevni, uzrujani ili ispunjeni negativnim osjećajima?

Ariel: Odlično pitanje. Od vas se ne očekuje da budete nadčovječni. Odabrani ste zato što ste bili čovječni. Mi na ovom svijetu plesat ćemo od radosti kad vas vidimo strahovito gnjevne jednako kao i kad vas vidimo beskrajno sretne. I vaš gnjev i vaša sreća izrazi su vaše životnosti.

Jedino što će izazvati očaj ili frustraciju u našem umu jest vaše gušenje, izbjegavanje ili skrivanje osjećaja, neiskrenost u izražavanju osjećaja ili bilo koji način njihova otupljivanja. Tada sputavate struju života i dar vaše životnosti. Ista životna struja stvara i mahniti gnjev i neobuzdanu radost i smijeh. U svakom slučaju, ona je i dalje vrlo živa u vama. Budući da ste ljudi i da još niste dosegнули svetost, imate potpuno pravo na ispade bijesa, ljubomore i straha. Bilo bi neprirodno kada ih ne biste doživljavali.

28. Linda: Možeš li nam otkriti s kime ste od nas u prošlosti komunicirali — imena koja ćemo prepoznati iz Biblije ili iz naše povijesti?

Ariel: Ovo pitanje upućuje na moguće pogrešno shvaćanje našega identiteta. S vašeg stajališta, mnogo je anđela, mnogo ostalih boja u ovoj, beskrajno širokoj dugi, koji su tijekom vremena također razgovarali s ljudima, dopirali do njihovih duša i uznosili njihove duhove.

Komunikaciju nismo ograničili na proroke, svece ili vjerske učitelje, niti smo je ograničili na državnike, predstavnike ili velike vode naroda. U mnogim smo svojstvima i na mnoge načine surađivali s onima koji utječu na cijelo čovječanstvo, na cijelu kulturu, kao i s onima koji utječu na vlastite živote. Te komunikacije nije moguće pobrojati, a njihov je raspon beskrajno širok. No, budite posve uvjereni da je svaki važan voda — politički, vjerski ili bilo koji drugi tijekom vremena — primio našu poruku i blagoslov naše pomoći.

29a. Linda: Molim te da se osvrneš na dva primjera iz Biblije. Prvi je Mojsije i primanje Deset zapovijedi. Drugi je Noa koji je primio upute za izgradnju arke. Jesu li to primjeri komunikacije s vašim svijetom?

Ariel: To su uistinu primjeri ljubavi i moći ovoga univerzuma, ljubavi i moći Boga za one koji upravljaju duhovnim putovanjem ljudskosti. Većina onoga što smo vam pokušali prenijeti nedavnim porukama odnosi se na vaše uspinjanje iz

neznanja u koje ste upali jedući s drveta spoznaje te vaše uspinjanje prema jedinstvu s Bogom.

Te vam priče na svoj način otkrivaju posljedice ljubavi, moći i uzvišenosti Boga koji se sagiba (kako biste to vi mogli shvatiti) da bi blagoslovio vas i vaše živote i, u spomenutim slučajevima, da bi potaknuo duhovnu evoluciju čovječanstva. To su najuzvišeniji primjeri milosti i ljubavi koju ne možemo opisati. Ti primjeri ističu moć i utjecaj te ljubavi. Iako je ulazak u jedinstvo s Bogom uistinu zadaća ljudskog uma i njegovog iskustva, Bog također s ljubavlju i radošću ulazi u jedinstvo s vama.

Primjeri koje si spomenula najočitiiji su dokazi toga jedinstva jer se, zbog ostvarenja božanskog plana i duhovne evolucije među ljudima, Bog izravno obratio čovjeku. Znanje koje je preneseno procesom spoznavanja zabilježeno je u tim pričama, kao i na mnogim ostalim mjestima i u mnogim ostalim oblicima u tom najsvetijem spisu.

Molimo te da ih ponovno pročitaš, ne tražeći pokušaje ljudskoga uma da shvati paranormalno, već da bi opazila raznovrsnost načina na koje Bog može doprijeti do tvog srca, tvoje duše i tvog uma i blagosloviti ih. Usredotoči se i na milost, uzvišenost i posljedice svakoga od tih primjera.

S ljudskog stajališta, mnogo je primjera manje dramatičnih očitovanja te komunikacije Boga i čovjeka. Unutar granica mogućnosti tvog vlastitog života, osobito kako se sve više razvijaš i dosežeš sve više i više razine u svojoj potrazi za božanskim, Bog može, po svojoj volji, doprijeti do tebe neopisivim milostima i blagosloviti te jedinstvom koje možda nisi ni tražila, i u tom jedinstvu srž tvog bića prožeti ljubavlju. I, ako bude potrebno da, u bilo kojem trenutku svojeg životnog putovanja i bilo kojem trenutku ljudske evolucije, na bilo koji način budeš stavljena u službu božanskoga, primit ćeš sve što ti je potrebno da bi ostvarila povjerene zadatke.

I izvan tog svetog spisa koji nazivate Biblijom, u ostalim svetim spisima otkrila si priče o sličnim događajima u kojima se, čak i u slučaju kada je ljudski um u svojem strahu pružao snažan otpor jedinstvu s Bogom, Božja milost i ljubav spustila s ovoga svijeta u vaš, blagoslivljajući svijest pojedinca tako snažno da nije mogao spriječiti jedinstvo³. Svi su ti slučajevi doveli do velike promjene i vrlo pozitivnog, vrlo intenzivnog razvoja ljudske duhovnosti.

29b. Linda: Ovo je iskustvo iznimno dragocjeno.

Ariel: Ne znamo govoriš li s našeg stajališta ili sa svojeg stajališta, ali to što si rekla, potpuno je istinito s našeg stajališta. Ono što, međutim, ne uviđaš jest da,

iako to smatraš posebnim darom, ne postoji način da se opiše veličina i dragocjenost dara koji ti daješ nama. Dugo i marljivo tražimo one koji posjeduju sposobnost, otvorenost, prilagodljivost i odvažnost za suradnju s nama. Uistinu je teško pronaći nekoga poput tebe tko zadovoljava te uvjete. Odnos koji smo uspostavili je vječan.

Ono što trenutno ne uviđaš jest da ćemo u određenom trenutku budućnosti mi biti ti, a ti ćeš biti mi. Ti si sposobna razmišljati samo u okvirima ovoga života i onoga što ćeš tijekom njega ostvariti. No, budi uvjerena da ćeš sve naučeno, učinjeno i doživljeno u ovom, prema tvom poimanju, životnom vijeku, ponijeti na ovaj svijet u kojemu mi prebivamo, i u određenom trenutku budućnosti ti ćeš se obraćati nama dok ćemo boraviti u tijelima, s ovog mjesta s kojega se mi tebi sada obraćamo. Ovaj posao nikada ne završava.

30. Linda: Jesu li se posjeti anđela događali tijekom naše povijesti? I imaju li sve brojniji zapisi o komunikaciji s anđelima ikakvu važnost?

Ariel: To o čemu se govori ne bi trebalo biti iznenađujuće niti zbunjujuće. I da, uistinu je točno da je ono što nazivate poviješću pokazalo mnogo primjera takve komunikacije (ili iskustava jedinstva), primjera viđenja i slušanja anđela, njihovog dopiranja do srca i duša. Ta su iskustva doživjeli veliki mistici, istaknuti sveci i mudraci svih duhovnih tradicija. No, sve je to prilično jasno i lako razumjeti.

Bilo je trenutaka u tijeku ljudske duhovne evolucije u kojima je bilo prijeko potrebno prisutnost božanskoga pretočiti u ljudski oblik tako da ju je moguće vidjeti, dodirnuti, osjetiti i povjerovati u nju. Mnogi učitelji koji su poučavali na vašem planetu doživljavali su povezanost s ovom stvarnošću. Katkada su to bila kratka izravna iskustva, a katkad sjedinjenja nešto dužeg trajanja.

U tradiciji koju nazivate kršćanstvom, pa čak i u ranoj židovskoj povijesti, bilo je onih - Abraham i Mojsije - koji su bili u stanju tako potpune povezanosti s božanskim i tako povišene svijesti da je ono što su donijeli sa sobom i podijelili s drugima bilo toliko uvjerljivo i prožeto tako autentičnom energijom da je promijenilo smjer evolucije čovječanstva.

Nešto kasnije, ličnost koju poznajete kao Isusa iz Nazareta, živjela je iz dana u dan u tako dugotrajnoj i prisnoj povezanosti s božanskim da u to nitko nije sumnjao. Vladalo je samo duboko divljenje i ljubav, ili druga prirodna ljudska reakcija, veliki strah.

Oni koji su se, nakon Isusa, tijekom vremena povlačili od svjetovnoga i usavršavali se putem raznih, vrlo strogih disciplina i razvoja sposobnosti ulaska u stanje jedinstva s duhom, bili su kadri primiti taj blagoslov.

Mnogi takvi ljudi napisali su dubokoumna mistična djela. Primjer je sveta Tereza Avilska i njezina djela. Ostali, koje možete vidjeti naslikane sa zlatnim aureolama, proglašeni su svetima, zajedno sa svojim uzvišenim spoznajama. No, razvoj planetarne svijesti dosegnuo je točku - a vi ste u njezinu središtu i bit ćete njezin značajan dio - u kojoj će mistično iskustvo postati uobičajeno. Nalazite se u, kako to vi nazivate, vremenskom razdoblju, u kojemu će, u ne tako dalekoj budućnosti, izravna komunikacija, opažanje ili razgovor s anđelima biti uobičajeno iskustvo velike većine ljudi.

No, za sada se obraćamo tek odabranoj nekolicini koja će poučavati druge i dovesti ih do točke u kojoj će i sami vidjeti, čuti i razumjeti. Riječi koje ti sada upućujemo trebale bi pomoći u tom procesu. U ovom trenutku nije moguće predvidjeti koliko će se brzo ta evolucija dogoditi, jer je posrijedi i čovjekova slobodna volja. No, mogla bi se dogoditi vrlo brzo.

Božansko vodstvo pojavilo se i u obliku tradicije koju nazivate kršćanstvom i u onome što nazivate drugim dolaskom Isusa iz Nazareta, poznatog kao Krist. To je proročanstvo točno. Tumačenje, međutim, nije.

Drugi dolazak, ako to tako želite nazvati, jest ono što se upravo događa. Ono se neće dogoditi u tjelesnom obliku niti će ga doživjeti samo nekolicina. To je planetarna i globalna evolucija uma koji vibrira vrlo visokom duhovnom vibracijom podižući svijest čovječanstva, uzdižući je iznad pet tjelesnih osjetila u vrlo prošireno stanje svijesti u kojemu će doživljaj jedinstva s onime što nazivate Svetim duhom biti prirodna i uobičajena pojava. Kada se to dogodi, strah će u velikoj mjeri nestati s ovog planeta, a čovječanstvo će se otvoriti za ljubav i radost. Slobodna će volja ostati važan dio ljudskog iskustva, no to će biti slobodna volja usmjerena izražavanju ljubavi, radosti, zdravlja i sklada.

Tvoj zadatak [i Stevanov] oduvijek je bio voditi ljude — odvesti ih preko granica samoizražavanja prema uzvišenijem, neograničenom razvoju. Iako će se to događati u raznim oblicima, vi ćete odigrati važnu ulogu pomažući ljudima razvijati se, pomažući im rasti. To ćete vodstvo ostvariti u raznim oblicima kako biste ljudima pomogli u njihovu razvoju.

Sjajno je što si [Linda] odabrala ime Edin [Edin Books]. Vidjet ćeš kako na mnoge, mnoge načine činiš nešto čemu u tom trenutku ne uviđaš veliko značenje. Iako si možda odlučila oblikovati tu riječ drugačije [Edin i Eden], planetarni ciklus, prema prilično mitološkom judeo-kršćanskom opisu, započinje

u Edenu, u stanju posvemašnje milosti i nevinosti, u potpunom jedinstvu s božanskim, i odatle se razvija.

To je, međutim, i povratak. Konačan rezultat planetarne preobrazbe i duhovnog razvoja čovječanstva bit će povratak u ono što poznajete kao rajski vrt. Ali ne s nekadašnjom nevinošću. Ništa od onoga što ste prikupili na svojem putovanju nije izgubljeno. Spoznajte i znanja o iskustvima putovanja, čovječanstvo će kroz evoluciju dovesti natrag u taj vrt, tu milost, to jedinstvo.

TIJEK ŽIVOTA

BRAK I RAZVOD

31. Linda: Kakvo je vaše stajalište o braku?

Ariel: Imamo dva odgovora. Brak je za vas posljedica. S našeg stajališta, brak je ono što se prvo dogodi. To je ono što se dogodi u trenutku kada se dvoje ljudi ugleda, u trenutku kada se dvije duše povezu.

Brak se iz naše stvarnosti može opaziti s velikom lakoćom, jer isijava vrlo jarku svjetlost. Nijedna duša ne stječe ništa. Tu nema praznine koju druga osoba popunjava. To je sila — energija, poput elektriciteta - koju jedna duša pobuđuje u drugoj i koja duši udahnuje život. Kada se dogodi istinski brak (brak kako ga shvaćamo u ovoj stvarnosti), dvije se duše pronalaze i bez ikakvog napora jedna u drugoj oživljuju tu moć, tu silu. Vi je površno nazivate ljubavlju, no ona je mnogo više od vašeg poimanja te riječi. Te dvije duše već samim susretom stvaraju mogućnost ispunjenja svojih sudbina.

Ono što vi nazivate brakom, zapravo je formalnost za administraciju, crkvu ili obitelj koja potvrđuje i ozakonjuje ono što se dogodilo mnogo prije tog obrednog čina. Brak je uzvišeno i sveto iskustvo, jer ono je radosno svetkovanje susreta dviju duša koje su, pronasavši jedna drugu, oslobodile potencijal života kakav su na ovaj svijet došle proživjeti.

32. Linda: Kakvo je vaše stajalište o razvodu?

Ariel: Razvod je, s vašeg stajališta, također posljedica. Najprije ga se može opaziti iz ove stvarnosti. Svjetlost koja isijava iz zajednice dviju duša, postaje sve slabija. Nestaje moć svakog partnera da podupire drugoga u ostvarenju njihovih životnih sudbina i sudbina njihove duše.

Nemoguće je podrobno opisati kako i zašto se to događa. No, s ovoga je svijeta jasno vidljivo da se događa. Čimbenici koje često opažamo su opterećenost teškoćama i prečesto uplitanje mehanizma osobnosti ili ega. Ego stvara više

straha, tjeskobe i mnogo veći razdor no što energija jedinstva dviju duša može poništiti. Strah sputava silu koju susret dviju duša može očitovati u životu. A bez te sile, bez te iskre i božanske struje u životima, svjetlost koja isijava iz jedinstva dviju duša vrlo je slaba.

Katkad svjetlost isijava tijekom određenog razdoblja onoga što nazivate vremenom, a zatim se uplete ego koji je priguši ili potpuno utrne. U drugim slučajevima te životne struje koja se neprestano mijenja i razvija, duša ima cilj sjediniti se s drugom dušom samo na kratko vrijeme, onoliko dugo koliko živi i božanska iskra. Kod nekih ta iskra cijelog života jača. U drugim slučajevima, nakon određenog razdoblja zajedništva i ostvarenja značajnog razvoja, sposobnost partnera za razvoj i rast doseže vrhunac i kraj. Energija zbog toga počinje slabjeti. To je prirodni svršetak zajednice. Potom se, s vašeg stajališta, događa razvod, no razvod se dogodio mnogo prije zakonskog, crkvenog i društvenog postupka koji nazivate razvodom.

Misleći da je odgovor dovršen Linda je postavila novo pitanje ali ju je Ariel prekinuo sljedećim rječima.

Ariel: Prije no što odgovorimo na to pitanje, željeli bismo dopuniti prethodni odgovor. Otpor onoga koji govori [Stevan] onemogućio je prenošenje poruke koju smo ti uputili. Međutim, ta će poruka, prema našem zahtjevu, ipak biti proslijeđena.

U sklopu mnogih kršćanskih religija te mnogih crkvenih obreda koje nazivate vjenčanjem, jedna rečenica izražava istinu, ali je, ovisno o tumačenju, i potpuno promašuje. Ta često upotrebljavana rečenica glasi: Što je Bog sjedinio u toj zajednici muškarca i žene koju nazivamo brakom, neka čovjek ne rastavlja.

Promatrano s našeg stajališta, to je uzvišena istina. Uz ograničen rječnik i obrasce koje posjedujete, izraz: »Što je Bog sjedinio« jednostavan je način da se izrazi ono što smo pokušali opisati kao zajednicu dviju duša i svjetlost koja iz njih isijava.

Nitko se nema pravo uplesti u tu zajednicu, jer duhovno značenje braka nadilazi čovjekovu stvarnost. Međutim, ta se rečenica često koristi u pokušaju da se, zbog ljudskih ciljeva, održi zajednica za koju je, iz naše stvarnosti, očito da Bog više ne sjedinjuje te dvije duše. Jer kad iskra, svjetlost dviju duša potamni, jasno je da Bog više ne sjedinjuje te dvije duše.

Iako je ta rečenica, izgovarana na mnogim obredima sjedinjenja, točna i istinita, često je se tumači u značenju da se brak, nakon obreda vjenčanja, ne smije razvrgnuti. S našeg stajališta to nije točno.

KARIJERA

33. Linda: Što biste rekli ljudima koji mukotrpno nastoje pronaći pravo zanimanje ili su nezadovoljni svojini radnim mjestima?

Ariel: Započeli bismo tako što bismo rekli: »Čestitamo!« Čestitamo na postojanju svijesti o nezadovoljstvu, osjećaju zaglavljenosti na jednom mjestu dok žudite za drugim, ili rastrganost između dva mjesta u potrazi za onim koje će donijeti ispunjenje. To je najdivnije razdoblje u životnom putovanju duše. Takvi osjećaji govore da je nešto na pomolu, da se događa promjena, da se izbjegava stagnacija.

To je vrijeme neugodno za sve jer otkriva duboku nesigurnost u korijenima ljudskoga ego. Takva su razdoblja ispunjena strahom i sumnjom, osjećajima kojima se ego voli poigravati da bi stvorio bol i probleme kojima naizgled nema rješenja. No, to je također i razdoblje u kojemu se duša poigra, jer duhovna dimenzija bića podrazumijeva uzdizanje i rast. Promjena je, sama po sebi, jedan od najmoćnijih mehanizama duhovnog rasta koji je čovjeku na raspolaganju.

Zato je to vrijeme svetkovanja pozitivne i važne promjene koja se događa u životu pojedinca. Taj pojedinac mora biti duboko svjestan da se njegova duša ubrzano razvija.

Svako ljudsko biće posjeduje kompas pomoću kojega ustanovljuje kako napredovati kroz promjenu, kako pronaći ispunjenje duše u smislu njezina rada, u smislu onoga što se naziva pravom na zarađivanje za život ili savršeno izražavanje kroz rad.

Ako ostane neopterećeno sumnjama, kritikama i ograničenjima ego-uma, srce se u velikoj mjeri ponaša nalik životinjama, koje biste mogli smatrati nižim bićima, i koje slijede svoje primarne instinkte. Životinje posjeduju instinkte koji im omogućavaju migrirati, pronaći odgovarajuće životno i hranidbeno okružje.

Jednako tako i ljudska duša posjeduje moć instinkta (koji čak nadmašuje instinkt kojemu se divite u životinjskom svijetu). Ljudska duša sposobna je kretati se izravno poput strijele koja pronalazi središte mete, i otkriti savršeni izraz koji odgovara božanskoj svrsi njezina života, koji donosi emocionalno ispunjenje i intelektualni razvoj. Taj će izraz poslužiti i kao točka uspona, odskočna daska s kojom će otpočeti sav budući razvoj i rast.

Vaše je društvo iznjedrilo jednostavan opis te pojave u sjajnom djelu „Radi ono što voliš i novac će doći“. Taj naslov sažima suštinu naših riječi, jer radeći ono što volite, slijedeći težnju svojega srca, slijedeći kompas koji posjedujete u samoj srži svojega bića, doslovce ćete se zabavljati, uživati i pronalaziti zadovoljstvo u svojem poslu.

Nositelj glavne uloge ovdje je ego koji će vas često pokušavati odvratiti i uvjeriti vas da radeći ono što volite nećete biti sposobni zarađivati dovoljno za život, napredovati i biti sigurni. Prisiljeni ste mukotrpno raditi, mučiti se i robovati.

No, to je jednostavno zamisao uma, a ne istina ili stvarnost divnog svijeta u kojemu živite. Jer upravo ono što najviše volite, ono što bi u vama izazvalo toliku radost i učinilo vas toliko sretnima da bi vam se činilo predobrim da bi bilo istinito, jest ono što vam je Bog namijenio činiti u ovom životu. To je upravo ono mjesto u neopisivu mozaiku života i struji vašega univerzuma koje ste stvoreni zauzeti.

Kad se nalazite na tom mjestu mozaika, nalazite se tamo gdje pripadate. Osjećaj radosti, osjećaj da živite kako zaslužujete i kreativnost vašega izraza bit će na najvišoj razini. Zbog toga ćete biti najsretniji što možete biti; bit ćete potpuno duhovno ispunjeni; bit ćete posve zdravi i uživati posvemašnje blagostanje.

Čovjekov izazov jest očitati kompas srca i otkriti u kojem smjeru pokazuje. Za putovanje u smjeru u kojemu pokazuje kompas i pronalaženje svojega mjesta u sveopćem mozaiku života uvjet će često biti vrlo razvijena i uzvišena duša. Dok ego često traži trenutno zadovoljenje, duša uživa u sadržajima putovanja, jer svaki korak toga puta povećava njezinu sposobnost stvaranja.

SMRT

34. Linda: Što duše čine nakon smrti i prije povratka u drugom tijelu?

Ariel: Tvoje pitanje u sebi sadrži mnoga pitanja. Ono, prije svega, pretpostavlja da će se duša vratiti u drugom tijelu. Nakon toga pretpostavlja da je nešto učinjeno, odnosno, da je nešto poduzeto. Pokušat ćemo objasniti taj proces. Naša veza s onim koji govori [Stevan] slabi, no, koristit ćemo je koliko god dugo možemo i zatražiti mogućnost nastaviti odgovor u nekom drugom trenutku s tobom.

Smrt nije trenutna događaj, barem ga duša tako ne doživljava. Iako je vaša medicinska zajednica odredila mnoge pokazatelje koji određuju trenutak smrti, duša se od fizičkog tijela ne odvaja trenutno u času smrti. Smrt je jednostavno zaustavljanje metabolizma i fiziologije tijela s kojim je duša bila povezana

tijekom životnog putovanja. Smrt je početak niza koji biste mogli nazvati koracima.

Prvi u tom nizu koraka jest iskustvo u kojemu se čovjekova vibracija počinje mijenjati. Niži dio te vibracije, povezanost za grubo fizičko tijelo, počinje se odvajati. To odvajanje nije trenutno. Trajanje, koje vi nazivate vremenom, se razlikuje i ovisi o povezanosti svake pojedinačne duše s njezinim fizičkim identitetom. Međutim, ono što proizvoljno nazivamo egom, prestaje postojati nedugo nakon iskustva koje nazivate smrću. No, duša sama po sebi jednostavno počinje prekidati tjelesnu povezanost sa svojim prijevoznim sredstvom, sa svojim tijelom. Neko vrijeme ostaje na višoj, manje spojenoj, povezanoj vibraciji u blizini fizičkog tijela i često je mogu doživjeti ili osjetiti oni koji su s tom osobom bili snažno povezani srcem. Njima se može činiti kao da je ta osoba i dalje prisutna, iako je fizičko tijelo prestalo funkcionirati kao živo.

Odvajanje od fizičkog tijela koje je služilo kao prijevozno sredstvo za životno putovanje duše, vremenski se razlikuje od duše do duše i može trajati od nekoliko, kako ih vi nazivate, minuta do nekoliko, kako ih vi nazivate, sati. Svijest je tijekom toga razdoblja prisutna. To nije ona svijest koju vi poznajete, koju poimate kroz filter svojega ega, već svijest kako je mi opažamo s ovoga svijeta.

Na tom mjestu započinje nekoliko promjena, ovisno o stupnju povezanosti za iskustvo tjelesnog života. Nakon što se duša odvoji od fizičkog prijevoznog sredstva ili tijela, još uvijek je moguća vrlo snažna povezanost, osobito kod onih čija su srca bila čvrsto vezana — za voljene osobe, članove obitelji kao i područja energije koja su zračila ljubavlju ili je srce za njih bilo vezano, uključujući i fizičke prostore, strukture i kuće.

Kad započne ova faza, proces odvajanja, prekidanja snažnih veza još uvijek može trajati. Iako duša ne želi ostati vezana za fizičko prijevozno sredstvo, za svoje tijelo, moguća je vrlo snažna žudnja da ostane povezana s izvorima ljubavi koje je doživljavala. Jednako kao i s fizičkim tijelom, potrebno je udaljiti se, razdvojiti, na neki način reći »Zbogom« i prekinuti tu vezu.

Mjerna jedinica onoga što nazivate vremenom u ovoj je procesu prilično promjenjiva. Nema jednostavne formule koju bismo vam mogli dati, jer to odvajanje može trajati satima vašega vremena ili čak godinama.

Faze koje slijede vrlo su složene i mnogo je mogućnosti njihova razvoja. Time ćemo se pozabaviti prilikom naše sljedeće komunikacije.

Arielov se odgovor nastavio dva tjedna poslije.

Uistinu ne postoji odgovarajući način da se opiše ostatak tog procesa budući da je opisivanje značajka funkcije čovjekova uma koji nastoji razvrstati ono što nije moguće razvrstati. Svrha toga putovanja, udaljavanja od vezanosti za fizičko tijelo i približavanja stanju potpunog jedinstva, jest povisivanje energetske vibracije ili energetskog stupnja te suštine koju nazivamo dušom. Taj proces obuhvaća pročišćavanje duše-suštine i uklanjanje ostataka vezanosti za određeno fizičko tijelo i za određene energije bliskih osoba od kojih je duša doživljavala ljubav.

Trajanje toga procesa može se znatno razlikovati. Ovisno o osobi, situaciji i tijeku procesa, moguće su stanke tijekom kojih se vezanosti pročišćuju i prekidaju.

35. Linda: Dok je duša, nedugo po metaboličkoj smrti, u blizini tijela, je li to vrijeme da bliske osobe budu svjesne prisutnosti duše?

Ariel: Duša može neko vrijeme, dok traje proces udaljavanja i odvajanja, ostati u blizini onih koje voli i od kojih je primila mnogo ljubavi. To često osjećaju bliske osobe koje i dalje prebivaju u fizičkom tijelu i koje, nakon smrti voljene osobe, osjećaju njezinu prisutnost. Bliske osobe mogu čak osjetiti i vrućinu, hladnoću ili osjećaj izvjesnosti da je onaj koga su voljeli još uvijek u velikoj blizini. U tim je slučajevima, čak i, kako to vi nazivate, danima i tjednima nakon metaboličke smrti moguće osjetiti prisutnost voljene osobe.

To nije uobrazilja uma proizašla iz snažne želje. To je stvaran proces koji se odvija dok se duša oslobađa, ne samo od fizičkog tijela već i od dubokih i čvrstih veza (najbolje što to možemo izraziti vašim riječima) koje je stvorila s ostalim dušama, i dalje nastanjenim u fizičkim tijelima. Ta faza katkad traje duže od prve faze udaljavanja od fizičkog tijela čije su metaboličke funkcije zaustavljene.

Brzinu ili trajanje ove faze nije moguće predvidjeti. Ona ni na koji način ne odražava snagu ljubavi ili nedostatak ljubavi, već posve individualan proces razvoja duše. Kada se dogodi prekidanje veze ili oslobađanje od ljubavnih veza, od izvora ljubavi, duša kreće dalje.

Duša se tada sve više udaljava od vibracije ljudskog oblika i ulazi u stanje jedinstva u kojemu postaje dio stvarnosti s koje vam se sada obraćamo.

36. Linda: Što duša čini nakon što se udalji od voljenih osoba i od svojeg fizičkog tijela?

Ariel: Proces koji se događa, koji je u suštini svih opisanih faza, jest udaljavanje svijesti od samoodređene perspektive koju je duša živjela u svojoj povezanosti s fizičkim tijelom (što smo nazvali egorri) i ulazak u istinsku povezanost s jedinstvom. Prema vašem poimanju vremena, to se ne događa u trenutku. Događa se onom brzinom i načinom koji određenoj duši najbolje odgovara. To je, u osnovi, postupno zaboravljanje tko ste bili i prisjećanje tko jeste; osoba se postupno oslobađa svega što je doznala u okviru određenog života, i prisjeća se svega što je poznato u ovom univerzumu, u ovoj stvarnosti.

37. Linda: Je li tada ispravno reći da duša napušta umrlo fizičko tijelo i postaje dio jedinstva o kojemu govorite?

Ariel: Mi neizbježno koristimo previše riječi iako se njima i ne približimo točnom opisu onoga što želiš doznati. Dopusti nam da upotrijebimo metaforu koju smo koristili u mnogim slučajevima i s mnogim ljudima koje smo nastojali poučiti, a koja može zadovoljiti tvoju želju da saznaš više no što ti možemo reći. Ako dušu u fizičkom tijelu usporedite s krutim oblikom vode, odnosno ledom; a tekući oblik vode usporedite s koracima ili fazama izlaska duše iz fizičkog tijela; te ovu [anđeosku] stvarnost usporedite s plinovitim stanjem vode, odnosno, parom — u svakom od svojih oblika, tvar koju nazivate vodom jest ono što možete usporediti s dušom.

U trenutku smrti vibracija se počinje povisivati, kao što se i vibracija vode počinje povisivati s podizanjem temperature. S vremenom, i ovisno o vibracijskoj promjeni i značajkama onoga što nazivate okruženjem, led će se pretvoriti u vodu, a zatim u plin i na posljetku nestati. No, voda je i dalje voda. Onaj dio koji vam ne možemo primjereno rastumačiti jest da se u slučaju vode molekule raspršuju. Duša, iako se vibracijski povisuje i »prelazi iz krutoga u tekuće, pa zatim u plinovito stanje«, posjeduje svijest koja zadržava suštinu unatoč tome što fizički oblik nije čvrst.

38. Linda: Sjeća li se duša tko je bila, života kojim je živjela u ljudskom obliku i ljudi koji su je voljeli?

Ariel: Da, sjeća se dok se udaljava od fizičkog tijela s kojim je bila tako tijesno povezana. U toj fazi duša je privučena, i često se približava onima kojima je pružala ljubav i izvorima od kojih je primala ljubav. Koristeći ponovno usporedbu s vodom, reći ćemo da, dok duša prelazi iz tekućeg u plinovito stanje, u osnovi zadržava ljubav, vibraciju ljubavi koju je primala tijekom života. Jedino što možete uzeti sa sobom napuštajući svoje fizičko tijelo jest sva ljubav koju ste primili tijekom života. Bol, strah, osjećaj krivnje, mržnja i slični osjećaji i dalje su u određenoj mjeri prisutni u toj tekućoj fazi o kojoj govorimo, ali ne prelaze u stanje analogno plinovitom.

39. Linda:. *Gledala sam televizijsku emisiju pod naslovom »Anđeoske priče« u kojoj je bila riječ o mladiću koji je izgubio sestru i osjećao gnjev. Pitao je zašto je Bog uzeo njegovu sestru koja je toliko mnogo obećavala. Opisao je komunikaciju s anđelom koji mu je rekao da Bog katkad uzima najljepši cvijet iz vrta. Mladić nije pitao zbog čega. Ja prvo želim doznati je li to istina, i ako jest, zašto?*

Ariel: I ovo pitanje u sebi sadrži vjerovanje, tvrdnju o kojoj najprije želimo progovoriti.

Sama priroda pitanja podrazumijeva vaše shvaćanje da je ljudski život, ljudsko iskustvo, sa stajališta onoga što nazivate Bogom, najvažniji oblik svijesti. Želimo pojasniti da je ljudski život za dušu neopisivo dragocjeno iskustvo. Beskonačne kombinacije veličanstvenog osjetilnog i intelektualnog blaga ljudskog tijela te široka paleta osjetilnih iskustava - mirisi, okusi, dodiri, prizori, zvukovi — te, dakako, misli, vrlo su dragocjen dar.

No, tvoje pitanje, način na koji si ga postavila, u sebi nosi vjerovanje da je to najvažniji oblik, kako to vi nazivate, Božjih očitovanja. Koliko god osoba bila mudra i sposobna, koliko god obećavala i koliko god ljubavi primala, ako se njezina duša udalji od tog života da bi se sjedinila s božanskim, budete uvjereni da je pozvana i usmjerena nečemu mnogo važnijem - ne samo zbog evolucije i razvoja duše koja doživljava smrt, već i zbog beskonačnosti ovoga univerzuma, zbog složenosti ove stvarnosti i djelovanja sile koju nazivate Bogom, koje ne možete ni približno pojmiti. Gubitak koji smrt predstavlja u životima koje je duša ostavila za sobom, umanjuje sposobnost opažanja onoga što se uistinu događa. Ako bismo to promatrali sa stajališta te duše, ono što vi nazivate »prijevremenom, preranom, nepotrebnom, bezrazložnom smrću« zapravo govori o najvišoj počasti koju duša može primiti.

Temelj pitanju koje si postavila, i koje postavlja beskonačno mnogo ljudi kada izgube voljenu osobu, jest: Zašto? Zašto moram živjeti bez osobe koju sam volio i koja je voljela mene? Zašto je ta osoba uklonjena iz mogega života? Zašto nisam mogao više uživati u prisutnosti te divne, drage osobe? Ta pitanja zapravo proizlaze iz nekog oblika sebičnosti. I potpuno je promašeno zbog slave i časti koju duša prima kada je pozvana natrag u ovu stvarnost; u vašem jeziku ne postoje riječi kojima bismo mogli opisati čast i uzvišenost toga događaja.

[Nakon ove seanse razgovarali smo o osjećajima i osjetima tijekom primanja Arielove poruke o procesu umiranja.](#)

Linda: *Proteklih sat vremena našeg rada slušala sam Arielove odgovore s osjećajem hladnoće u tijelu. Tijekom tog vremena ti si kroz suze izgovarao Arielove riječi. Sto te je natjeralo u suze?*

Stevan: Dogodilo se nešto veličanstveno i nevjerojatno. Ne sjećam se čak ni pitanja koje si postavila. Dok je Ariel odgovarao, primio sam vizualnu predodžbu. Ono što sam vidio — a mislim da to opažaju mnogi ljudi koji dožive iskustvo nadomak smrti - bila je, u osnovi, stožasta zraka svjetlosti. Drugim riječima, tunel. Zariste je potpuno bilo na onome što je u tunelu. Što sam duže u njega gledao, postajao je sve sjajnije. Intenzitet ljubavi bio je neopisiv. Ne mogu je čak ni opisati riječima. Kako sam svoju svijest projicirao sve dublje, prema blistavom kraju tunela, intenzitet ljubavi bio je toliko snažan da nisam mogao zaustaviti suze. Bilo je to gotovo kao stanje istodobne ljubavi i radosti, no ipak nisam imao osjećaj da ulazim u tu zraku svjetlosti. Samo sam osjećao da gledam u nju, da promatram izvana. Mislim da mi je Ariel, a riječi ni ovaj put nisu dovoljne, pružao to iskustvo. Dakle, na tvoje bih pitanje mogao odgovoriti da mi je pruženo iskustvo gledanja u tunel.

Linda: *Jesi li ga sada po prvi put vidio?*

Stevan: Da.

Linda: *Smatraš da si vidio ono što ljudi vide kada se nadu nadomak smrti?*

Stevan: Da, ali nije bilo razlike. Koliko sam pročitao o toj temi, ljudi govore o osjećaju ulaska u tunel i prolaska njime, dok sam ja gledao u njega, ali nisam ušao.

SAMOUBOJSTVO

40. Linda: *Možeš li nam opisati primjer karmičkih posljedica samoubojstva?*

Ariel. Nažalost, ne možemo vam pružiti primjer ili jednostavnu formulu. To iskustvo, ta pojava koju nazivate samoubojstvom, pri čemu se čovjek, duša, osjeća zatočenom u onome što nazivamo paklom bez izlaza, bez mogućnosti oslobođenja, vjerojatno je jedno od najtužnijih iskustava ljudskoga života. Samoubojstvo je, uz pojavu koju tako olako nazivate ratom najteže pojmiti iz ove [anđeoske] stvarnosti.

Bol, patnju koju opažamo u svijesti osobe koja se, ironično, toliko plaši smrti da sama sebi oduzima život kako bi izbjegla taj strah, vrlo je teško promatrati. Iznimno je teško biti nesposoban pomoći, pružiti potporu čovjeku koji kani počinuti samoubojstvo, ili spriječiti taj čin. Jer, do svijesti onoga koji je tako

izgubljen, tako odvojen, tako zatvoren, tako sputan svojim vlastitim strahom da pomišlja na samoubojstvo nije moguće doprijeti. Ne postoji veza, ne postoji otvor kroz koji bismo mogli utjecati na njegov život.

Karmička posljedica samoubojstva, buduće iskustvo kao i putovanje nakon svršetka metaboličkog života te udaljavanje od fizičkog tijela i približavanje jedinstvu, neopisivo je složen proces i nije ga moguće opisati na vama razumljiv način.

Ne postoji linearan ili unaprijed određen način da se odredi što će se dogoditi jer je proces projiciranja karmičkih posljedica bilo kojeg čina iz jednog života u drugi krajnje osoban. Putovanje svake duše potpuno je jedinstveno i osobno, a cjelokupni dinamički proces koji poznajete kao život, složen, nestalan i promjenjiv, nije moguće predvidjeti u smislu koji bi ljudski um mogao pojmiti.

41. Linda: Postoje li riječi koje čovjek može uputiti onome koji razmišlja o samoubojstvu?

Ariel: Osoba koja razmišlja o samoubojstvu nalazi se u tako očajnom stanju svijesti i osjeća se toliko bespomoćnom da je do nje, u najboljem slučaju, teško doprijeti i nama i vama. Zbog zatvorenosti uma koji je odvojen i kojim vlada stanje samoobnavljajućeg straha, osoba odbija pomoć, potporu i savjete.

Dodatna poteškoća jest u tome što je vrlo teško promatrati nesretnu osobu koja se nalazi na rubu očaja, jer takvo iskustvo osvježuje čovjekov vlastiti, duboko ukorijenjen osjećaj odvojenosti i pojačava njegov strah.

Cilj ega jest uvjeriti samoga sebe da je uistinu odvojen, da postoji, da je zasebno i jedinstveno biće. U slučaju osobe koja pomišlja na samoubojstvo, očaj, osjećaj odvojenosti i doživljaj paklenih dubina koje je stvorio ego, prerasli su sve granice. Ego je uspio stvoriti bol, patnju, osjećaj izgubljenosti i strah. Dosegnuo je točku potpunog sloma.

Jednako kao što ni mi ne uspijevamo prodrijeti u um koji je tako potpuno zatvoren, i vi u tome možete biti potpuno neuspješni. Mogućnost, međutim, postoji u trenutku kada ego postane potpuno izgubljen, ako joj se svijest otvori molitvom i molbom za milost, smjernim obraćanjem božanstvu, Božjem jedinstvu.

U tom se trenutku mogu dogoditi najdublja mistična sjedinjenja i promjene. Molitva i otvaranje prema ovoj stvarnosti jedina su istinska rješenja tog problema — ali ne molitva u obliku rutinskog ponavljanja riječi ili ispraznog recitiranja, već iskrena, usrdna molitva za pomoć.

Trenutak u kojemu odvojeno jastvo osjeća vrhunac odvojenosti i straha, ujedno je i trenutak kada je najspremnije stupiti u izravnu vezu s božanskim. Jer, u tom trenutku kada je velebna kula od karata, tvorevina ega — tako zastrašujuća i užasna da je smrt jedini izlaz — nadomak rušenju, ego se može tako silovito odmaknuti da čovjeka potpuno prožme Božja milost.

Čovjeka na rubu samoubojstva u tom trenutku možemo doslovce ispuniti ljubavlju i uzvišenošću naše stvarnosti i potpuno ga osloboditi svih strahova. Izazov je pronaći mehanizam, način, riječi, potporu, ohrabrenje koje će potaknuti konačni slom i otvaranje. Ako se ljudska svijest ne otvori za božansko, kao u molitvi, zid straha nije moguće probiti.

ROĐENJE

42. Linda: *U kojem trenutku razvoja ljudskog fetusa duša ulazi u ljudsko tijelo?*

Ariel: Odgovor na ovo pitanje ćemo odgoditi jer je naš najviši cilj pružiti svjetlost i znanje — omogućiti ljudima uzvišene uvide s naše perspektive, bez napadanja, optuživanja ili bilo kojeg oblika osuđivanja onih koji razmišljaju drugačije. Smatramo da je pitanje koje si postavila prilično osjetljivo jer je u posljednje vrijeme u vašem svijetu izazvalo mnogo boli i previranja te stvorilo mnogo karmičke energije.

Područje u kojemu smo vrlo oprezni pri odgovaranju na tvoja pitanja jest vrlo nepovoljno onemogućavanje iscjeljenja i sputavanje karmičke energije koje se događa zbog osuđivanja pobačaja i prekidanja života fetusa u maternici, te žučnih rasprava u nekim sustavima vjerovanja o pitanju trenutka u kojemu se duša veže za fetus.

Na ovo ćemo pitanje odgovoriti kada pronađemo odgovor primjeren tvom pitanju, odgovor koji će zadovoljiti tvoju potrebu za spoznajom, ali i naš cilj.

[Za nekoliko mjeseci Linda je Arielu postavila slično pitanje.](#)

43. Linda: *Što se događa prije rođenja? Možeš li opisati spuštanje duše iz nebeske stvarnosti u novorođeno dijete?*

Ariel. Baš kao i kod procesa svršetka životnog putovanja, ne možemo opisati ni njegov početak, no ipak ćemo pokušati.

Sušтина koju nazivamo *dušom* je, prema vašoj terminologiji, vječna. Duša se razvija kroz učenje, rast, iskustvo primanja i učenje pružanja ljubavi. Način na koji se duša razvija prije rođenja vrlo je složen. Duša uspostavlja vezu s onima

koji su utjelovljeni u ljudskom obliku i koji će na posljetku preuzeti ulogu roditelja. Ona doseže razinu razumijevanja ili, ako hoćete, komunikacije, koje potencijalni roditelji nisu svjesni. Tako se postiže dogovor o pridruživanju te duše drugima postupkom koji nazivate rođenjem. Prije stvarnog začeca neopisivog čuda koje nazivate djetetom, sve ulazi u savršeno suglasje s njegovom dušom.

Međutim, sve nije nužno savršeno usuglašeno s osobnostima i ego-svijesti-ma roditelja te ostalih. Onima koji igraju ulogu roditelja često je, primjerice, vrlo teško preživjeti smrt fizičkog tijela djeteta, bez obzira na to je li se dogodila uslijed onoga što nazivate spontanom pobačajem, smrću po rođenju ili prekidom trudnoće prirodnim uzrocima, odnosno, vanjskim uzrocima kao u slučaju pobačaja.

O pitanju ispravnosti ili pogrešnosti takvih postupaka ne želimo izraziti nijedan od vaših sudova jer to nije naše područje. No, želimo da budete duboko uvjereni da, sa stajališta duše, to nisu slučajna iskustva.

Ta iskustva pružaju jednaku mogućnost razvoja, duhovnu pouku i božansko iskustvo kao i dugogodišnji (prema vašem načinu poimanja) sadržajan život i umiranje fizičkog tijela uslijed onoga što nazivate prirodnim uzrocima. Svakoj su duši za razvoj i rast potrebna drugačija iskustva. Svako je iskustvo potpuno za određenu dušu u određenom trenutku. Nijedno iskustvo nije suvišno, nijedno ne nedostaje.

44. Linda: Sjećam se kako si bio oprezan po pitanju trenutka u kojemu duša ulazi u ljudsko tijelo i nisam željela ponovno postaviti pitanje o pobačaju. Pokušala sam steći uvid u ono što se u nebeskoj stvarnosti događa prije rođenja, jednako kao što si mi opisao razdoblje nakon smrti.

Ariel: Taj je proces u osnovnim crtama moguće opisati kao obrnuti proces o kojemu smo ranije govorili. Plinovito stanje vode u našoj je analogiji poistovječeno s krajnje čudesnim međuodnosom duša koje sudjeluju u tom procesu. Kad se duša, kojoj je određeno postati djetetom, poveže s fizičkim tijelom - u trenutku začeca u kojemu čudo novog života počinje ubrzano rasti — duša prolazi kroz fazu koju smo prethodno opisali kao tekuću, i sve se čvršće povezuje s fizičkim tijelom koje raste i razvija se. Kako raste fizičko tijelo, fetus raste i razvija se. Tekuća faza prelazi u čvrstu, a duša stvara sve čvršće veze i sve više svojeg identiteta povezuje s tim fizičkim bićem, sposobna živjeti u fizičkoj vibraciji, no zadržavajući izvanrednu svijest o povezanosti s ovom stvarnošću.

45. Linda: Čini se da duša tijekom procesa rođenja postupno jača vezu s ovim svijetom te istodobno postupno napušta nebesko jedinstvo. Je li to točno?

Ariel: Da, to je u suštini točno. Prelazak iz božanske u fizičku stvarnost nije (prema vašem poimanju vremena) trenutačan, bez obzira na to je li posrijedi odlazak ili dolazak. To je proces čije trajanje, u vašem vremenu, ovisi o duši i okolnostima u kojima se nalazi.

ŽIVOT NA ZEMLJI

ZDRAVLJE

46. Linda: Razbolijevaju li se ljudi zato što nisu usklađeni s planom koji im je univerzum odredio?

Ariel: Bolest je vrlo složeno pitanje. Ljudi je vrlo pogrešno shvaćaju. Bolest može biti upozorenje — upozorenje da živite daleko od svoje istine, upozorenje da zanemarujete snažne osjećaje, osobito strah i stres. No, bolest može biti i teret koji čovjek nosi. Postoje bolesti koje se pojavljuju da bi probudile čovjeka — da bi ga potaknule da se trgne iz osjećaja zaglavljenosti, iz tamnice straha; da bi ga u duhovnom smislu probudile za uzvišeniju razinu njegova života. Mnogo je načina na koje se ego može potaknuti ili navesti na rast, na dijeljenje središnjeg položaja s božanstvom. Strah od bolesti i smrti vrlo je snažna sila.

47. Linda: Kada govorimo o netradicionalnim metodama liječenja tijela, upotrebljavamo izraze alternativno liječenje ili alternativna medicina. Možete li se osvrnuti na vrijednost tih pristupa?

Ariel: Ovi pristupi o kojima govoriš u osnovi su alternativni. Svaki od njih je alternativa istinskom žarištu i istinitom mehanizmu iscjeljenja. Za razumijevanje ovoga odgovora potrebno je znati što zapravo ozdravljuje. Sve ono za što se smatra da je potrebno izliječiti, sve bolesti ili poremećaji ljudskoga tijela, uma, emocija ili duha, zapravo su očitovanja čovjekovih ograničenja u smislu povezanosti s jedinstvom univerzuma u kojemu živi.

Sve su to očitovanja oblika u kojima se zamisao odvojenosti, koje se čovjek tako čvrsto drži, dopušta uzeti maha i postati toliko važnom da čovjeka odvaja od njegovog istinskog izvora. Taj istinski izvor, usklađenost i povezanost s jedinstvom ovoga univerzuma i njegove energije, izvor je sveg zdravlja, a time i svakog iscjeljenja.

Potrebno je shvatiti da se svako iscjeljenje događa u čovjeku. Svako ozdravljenje, bez obzira na oblik, mogli biste nazvati samoiscjeljenjem. Sve to što opisuješ zapravo su alternative samoiscjeljenju — istinskom obliku iscjeljenja.

Svaka ima svoje mjesto. Zbog toga je svaka od njih i stvorena. Ako je čovjek od izvora bio udaljen duže vrijeme, bolest ili poremećaj katkad će se očitovati u fizičkom ili emocionalnom tijelu do te mjere da će biti potrebna intervencija, odnosno, vanjska pomoć.

Svaka je intervencija zapravo potpora samoiscjeljenju. Sve intervencije, bez obzira na to proizlaze li iz onoga što nazivate tradicionalnim, onoga što nazivate alternativnim ili čak onoga što nazivate duhovnim oblicima liječenja, zapravo su metode pomoću kojih se osobu vraća u stanje u kojemu se može dogoditi samoiscjeljenje.

Čak i kada kirurg odstrani nešto iz tijela ili ponovno poveže tkivo, to su jednostavno mehanički postupci, postupci koji su sami po sebi čudesni i, u nekim slučajevima, neshvatljivi čak i onima koji ih izvode. No, čovjek je, na posljetku, onaj koji iscjeljuje, koji prima potporu i u čijem tijelu duša ponovno povezuje tkiva i mišiće koje je razdvojio kirurgov skalpel. Sto metoda liječenja bolje pomaže sjedinjavanju s prirodnim skladom duše i povezivanju s jedinstvom, to će bolje pomagati čovjeku pri samoiscjeljenju.

Svako biće, svaki čovjek posjeduje prirodnu sklonost ili otvorenost za određenu metodu liječenja. Svaka metoda liječenja pomaže određenim ljudima. Zbog toga u ovom čudesnom mozaiku života za svakoga postoji metoda liječenja, pružanja potpore i pomoći. Ono što će jednom pomoći, drugom će možda biti beskorisno. No, najvažnije iscjeljenje se, u svim slučajevima, ne događa na površini, gdje se očituju simptomi, već na dubljoj razini, gdje se uklanja izvor poteškoća. A to se može dogoditi samo u čovjekovoj dubini.

Pojavu bolesti opažate i prečesto. Bolest se uklanja najsloženijim medicinskim postupcima, da bi se za kratko vrijeme ponovno pojavila. Simptom je uklonjen, ali medicinskim postupkom nije obuhvaćen i njegov uzrok. Jednako se tako i na području onoga što nazivate alternativama, simptomi katkad uklanjaju, no suštinski problem ostaje, pa se simptomi s vremenom ponovno pojavljuju.

Ako terapijski pristup liječenjem očitih simptoma koji narušavaju čovjekov životni sklad, obuhvaća i usklađivanje njegove istinske unutarnje prirode s jedinstvom njegove duhovne povezanosti, pružit će cjelovito rješenje podupiranja istinskog i trajnog samoiscjeljenja u čovjeku.

48. Linda: Kakvo je vaše stajalište o presađivanju organa poput srca, bubrega i pluća?

Ariel: Posrijedi je nastavak alternativama o kojima smo prethodno govorili. To je sjajan, čudesan način za uklanjanje simptoma bolesti ili nesklada duše

očitovanih na fizičkom obliku koji nazivamo njezinim tijelom. No, i to su također tek metode kojima se privremeno uklanja oštećenje prouzročeno čovjekovom istinskom bolešću. Takvi postupci daju duši više vremena da ispravi i riješi istinske probleme.

Kad čovjek preživi srčani udar ili se suoči sa smrću jer potreban organ nije dostupan, katkad se u njemu može dogoditi duboko iscjeljenje suštinskog problema. I tada se nekim čudom - kako vi to tumačite — pojavljuje i potreban organ. Duša nakon toga više nije ista. U takvim ekstremnim situacijama duša se često nade na rubu. To je vrijeme dubokog promišljanja, a često i vrijeme velikog rasta, duhovnog sjedinjavanja i povezivanja.

Katkada upravo suočavanje s vlastitom smrtnošću potiče konačno ozdravljenje onoga što je trebalo iscijeliti na razini duše. Darovani organ jednostavno omogućava fizičkom tijelu nastaviti putovanje duše još neko vrijeme tijekom kojega se u tom životu događa istinsko, duboko, unutarnje, duhovno ozdravljenje.

49. Linda: Prima li čovjek i tjelesne značajke ili značajke osobnosti darivatelja, možda putem staničnog pamćenja, kada mu se presadi vitalni organ poput srca ili bubrega?

Ariel: Postoji ta mogućnost, no to je ipak prilično slično onome što smo pokušali objasniti o procesu umiranja. Prisjetit ćeš se da se duša tijekom prve faze umiranja u određenoj mjeri održava svoju vezanost za tijelo, duboku povezanost s fizičkom vibracijom koju je poznavala. Tu vezanost podupire život u stanicama koje sadrže ono što biste mogli nazvati otiskom, ili obrascem, suštine mnogih fizičkih značajki te duše.

Iako se duša odvoji ili udalji od tjelesnog bića, život u organu, tkivu ili stanicama koje služe drugom tijelu, često može izazvati ono što biste mogli nazvati prijelaznim ili privremenim pojavama - pojavama koje su vezane za sklonosti ega - sklonosti, odbojnosti ili obrasce ponašanja. Posrijedi nije stapanje niti prenošenje suštine ili dijela suštine jedne duše u drugu, jer to nije moguće. No, u reakcijama ljudi koji su doživjeli presađivanje organa, opazili ste da se kod primatelja preko noći mogu pojaviti određene sklonosti ili odbojnosti koje su bile karakteristične za ego-izražavanje darivatelja.

50. Linda: Kada bi ljudi uspjeli prevladati strah od smrti uviđanjem da ona ne predstavlja svršetak, već sljedeći korak, možda ne bi osjećali potrebu da tijekom posljednjih tjedana života potroše tisuće dolara nastojeći kupiti još jedan dan života. Slažeš li se?

Ariel: Još jedno pitanje unutar pitanja. Osoba koja troši stotine tisuća dolara ili cjelokupnu životnu ušteđevinu nastojeći preživjeti još koji tjedan, mjesec ili godinu, može biti potpuno usklađena sa svojim iskustvom. Ta duša, djelujući u potpunoj istini i skladu, možda čini upravo ono čemu je božanski vodena. Ne podcjenjujte vrijednost toga. Oprezno biramo riječi kojima ćemo to rastumačiti jer ne želimo obezvrijediti smrt.

Smrt nije mogućnost za koju će se čovjek odlučiti i zadovoljiti sklonost ega. Ne promatrajte život kao odijelo duše. Ako vam se neko odijelo ne sviđa, odjenete drugo. Ako vam ni to ne odgovara, ponovno ga promijenite. U kulturama koje vjeruju u reinkarnaciju - široko rasprostranjenim kulturama koje nazivate orijentalnim - prečesto opažamo da osobito djeca, koja nisu duhovno zrela, ustanovljuju da nisu dovoljno lijepa, da žive u tijelu koje nije lijepo, da im roditelji nisu bogati ili okolnosti njihovih života nisu onakve kakve bi željeli, željeli su bolje - jednostavno počine samoubojstvo u nadi da će se vratiti u boljim okolnostima.

Takvo je shvaćanje potpuno pogrešno. Ljudski je život svakako najdragocjeniji dar koji ste dobili. Smrti se treba predati jedino kad, unatoč želji da ostanete u svojem tijelu, da ostanete živi - čak i ako je to samo još jedan udah - čujete, osjetite i shvatite Božju volju i kada budete pozvani napustiti iskustvo koje nazivate ljudskim. Tada se treba predati smrti.

Svaki čovjek koji se suočio s tim trenutkom zna, neopisivo i nepojmljivo, da je došao njegov trenutak. Čovjek je tada pozvan prijeći na razinu na kojoj ljubav neprestano raste, prijeći u ono što bi ljudski um mogao opaziti kao blistavu svjetlost koja neprestano sve jače sjaji, uspeti se na razine ljubavi koje vi, sa svojeg ljudskog stajališta, niste iskusili. Takva je smrt jednostavno oslobađanje i približavanje, odnosno ulazak u tu ljubav. Smrt o kojoj smo prethodno govorili kao o samoubojstvu, nije poziv u tu ljubav, ne u obliku o kojemu sada govorimo. Takva je smrt bijeg iz pakla tog života.

Koliko god da je to teško za one koji moraju bespomoćno promatrati patnje voljene osobe izazvane bolešću, znajte da duše ne dozrijevaju i ne razvijaju se zbog onoga što je ugodno ili neugodno. Uslijed patnji raka, duhovni razvoj u srcu i duši oboljelog bića može biti neizmjeran. Dokle god ta duša zna - dokle god u svojem srcu zna da nije njezino vrijeme — nastojanje, borba i želja za životom mogu dovesti do vrlo velikog razvoja. No, u trenutku kada duša spozna da je pozvana u zagrljaj božanske svjetlosti, jednostavno napušta svoj ljudski oblik i prepušta se Božjem pozivu.

Linda: *Koja je svrha epidemija poput AJDS-a ili, nekadašnje žljezdane kuge, koje odnose brojne ljudske živote?*

Ariel: Svrha takvih, kako ih vi nazivate, katastrofalnih epidemija jest mnogostruka. Pokušat ćemo objasniti dio te svrhe. Nešto, međutim, nećemo moći objasniti jer u vašem obrascu poimanja ne postoji ništa što bi vam omogućilo razumijevanje.

Najlakše je razumjeti da su, tijekom vašeg poimanja vremena, takve epidemije za sobom ostavile pustoš koju nije bilo moguće zanemariti. Jednako su se tako tijekom vašeg vremena dogodile i velike provale ljubavi i radosti, velikog ozdravljenja i sklada. U oba slučaja, takve događaje nije moguće zanemariti, pa zbog toga izazivaju trajne promjene u životima svih onih koji im svjedoče. Epidemije bolesti u ljudima koji su ih svjesni i koji su ugroženi, izazivaju golem strah i osjećaj nemoći. Zbog toga epidemije služe kao velika mogućnost za duhovni rast, za razvoj i potpunije ostvarenje životne svrhe.

Ljudi se kao velika skupina, što biste vi mogli nazvati kulturama ili društvima, često udaljavaju od svoje istine, od svoje duhovne suštine i zaglavljuju u životu utemeljenom na zadovoljavanju ega. Epidemije razmjera koje si spomenula služe buđenju. One bude svijest, bude duše iz njihova drijemeža i njihovih pogrešno usmjerenih života.

Od ustajale žabokrečine u kojoj su živjeli mogu biti oslobođeni ne samo oni pogođeni bolešću, već i oni koji su joj svjedočili, te tim iskustvom vraćeni u struju njihova života.

Kada god se dogodi neki značajan događaj, pozitivan ili negativan prema vašem rasuđivanju, znajte da je čovječanstvo pozvano da se promijeni. Pozvano je, ako ne i prisiljeno, probuditi se iz stagnacije. Uslijed takvih katastrofa ponovno se pokreće razvoj vaše vrste i duhovni razvoj cijelog planeta.

52. Linda: Ali, AIDS se pojavio i nastavlja pogadati većinom pripadnike homoseksualne zajednice. Postoji li tomu razlog?

Ariel: Zajednici o kojoj govoriš, onoj koju nazivate homoseksualnom, prijeko je potreban poziv na buđenje. Duše tih ljudi pretrpjele su mnogo boli - koju im je dijelom nanosilo društvo, dijelom crkva, a dijelom vlast. U toj zajednici nazvanoj homoseksualnom, ima onih koji savršeno izražavaju prirodu svoje duše u ovom životu. Svjetlost ljubavi za njih najsjajnije blista ako su u vezi s drugom dušom koja prebiva u tijelu istoga spola. Ta je zajednica proganjana i osuđivana, a njezini su pripadnici zbog toga živjeli u neskladu s istinskom prirodom svojih duša.

Virus HIV-a i komplikacije te kobne posljedice poznate kao AIDS poslužili su kao jasan poziv da se prestane sa samouništavajućim ponašanjem potiskivanja istine te da se započne poticati ponašanja koje će unaprijediti život tih ljudi. Mnogo je duša ostvarilo pozitivno ispunjenje svoje životne svrhe zarazivši se tim virusom koji uistinu može, kako i pretpostavljate, prerano okončati njezin život.

Taj virus nije kazna. To nije pokušaj da se i dalje čini ono što je ego-svijest tako dobro činila protiv te skupine. To je vrlo osoban i izravan poziv svakom članu homoseksualne zajednice, kao i članovima heteroseksualne zajednice, za buđenje i otvoreno izražavanje vlastite istinske prirode. Poznavati svoju istinsku prirodu, znati što vas najviše približava božanskom, znati zbog čega ste došli na ovaj svijet i što trebate činiti, ne služi ničemu ako te spoznaje skrivate, strahujete od njih i osjećate se krivima.

Taj je virus, kojega neki, iz ego-perspektive, shvaćaju kao kaznu za osuđenu skupinu, zapravo je veličanstveni blagoslov te skupine kojoj je takva sila bila potrebna da bi im pomogla izbjeći samoosudu i sputavanje samorazvoja. Tom pozivu na buđenje uslijedit će duboka i pozitivna promjena svijesti, promjena u srcima i dušama cjelokupne populacije vašega planeta.

HOMOSEKSUALNOST

53. Linda: Homoseksualna zajednica nailazi na posebne izazove u životu, kako društvene tako i medicinske. Kakvo ih je iskustvo iz prošlosti dovelo do izazova s kojim se danas suočavaju?

Ariel: Razvoj te energije koju nazivamo karmičkom nije, prema poimanju vašega uma, linearan jer beskonačno mnogo okolnosti ili potreba može dovesti do iskustva koje nazivate homoseksualnošću a, u nekim slučajevima, i velikih poteškoća te patnji.

Sa stajališta duhovnog putovanja duše kroz život, mnogo je situacija koje mogu izazvati ono što će ego shvatiti kao bol i poteškoću, a duša kao veliku mogućnost razvoja, rasta, učenja i napretka. Ti si se usredotočila na kategoriju koja očito nailazi na velike izazove.

Na očito velike izazove nailaze i oni koji su pretrpjeli seksualno zlostavljanje, incest ili silovanje; oni koji su po rođenju napušteni u postupku posvajanja ili oni s mentalnim hendikepom. Za doživljavanje poteškoća čak nije potreban vanjski oblik, jer ne trebate daleko tražiti da biste pronašli one koji, s emocionalnog ili tjelesnog stajališta, posjeduju sve što bi ljudski duh mogao tražiti, no njihovi su životi ipak ispunjeni borbom i izazovima.

Mnogo je načina na koje se karmičke posljedice mogu očitovati u određenom trenutku vašeg života koji je, možda zbog različitosti, a možda zbog sličnosti, prepun mogućnosti za znatan razvoj duše.

54. Linda: Ima li homoseksualnost karmičke korijene?

Ariel: Sve što duša doživljava u ljudskom obliku jest odraz ili posljedica karme. Iskustvo koje nazivamo homoseksualnost nimalo se ne razlikuje od iskustva koje nazivamo heteroseksualnošću, u smislu karmičkih posljedica, odnosno karmičkog očitovanja i djelovanja. Vi zapravo imate veliku sreću čak i nakratko boraviti u onome što nazivate fizičkim tijelom.

To divno, veličanstveno iskustvo zapravo nije ništa drugo doli očitovanje karme u fizičkom obliku, u stjecaju onoga što nazivate vremenom i prostorom. Dakle, sve što je oduvijek postojalo u vašem ljudskom svijetu i sve što će ikada postojati u njemu, nastavak je djelovanja te karmičke energije u svakoj točki vremena i prostora. Vaš je život jedna takva vremensko-prostorna točka karmičkog djelovanja.

Odgovor je, dakle, potvrđan; homoseksualnost, heteroseksualnost, aseksualnost ili bilo koji drugi oblik, predstavljaju točku stjecanja i veličanstveni razvoj karmičkog života. Samo ego-poimanje jednog razvoja u odnosu na drugi može dovesti do previdanja očite istine. Živeći u ljudskom obliku, s toliko mnogo raznih iskustava, toliko osjetilnih spoznaja i uz iluziju zasebnosti i odvojenosti od drugih, lako je osjetiti preopterećenost. A to stanje preopterećenosti često rada strahom. Kada se strah udruži sa zamišlju o tome da ste zasebno ljudsko biće, različito od svih ostalih, lako ćete biti privučeni onima čije je iskustvo karmičkog razvoja u vašem vremenu i prostoru slično vašemu.

Vaša vrlo zgodna zamisao o tome da je »čovjek u mnoštvu siguran« jest pokušaj ljudi sa sličnim karmičkim slijedom da prevladaju strah koji se rada kada se osjete preopterećenima ljudskim osjetilnim iskustvom. Takvi ljudi katkad prezrivo promatraju one čije se karmičko iskustvo, karmički slijed, razlikuje od njihovoga kao bolji ili lošiji. Ne postoji dobro ili zlo osim onoga koje sami pridružite određenom iskustvu.

TRAGEDIJA

55. Linda: Mnogi ljudi doživljavaju tragedije. Je li to sve dio razvoja?

Ariel: I u ovom je slučaju posrijedi samo vaše poimanje, vaš ego koji događaje određuje kao tragedije ili čuda. Kada biste ih mogli pojmiti onako kako ih mi opažamo, bez prosuđivanja, s vrlo široke perspektive, te poznavajući istinu o procesu inkarnacije, uvidjeli biste da su to jednostavno iskustva. Primjerice,

ispijanje šalice kave za jednu osobu može biti zadovoljstvo, uživanje u aromatičnom i ugodnom okusu, dok za drugoga može biti okrutna kazna, gorkog, jakog i neugodnog okusa. U oba slučaja posrijedi je ista kava, različito je samo ljudsko prosuđivanje.

Razmotrimo iskustva čovjeka Čija je kuća uništena, čovjeka čije je dijete poginulo, čovjeka koji strahovito pati zbog smrti voljene osobe od raka i koji zbog tog gubitka osjeća veliku bol. Takvo iskustvo možemo usporediti s teškim teretom obješenim o tanku nit. U takvim situacijama, ego pogođene osobe nije svjesno odabrao podići takav teret. No, budite uvjereni da je duša planirala takvo iskustvo.

To je kao da vam je duša odredila ojačati mišiće, ali ego ne zna za njezin plan. Jednog ste dana prisiljeni podići neopisivo velik teret, što vam polazi za rukom, i vaši mišići jačaju. Jedina razlika jest u tome što bi to iskustvo bilo skladno i ugodno da je ego znao za njega i složio se. Kada ego ne bi znao za njega i kada bi smatrao da se to događa *vama-*, gorko biste jadikovali i tražili obeštećenje. Na koncu bi ipak bio podignut isti teret i ojačali bi isti mišići.

Teškoće ljudskoga života proizlaze iz Činjenice da ego vjeruje kako upravlja ovim univerzumom. Ego vjeruje da je Bog. Zbog toga sve te događaje -nezgode, nesreće, promašene prilike, razočaranja, sve to smatra negativnim, sve to smatra kaznom ili nesrećom, sve to smatra lošim. No, za dušu to nije ništa veća nesreća od one opisane u metafori o podizanju tereta.

Sve što vam se u životu dogodi, što vaš ego prosuđuje kao dobro ili loše, zatražila je vaša duša. Ništa nije slučajno.

OKOLIŠ

56. Linda: *Sto nam možeš reći o čovjekovim utjecajima na zdravlje i dugovječnost našega planeta?*

Ariel: Najprije bismo željeli ponuditi savjet onima koji snažno, na način koji vi ocjenjujete kao negativan, utječu na zdravlje planeta, odnosno, želimo im jednostavno poručiti da budu vrlo oprezni. Planet na kojemu živite prilično je sposoban obraniti se, i branit će se ako ga ugrozite. Za planet ne trebate brinuti.

Ono što se često (ponovno zbog kratkovidnog stajališta ljudskoga uma) ne uvida jest da je sam planet na kojemu živite, u svojoj suštini živo biće. Vaš je planet ispunjen sviješću o jedinstvu s Bogom. On funkcionira na način koji ljudski um, putem naprednog znanstvenog promatranja, tek počinje shvaćati. Vaš je planet tako funkcionirao mnogo prije no što su se na njegovoj površini pojavili oni koji se pokušavaju okoristiti njegovim bogatstvima, zanemarujući njegovo zdravlje.

Zemlja će funkcionirati na samoiscjeljujući način, održavajući ravnotežu, i dugo nakon što takvi ljudi, iz ove stvarnosti opaze što su učinili.

Zemlja je najdragocjeniji element vaših života. Ona je živo biće baš kao i vi. No, Stvoritelj ju je stvorio da bi neograničeno dugo zadovoljavala svaku potrebu, svaku tjelesnu, emocionalnu i energetska potrebu koju bi svako ljudsko biće na njezinoj površini ikada moglo osjetiti. Kad ljudski ego ne bi imao strahom izazvanu potrebu gomilati velike količine energije - bilo u obliku imovine, hrane ili ostalih bogatstava - za korištenje u budućnosti, sve bi bilo mnogo uravnoteženije no što jest.

Promotrite li svijet prirode, svijet životinja, primijetit ćete neprestano gomilanje, neprestanu potrebu za prikupljanjem obilja i za obranom teritorija u cilju osiguravanja dovoljne količine hrane. No, sve je to u ravnoteži, jer čak i oni koji, u razdoblju mirovanja koje nazivate hibernacijom, gomilaju drvo, tim činom, u mnogim slučajevima nehotice siju i podižu brojna stabla iz zakopanih, izgubljenih ili zaboravljenih sjemenki i plodova. Sve je to dio plana obnavljanja u kojemu ništa nije oštećeno i sve se odvija u savršenom suglasju sa svime ostalime.

Da, goleme količine novca mogu malo toga ostvariti ako leže u memoriji računala ili u trezorima. Kada bi novac kružio, zbog čega je i stvoren, mogao bi ispraviti svaku neravnotežu i svu štetu koju je njegovo gomilanje nanijelo ovom najdragocjenijem i najbrižnijem biću koje nastanjujete.

Ali, budite uvjereni da ste stekli osnovno, iako pomalo naivno, razumijevanje ovoga o čemu govorimo - pojavi koju nazivate *Gaia* — pa ipak ...

57. Lindai Gaia? Ta mi riječ nije poznata.

Ariel: Upustiš li se u istraživanje, pronaći ćeš teorije o funkcioniranju Zemlje kao živoga bića koje je nazvano spomenutim imenom. No, sve je to ipak mnogo složenije od onoga što je otkriveno. Ono što je otkriveno, u osnovi je točno, no, ova Zemlja na kojoj živite podnositi će uništavanje samo do određene granice, a kada postane ugrožena, kada njezin opstanak dođe u pitanje, uklonit će izvor opasnosti, kao što to čine sva živa bića.

Ovime ne želimo najaviti propast i katastrofu, već iznijeti jednostavnu činjenicu da, iako niste sasvim blizu izazvati takvu reakciju tog živog bića, ove Zemlje, za svojeg životnog vijeka opaziti ćete posljedice uništavanja i pojave kojima će se Zemlja suprotstaviti takvom uništavanju. Ako će, dugoročno gledano, mogućnosti biti svedene na opstanak Zemlje i opstanak onoga što nazivate ljudima, opstat će Zemlja.

58. Linda: Možeš li primjerom pojasniti kako se Zemlja brani? Što bismo opazili?

Ariel: Ljudski je organizam prilično osjetljiv. Zemlja je potpuno sposobna regulirati svoje atmosferske uvjete. Ona posjeduje veliku sposobnost regulirati temperaturu na površini na kojoj živite. Posjeduje i veliku sposobnost kontrolirati kolika će njezine površine biti pokriveno vodom, a koliko kopnom. Ona je potpuno slobodna kontrolirati područja koja nazivate tropskima ili pustinjiskima. Ljudi vrlo teško podnose promjene tih čimbenika. A ti čimbenici nisu trajni, nije zajamčeno da će ostati takvi kakvi su bili. Zemlja kao živo biće posjeduje sposobnost kontrolirati te čimbenike i mijenjati ih, a ako sam opstanak Zemlje bude ugrožen uništavanjem, pohlepom ili sebičnošću čovječanstva, čimbenici će se promijeniti tako da ljudi neće biti sposobni preživjeti na njezinoj površini.

59. Linda: Za kraj ovoga stoljeća predviđaju se kataklizmičke geografske promjene. Podupireš li takva očekivanja?

Ariel: Mnogi u vašem i u našem svijetu doživljavaju istinu kroz određeni filter, ovisno o visini i stupnju njihove vibracije. Oni o kojima govoriš, prenose mudrost i božanske spoznaje kroz zamagljene filtere. To su proroci kataklizme.

Oduvijek je bilo proročanstva kataklizmičkih događaja, ona su oduvijek zastrašivala ljude. Ono o čemu ta proročanstva govore potpuno je usredotočeno na strah, na negativno, pa se doima poput neizrecive katastrofe, užasa. No, oni koji primaju istu spoznaju i prenose je kroz ljubav i jasnoću, opažaju promjene, ali ih ne izražavaju ni približno dramatično kao proroci kataklizmičkih događaja.

Oni shvaćaju da je svaka promjena koju biste mogli prosuditi kao negativnu, dio vrlo pozitivnog procesa evolucije i rasta. To je, dakle, dulji odgovor. Kratak odgovor glasi »ne«. Kataklizma o kojoj govore, neće se dogoditi. Ali, da, na Zemlji će se dogoditi promjene kojima će se njihova proročanstva djelomično obistiniti. No, intenzitet neće biti onakav kakav predviđaju.

60. Linda: Ali, mnoga su se proročanstva ostvarila, osobito Nostradamusova. Molim te da se osvrneš na to.

Ariel: Želimo da se usredotočite na motivaciju proročanstva, a ne na njegovu točnost. Proročanstvo može proizaći iz dva motiva — ljubavi ili straha. Čak i u vašem vremenu ima onih koji proriču negativno, koji objavljuju knjige, koji objavljuju vodiče, koji su čak razvili tehnike preživljavanja i odredili kamo će poći te kako će izbjeći kataklizmu koju predviđaju. Potrebno je razlučiti

proizlazi li njihova motivacija iz potrebe da se prosvijetli ostale, pomogne im se i spasi ih se, ili je u pozadini želja za zaradom te stjecanjem moći koja proizlazi iz njihovog straha i odgovarajućeg straha ostalih.

Za prenošenje naše poruke izabrali smo tebe zato što tvoj cilj nije pobuđivanje straha, već pobuđivanje snage. Tvoj cilj nije obeshrabriti ljude svojim poznavanjem stvarnosti do koje oni još ne mogu doprijeti, i zastrašivanje kako bi te slijedili. Tvoj cilj jest pružanje dara koji će oplemeniti njihove živote i dati im snagu. Tijekom sveg vremena oduvijek su se mogla opaziti oba načina uporabe te moći.

61. Linda: Opažaš li se da se oblik Sjedinjenih Država mijenja te da Kalifornija i ostale države tonu u ocean?

Ariel: Ne. To je proročanstvo utemeljeno na tumačenjima o podizanju oceana, proizašlim iz straha.

62. Linda: Jedan od velikih misterija našega planeta jest Bermudski trokut, područje uz istočnu obalu Sjedinjenih Država za koje se pretpostavlja da guta brodove i zrakoplove. Možeš li nam reći nešto o toj pojavi?

Ariel: Ponovno te želimo podsjetiti da na tvoja pitanja odgovaramo s ciljem da produbimo vaše razumijevanje i da vam prenesemo znanje koje smatramo važnim prenijeti. To je dio naše misije, ako tako hoćete. Iako si ovim pitanjem pitala mnogo, odgovorit ćemo samo na jedan njegov dio.

Najvažniji aspekt pojave koju opisuješ kao Bermudski trokut jest mogućnost za pobuđivanje izazovnog čimbenika ljudske svijesti nazvanog strahom. Budući da ljudski um tu pojavu ne razumije u potpunosti, ona ga -poput mnogih drugih sličnih pojava - ispunja strahom i zbunjenošću.

Ovo pitanje služi kao metafora za mnogo općenitije pitanje koje se u ljudskom putovanju očituje na mnogo, mnogo načina: kako uzeti ono što nije moguće spoznati intelektom, što je intelektualno nepojmljivo, i iz toga polučiti osjećaj razumijevanja ili spoznaje koja će vam omogućiti upravljati svojim životom. Svatko se od vas u određenom trenutku svojega putovanja susreo s vlastitom, osobnom verzijom te pojave. U svojim ste životima doživjeli trenutke kada vaši navigacijski uređaji nisu funkcionirali, trenutke izgubljenosti, trenutke kada se niste mogli orijentirati. To su trenuci kada se rada veliki strah.

U tim trenucima ulazite u vlastiti, osobni Bermudski trokut. Tada vas iznevjere svi ego-navigacijski uređaji na koje ste se oslanjali. To su trenuci čija je svrha i smisao razvijati sposobnost razlučivanja [odnosno, otkrivanja kakva je Božja

volja za vas], a zatim sposobnost spoznaje onoga što nadilazi taj osjećaj odvojenosti [odnosno, uspostavljanje veze s višom sviješću].

Svatko od vas opremljen je mnogim unutarnjim oruđima kojih možda nećete ni biti svjesni sve dok ne budete pozvani upotrijebiti ih. A kad se u vlastitom životu, na vlastitom putovanju, zateknete na ulazu u područje nalik

Bermudskom trokutu, u kojemu vas vaši osnovni navigacijski uređaji iznevjere, to je vrijeme kada se od vas otvoreno traži da otkrijete i upotrijebite svoje oruđe i darovitosti kako biste sigurno plovili kroz život. Po povratku iz takvih iskustava budite zahvalni zbog toga; čovjek je često sklon pribjeći samoživim načinima kretanja kroz život. Međutim, sve znanje stečeno na razini duše jest trajno i ne zaboravlja se.

Drago nam je da si nam postavila pitanje o osobitoj pojavi geografije vašega svijeta, a u njemu otkrivamo i pitanje, koje nisi izravno postavila, o vratima i ulazima u ostale stvarnosti i dimenzije. Govoriti o tim pitanjima nije u našem interesu.

ŽIVOTINJE I BILJKE

63. Linda: Na ovom planetu postoji ono što nazivamo nižim oblicima života, kao što su životinje i biljke. Kako se one uklapaju u taj mozaik života?

Ariel: Pazi kamo smjeraš. Ponavljamo da ne postoji takvo što kao što je viši ili niži oblik života. Život je život. Postoje različiti načini očitovanja života, različiti oblici koje preuzima, različite razine njegove sposobnosti poimanja samoga sebe. No, trenutna svjesnost o sadašnjem trenutku, svijest koja postoji u tebi, istovjetna je trenutnoj svjesnosti koja postoji i u cvijetu.

64. Linda: Spomenuo si kako čovjek smatra da vlada životinjskim carstvom. Možeš li pobliže objasniti tu opasku?

Ariel: Namjera nam je bila upozoriti na pogrešnu iluziju nadmoćnosti u smislu sposobnosti slijeđenja božanskog smjera života. Sama činjenica da čovjek koristi životinje na mnogo načina — kućne ljubimce za zadovoljstvo, te ostale za hranu, kožu, rogove ili ostale fiziološke značajke koje se cijene — govori da je razvio shvaćanje da su ti napredni oblici svijesti poznati kao životinje, manje važni, na nižem stupnju razvoja, te da ih treba posjedovati i postupati s njima onako kako mu odgovara. Životinje su često razvijenije od ljudi u smislu slijeđenja božanskog smjera njihovih života. One su otvorene i spremne prihvatiti instinkt kao vodiča na svojem životnom putovanju. Životinje su povezane s izvorom ljubavi ovog univerzuma i često međusobno iskazuju tu ljubav.

65. Linda: Ja imam kućne ljubimce koje volim. Pružam im dom. Je li to zlouporaba moći?

Ariel: Sama priroda tvog pitanja ujedno je i njegov odgovor. Ti skrbiš za njih. Hraniš ih i pružaš im utočište. No, što je najvažnije, započela si s onim što je ključno — kućni ljubimci koje voliš. Kad se životinji pruža i od nje se otvoreno prima ta prelijepa energija ljubavi, to nije zlouporaba moći ili nametanje vlastite volje.

Govorimo o postupcima kontroliranja, dominiranja, ubijanja, iskorištavanja i postupanja s njima kao sa stvarima, bez ljubavi. Posrijedi može biti ljubav prema novcu koji životinje donose ili ljubav prema onome što se od njih dobiva, ali ne i osobito divljenje ili ljubav prema toj životinji.

66. Linda: Komunicirate li sa životinjama?

Ariel: Komunikaciju između ove stvarnosti i kategorije koju nazivaš životinjama vrlo je teško opisati jer su životinje u mnogim slučajevima neopterećene značajkama osobnosti i zamislama odvojenosti kojima su opterećeni ljudi. Tu vlada lakoća, jednostavnost, ono što smo, vašim riječima, nazvali *znanjem*. Komunikacija polazi od jednog univerzalnog uma, svijesti ove stvarnosti - koja izravno prenosi znanje ili razumijevanje životinjskom carstvu. Ta komunikacija ne obuhvaća prevođenje u riječi, predodžbe ili zamisli koje vladaju u području ljudske komunikacije. Do sada smo, nastojeći odgovoriti na druga pitanja, pokušali upotrijebiti zamisao instinkta kojim je životinjsko carstvo blagoslovljeno u svojoj sposobnosti opažanja i slijeđenja. Skupina koju nazivate životinjama iz ove stvarnosti prima mnogo smjernica i uputa.

67. Linda: Što se događa kada životinja ugine?

Ariel: Jednostavno rečeno, nismo to u mogućnosti objasniti riječima i načinima koje biste shvatili, no, pokušat ćemo se poslužiti vašim riječima i zamislama da bismo vam prenijeli tu spoznaju.

Proces nije mnogo drugačiji od onoga koji smo opisali kao smrt ljudskog bića. Čimbenici su vrlo slični. Suština životne sile, ili duša, životinje ukorijenjena je i povezana za fizičko tijelo. Kao što smo, u cilju ljudskog shvaćanja, pokušali raščlaniti slijed u pojmljive korake, slično je i u životinjskom svijetu.

Najprije se događa odvajanje, ili oslobađanje, vrlo čvrste energetske povezanosti s fizičkim tijelom koje je bilo sredstvo primanja divnih saznanja putem osjetila, ali i sredstvo pomoću kojega je doživljeno mnogo iskustava u fizičkom svijetu.

Kao što i sami znate, životinje su sposobne pružiti mnogo ljubavi, ne samo pripadnicima vlastite vrste, već i pripadnicima drugih vrsta.

Sigurnost je u životinjskom svijetu iznimno važna za sposobnost pružanja i primanja ljubavi. Tamo gdje je sigurnost, malo je toga što onemogućava božansku povezanost u smislu zasebne osobnosti ili osjećaja odvojenosti.

Zbog toga ljubav, osobito prema ostalim pripadnicima vlastite vrste među kojima se životinja osjeća najsigurnijom i s kojima osjeća najsnažniju povezanost, može biti iznimno duboka. Zapravo, u mnogim slučajevima može čak i nadmašiti dubinu ljubavi koji osjećaju dva pripadnika ljudske vrste. Jednako kao i kod dužeg procesa odvajanja koji doživljavaju ljudi, i proces umiranja u svijetu životinja obuhvaća oslobađanje od vezanosti, spona među pripadnicima skupine ili obitelji te vrste.

Proces ulaska u jedinstvo s ovim univerzumom nije toliko izražen jer prethodno nije postojao tako izražen osjećaj zasebnosti i odvojenosti jastva. Zato se taj proces, iako u velikoj mjeri sličan ljudskom, odlikuje mnogim specifičnim, istančanim razlikama koje je vrlo teško opisati na način koji bi vaš um mogao pojmiti. Nadamo se da smo ovime donekle odgovorili na tvoje pitanje.

68. Linda: Kada se zagledam u oči svojega psa, pitam se posjeduje li životinja dušu?

Ariel: Koristeći se vašim jezikom i pojmovnim obrascima, teško nam je opisati te aspekte. Da, životinje na svoj način posjeduju dušu. Teško je opisati prirodu te duše u smislu razlika u odnosu na prirodu ljudske duše. No, u toj skupini koju nazivate životinjama, svaka jedinka posjeduje duhovnu suštinu vezanu za njezino fizičko biće. Svaka je božanski povezana s Bogom, ali bez ego-zamisli, naziva ili imena za to iskustvo. Svaka je jedinka utjelovljenje svetosti u fizičkom obliku, a energetska suština - veza s božanskim - spuštena je i pripojena fizičkom tijelu životinje. Posve je ispravno nazvati to *dušom*.

Mnogi su se, govoreći o duši životinje, koristili izrazima skupna duša ili kolektivna duša. Ti ljudi nastoje, zbog ljudske potrebe za raščlanjivanjem, oblikovati ono što se ne uklapa u zamisao raščlanjivanja ili imenovanja — jer, životinjska svijest ne posjeduje ego. Njihove duše nisu odvojene i zasebne kao ljudske duše.

Pa ipak, ovo zapravo i nije točno jer sva životna suština, u duhovnoj stvarnosti s koje vam se obraćamo, posjeduje sposobnost jedinstva paralelno s odvojenošću. Drugim riječima, vi iz svoje stvarnosti opažate kako se duše stapaju s Bogom, no ipak zadržavaju svoj vlastiti identitet. Paradoks koji vaš um teško poima jest sposobnost da se istodobno bude ujedinjen i zaseban.

Voljeli bismo biti sposobni prenijeti vam to znanje na način koji bi bio pojmljiv vašem umu, no to nije moguće.

69. Linda: *Tvoj me je odgovor podsjetio na djetinjstvo. Svojem bih ocu postavljala pitanja, a on bi mi odgovarao, baš kao što mi i ti odgovaraš, da postoji ono što još ne mogu shvatiti i što ću jednog dana shvatiti. Je li ovdje tako?*

Ariel: Po pitanju sličnosti, često ćemo ti odgovoriti riječima: »Shvatit ćeš kad budeš starija« ili »Shvatit ćeš kad odrasteš; tada ćeš znati.« Jednostavno rečeno, shvatit ćeš i znati nakon što umreš.

70. Lin *Posjeduje li cvijet dušu? da:*

Ariel: Ponavljamo da riječ duša nosi mnoga značenja temeljem svoje povijesti i primjene u vašoj kulturi. U svojem istinskom i najčistijem obliku, da. No, duša biljke ne posjeduje samoidentitet. Ona ne poima vrijeme. Ona ne poima sebe kao biće različito od druge biljke. Ona se ne određuje kao ljepšu, bolju, ružniju ili lošiju od druge biljke. Ona živi u spontanom poimanju trenutne svijesti, dopuštajući da se čista kreativnost kroz nju razvija i očituje u onome što biste vi ljudi mogli nazvati žudnjom srca svaka se očituje malo drugačije, u skladu s vlastitom prirodom.

Mogli biste moliti ili biljci uputiti lijepe misli, i njezina će duša odgovoriti. Energija ljubavi, Božja energija može biti predana i prenesena, poslana i primljena među svim živim bićima, čak i biljkama.

71. Linda: *Zašto su dinosaurusi izumrli kao vrsta?*

Linda je ovo pitanje postavila na samom početku razgovora s Arielom, kada je povjerovala da ima pristup saznanjima iz izvora koji se nalazi izvan Stevana. Tom pitanju uslijedilo je dugo razdoblje tišine, nakon kojega je progovorio Stevan.

Stevan: Kao odgovor na tvoje pitanje u osnovi primam blokadu. Od Ariela ne primam nikakve spoznaje.

Nakon nekoliko minuta tišine veza je ponovno uspostavljena.

Ariel: Ti [Linda] nastojiš razumjeti, steći spoznaju, bez obzira na to je li posrijedi ono što se događa vrstama ili ono što se događa u tvom životu. Sam odgovor nije toliko važan koliko proces dobivanja odgovora. Za mnoge je duše u tvom vremenu proces dobivanja odgovora usmjeren prema van. »Što im se

dogodilo?« jest dio procesa dobivanja odgovora na pitanje: »Što se događa meni?« ili »Tko sam ja?«

Iako su tvoje pitanje o dinosaurima te njegov odgovor važni za mnoge duše i njihova životna putovanja, to, iako zanimljivo pitanje, nema nikakvog značenja za tvoj život i tvoje putovanje. Na tvojem je planetu mnogo, mnogo takvih pitanja, a svako ima svoju odabranu skupinu posvećenu traganju za odgovorima. Odgovori će, kada budu otkriveni, za tebe biti zabavni, no, kod njih će dovesti do preobrazbe.

ZAKON

72. Linda: Kakvo je tvoje mišljenje o smrtnoj kazni u našem sustavu kaznenog prava?

Ariel: Mi nemamo mišljenja. Ljudi posjeduju mišljenja. Mi imamo riječi koje vam u vezi tog pitanja želimo uputiti. Vi u svojoj kulturi posjedujete nekoliko oblika smrtne kazne. Smatramo da ovdje govoriš o počiniteljima zločina protiv društva koje se pogubljuje u zatvorima. Tvoje društvo izvršava još jedan oblik smrtne kazne. Vi ga nazivate pobačajem. Ta su dva oblika očita, no, postoji i treći, manje očit oblik smrtne kazne koji se redovito događa.

Treća je kategorija ona koju se namjerno prikriva, izuzima iz normalne struje svjesne misli. To je smrtna kazna izvršena na onima koje društvo ne želi, beskućnicima ili siromasima.

Mnogi ljudi žive u velikom obilju i bogatstvu te ne odlučuju dijeliti već gomilati ili štedjeti svoje bogatstvo. Posljedična nuspojava je smrtna kazna za one koji, zbog beskrajno mnogo razloga, nisu sposobni sami zarađivati za život. To je uistinu treća kategorija kazne koja vodi u smrt - točnije, kazna protjerivanja izvan granica normalnoga društva.

U svakom slučaju, u sukobu su dva aspekta. Jedan je aspekt duše - aspekt duhovne istine i duhovnog razvoja tijekom života. Sa stajališta duše ne postoje pogreške, ne postoje promašaji. Ništa se ne događa slučajno. Ništa nije suvišno i ništa nije izostavljeno. Sa stajališta razvoja duše, ti događaji koje u svojem pitanju nazivaš kaznama, zapravo nisu kazne. To su jednostavno događaji.

Ti događaji, koji sa stajališta ega mogu biti iznimno emocionalni, zapravo su razvojni korak, dio razvoja duše. To vrijedi bez obzira na to je li posrijedi duša koja kratko vrijeme boravi u maternici, koja se na vrlo, vrlo dubokoj razini povezuje sa svojom majkom prije no što se njezin život u fizičkom obliku prekida, ili duša čovjeka koji je počinio zločine za koje se smatra da ih je potrebno kazniti smrtnom kaznom.

Te duše mogu biti u procesu odrađivanja karme koju su stvorili ili koju stvaraju da bi je odradili u budućnosti. Potpuno prekidanje fizičkog života tijela u obliku smrtne kazne kao posljedica karme jest način na koji se ta duša razvija i raste kroz to iskustvo.

Osuđivanje, ocjenjivanje i jake emocije kojima okružujete to pitanje, vrlo su važni. Sve to otkriva vašu složenu prirodu. Kada biste u potpunosti bili duhovna suština, potpuno duša, ne biste prosuđivali ni taj, ni bilo koji drugi aspekt života. Sve bi jednostavno bilo, tako kako jest.

Kad biste, s druge strane, u potpunosti bili ego, bez duše ili povezanosti s duhovnom prirodom vašega identiteta, tada bi sve jednostavno bilo prosuđivanje, jednostavno ispravno ili pogrešno, ono što skupno mišljenje u određenom trenutku smatra ispravnim ili pogrešnim. Tada bi živjeli u uskom prostoru unutar granica utemeljene istine ispravnoga i pogrešnoga koju su u nekom trenutku vremena dogovorili članovi vaše zajednice.

Pa ipak, vi niste ni jedno ni drugo. Vi ste zapravo vrijedna i složena mješavina ega i duše. Zbog toga vam je određeno razvijati se kroz napetost i borbu ta dva svijeta. Pitanja tako velike važnosti izazivaju toliko jake emocije da su ljudi doslovce spremni riskirati vlastite živote kako bi poduprli vlastita vjerovanja u ispravnost i pogrešnost smrtne kazne. To je dio razvoja duše i duhovnog putovanja čak i za one koji gorljivo i strastveno sudjeluju na obje strane rasprave.

Nadamo se, dakle, da smo ovim odgovorom zadovoljili ono što si tražila u obliku mišljenja, i nadamo se da će ti pomoći shvatiti utjecaj i važnost tvog pitanja.

73. Linda: Naš je sustav kaznenog prava vrlo razrađen, no, unatoč tome, katkad osjećamo da ne funkcionira. Događa se da nevini ljudi budu osuđeni, a da oni koji su počinili strahovite zločine budu oslobođeni. Nekima od nas to je prilično teško shvatiti. Možeš li nam reći nešto više od: »To je dio njihova puta«? Možeš li nam pomoći shvatiti kako se to može dogoditi?

Ariel: Dvojba koju si izrazila u čovjekovom svijetu ima mnogo aspekata, lica i oblika i za potpuno prenošenje znanja o tom vrlo složenom pitanju bio bi potreban cijeli svezak. No, svejedno ćemo započeti s odgovorom na to pitanje.

Suština onoga što smo vam pokušali prenijeti u mnogim odgovorima i u mnogim kontekstima, jest da ste s ljudskim oblikom primili dar - sposobnost rasuđivanja, prosuđivanja, procjenjivanja, uspoređivanja i odmjeravanja - najvrjedniji dar koji vas razlikuje od ostalih vrsta na ovom svijetu. Međutim, ako

ga se pogrešno upotrijebi, taj dar pruža mogućnost suprotstavljanja jedne skupine drugoj, suprotstavljanja mišljenja, nas i njih. Mnogo je oblika. Vaš je pravosudni sustav jedan od njih. Vaše su vlade drugi oblik. Treći su vaše organizacije za održavanje međunarodnog mira. Crkve su još jedan od tih oblika. Društva također.

Načini na koje se zadovoljava čovjekova potreba za ispravnim nasuprot pogrešnom, dobrim nasuprot zlu, nevinim nasuprot krivom, dio su nepojmljivog izazova i nepojmljivog dara ljudskosti. Vi hodate po vrlo zanimljivom užetu. S jedne strane, svaki od tih sustava ima vrlo važnu svrhu -potaknuti etičko, moralno i skladno ponašanje svojih sudionika koje će omogućavati skladno i usmjereno ostvarenje misije i cilja svakog pojedinca. Svaki od njih u određenoj mjeri podupire tu svrhu. Međutim, svaki od njih istodobno može i često započinje živjeti vlastiti život u kojemu služi kao sredstvo osude, proganjanja, kažnjavanja i udaljavanja, odnosno, bla-goslivljanja, razrješavanja i iskazivanja počasti raznim članovima.

Čin koji opažaš očito nadilazi sposobnost jednostavnog pravosudnog sustava da održava ljude na putu na kojemu mogu živjeti duhovno te istodobno izlaziti na kraj sa slabostima svoje ljudskosti. Međutim, vaš pravosudni sustav nije usamljen u svojim nedostacima. Mnogi su čak i u Božje ime proveli suđenja koja su prije svega bila način da se iskaže ponos, grandioznost i ego. Ako se osvrneš na neka poznata suđenja tijekom vaše povijesti i razlučiš dijelove koji su bili predstave u korist glumaca i glumica koji su zabavljali publiku, i dijelove koji su se odnosili na provođenje zakona, otkrit ćeš da je, u nekim slučajevima, zakon zastupljen vrlo malim dijelom.

Moramo te podsjetiti da pokušavaš shvatiti pravosuđe sa stajališta zasebnog ego-jastva i njegovog poimanja zakona vjerskih, pravosudnih, državnih i međunarodnih sustava. S toga stajališta opažaš samo dio onoga što se događa. Sa stajališta svoje duše mnogo bi šire opazila zakone karme koji djeluju u tim situacijama. Opazila bi da je svaki događaj, bez obzira na to smatraš li ga dobrim ili lošim, ispravnim ili pogrešnim, u savršenoj ravnoteži i savršenom suglasju s djelovanjem karmičke energije.

Moraš znati i da se zakoni koje su stvorili ljudi s vremenom mijenjaju i modificiraju, dok su zakoni karme vječni i nepromjenjivi.

VIDOVNJACI

74. Linda: Postoji li razlika između onoga što nazivamo jasnovidnom spoznajom i kanaliziranom spoznajom?

Ariel: Razlika je ljudska razlika - koja se nalazi u oku promatrača. Pojmovni obrazac koji se koristi za stjecanje i razumijevanje spoznaja primljenih iz stvarnosti koju ego ne može smatrati svojom, ima mnogo oblika. U različitim kulturama, pa čak i među različitim vjerama, postoje prihvatljivi obrasci koji nekima omogućuju da se pri takvoj komunikaciji osjećaju ugodno.

U slučaju koji si opisala, čovjek koji kanalizira spoznaju, smatra da komunicira s bićem, bestjelesnim duhom, koji može preuzeti mnoge oblike – oblik anđela, duhovnog vodiča, pretka, određenog božanstva, preminule voljene osobe ili čak bića koje nije ljudsko. To su jednostavno ljudske predodžbe kojima čovjek nastoji objasniti odakle dolazi spoznaja koja nadilazi ego-poimanje. Vidovnjak se ne koristi obrascem vanjskog bića, već obrascem prema kojemu njegove moći, njegov ego, njegovo poimanje samoga sebe, nadilaze područje normalnoga, a time njegove moći i sposobnosti nadmašuju prosječne ljudske sposobnosti.

To je čisto pitanje semantike, određenja vlastitog jastva koje se mijenja iz jednog obrasca u drugi.

No, čak oni koji se koriste izrazom vidovnjak, često komuniciraju s bestjelesnim duhom, preminulim članom obitelji ili voljenom osobom, odnosno nekim iz druge stvarnosti tko je pozvan govoriti i otkrivati spoznaje. Zato su, sa stajališta ove stvarnosti, obrasci koje si iznijela u svojoj osnovi zapravo istovjetni. Ponavljamo, razlika je u oku ljudskog promatrača.

75. Linda:. *Kad sam postavila pitanje o smrti i samoubojstvu, Stevan je plakao dok je izgovarao tvoj odgovor. Je li osjećao emocije iz vaše stvarnosti?*

Ariel: Molimo te da te emocije, koje opažaš na Stevanu dok izgovara naše riječi, ne shvatiš kao bilo kakav oblik tuge. Emocije koje opažaš prouzročene su pitanjima na koja odgovaramo i koja izazivaju izljeve ljubavi, izljeve sućuti, izljeve duboke čežnje za približavanjem i pomaganjem onima koji trpe velike patnje.

Suze ili druge emocionalne reakcije kanala [Stevana] u ovom su trenutku jednostavno posljedica velike energije koju želimo prenijeti kroz taj [Stevanov] glas i kroz ove riječi. Možeš to nazvati našom žudnjom da pružimo svjetlost ili uvide onima koji su tako nesretni ili toliko slijepi za stvarnost života kojim žive.

Kada bismo doslovce mogli ući u to biće [Stevana] i govoriti izravno tako da nas svi čuju, to bismo i učinili. No, ovo blago, naš najvrjedniji dar, ove riječi mudrosti možemo povjeriti vama. Vjerujemo da će putem objavljivanja vaših djela mnogi pročitati i primiti naš dar.

76. Linda: Čini se da se ljudi koji su svjesno povezani s duhovnom stvarnošću, kreću jednom od dvije staze. Oni postaju pisci ili pacijenti u umobolnicama. Možeš li se osvrnuti na to?

Ariel: Osnovna razlika između onih koje bi vaš jezik označio kao mistike, vidovnjake ili jasnovidne osobe i onih koje će označiti kao psihotične, shizofrenične ili mentalno neuravnotežene (pa zbog toga možda i smještene u umobolnicu) jest stupanj društvene prihvatljivosti okvira njihovog misticizma. Um mistika, kao i um psihopata dosežu sličnu razinu svijesti. Oba su uma sposobna za izvanredno duhovno viđenje; oba su otvorena za opažanje, slušanje, osjećanje i razumijevanje.

Osnovna razlika je stupanj do kojega njihovo iskustvo može biti integrirano u društveno prihvatljiv i prikladan okvir unutar granica ega. U slučaju onoga što biste nazvali mistikom, taje integracija uravnotežena i društveno prihvatljiva. Pa čak i u tim granicama postoje oni koje se prosuđuje kao oštroumne i uravnotežene te one koje se prosuđuje kao više ezoterične i dramatične u tumačenju onoga što su opazili i spoznali.

S druge strane, postoje oni koji svoje mistično iskustvo ne usklađuju s fizičkim svijetom, čije putovanje između viših razina svijesti i uobičajenih razina svijesti nije sigurno, i koji se na njemu izgube. Ili čak oni koji bježe na više razine i odlučuju ili se nisu sposobni vratiti na uravnotežen i usklađen način. Za te se ljude smatra da boluju od nekog oblika psihoze.

Razliku između te dvije skupine pojedinaca ne čine uvidi, znanje ili stupanj razumijevanja. Razlika je u stupnju do kojega se to iskustvo može ponijeti u ovu stvarnost i uskladiti s cijelim bićem, s egom te osobe⁴.

Nisu svi ljudi koji dopiru do naše stvarnosti i povezuju se s njom, te primljene božanske spoznaje integriraju u svoj život, kao što ti kažeš, pisci, predavači ili govornici. Za mnoge ljude to nije u suglasju sa svrhom njihove duše niti u skladu sa sposobnostima njihova ega. Oni koji pišu i govore o takvim pitanjima čine to zato što to moraju činiti.

TRADICIJA

77. Linda: Vjerski blagdani. Jesu li to čovjekove tvorevine?

Ariel: I ako si upotrijebila izraz čovjekove tvorevine., u vašem svijetu nema ničega što nije Božja tvorevina. Najtočniji izraz bio hi pod utjecajem čovjeka.

- Jedna istraživačka studija (Hughes, 1992.) potkrjepljuje Arielov odgovor. U sklopu tog istraživanja proučavane su razlike u iskustvima i podrijetlima skupine posrednika i pojedinaca kojima je dijagnostificiran poremećaj višestruke ličnosti. Rezultati su pokazali da:

Za posrednike nije moguće reći da boluju od psihogene amnezije, psihogene fuge, poremećaja depersonalizacije, somatizacije, depresije, graničnog poremećaja osobnosti ili shizofrenije ... Kod njih su rijetki slučajevi stvarnog fizičkog ili seksualnog zlostavljanja, (str. 187)

Takve značajke osobnosti i povijesti bile su prisutne kod ispitanika oboljelih od poremećaja višestruke ličnosti. Prema tom istraživanju, opće je poznato da su uzroci toga poremećaja traume iz djetinjstva proizašle iz teškog i opetovanog fizičkog i seksualnog zlostavljanja. Za usporedbu, polaznici tečajeva kanaliziranja vjeruju da iskustvo izmijenjenih stanja svijesti potiče osobni rast i razvoj. Tom vještinom vrlo često ovladavaju odrasle osobe koje nisu doživjele fizičko ili seksualno zlostavljanje.

Hughes, D.J. 1992. »Differences between Trance Channeling and Multiple Personality Disorder on Structured Interview«, The Journal of Transpersonal psychology. 24(2) 182-192.

Božanska sila stvoritelja po svojoj je prirodi potaknula putovanje vašega života kojemu je cilj dovesti vas do osobnog i intimnog upoznavanja vašeg Stvoritelja – točnije, do pronalaženja Boga tijekom života.

Vjerski su blagdani stanke. To su trenuci u kojima se udaljavate od iluzija, »posla«, vaših razmišljanja o vlastitoj veličini i važnosti. To su trenuci u kojima, umjesto za egom, tragate za Bogom. Vjerski su blagdani obvezni, a ustanovio ih je sam Stvoritelj Svemira. U skladu s time, duhovne ili vjerske tradicije svih vrsta, određenja i smjerova obuhvaćaju i vrijeme obustavljanja aktivnosti i susreta sa Stvoriteljem - da bi se osobno, intimno i duboko upoznalo ono što nazivate Bogom.

Ego nastoji sebi prilagoditi taj plan i traganju za Bogom posvećuje sve manje vremena, a sve više vremena posvećuje onome što je njemu uistinu važno — ponos, postignuće, novac, slava, bogatstvo, stvaranje vječne verzije te tvorevine koju nazivate svojim jastvom.

Svi vjerski blagdani ili dani — bez obzira na to je li posrijedi redovit Sabat utemeljen na vašem sustavu tjednog ili dnevnog vremena za molitvu ili godišnji blagdan - podsjećaju vas zbog čega ste zapravo ovdje. Cesto vam je lako postati toliko zaokupljen samim sobom i usredotočen na samoga sebe da zaboravljate svoju istinsku misiju, odnosno osobno i duboko sresti i upoznati Boga.

Pri tom susretu, tom sastanku, tom spoznavanju trebali biste se staviti - tijelom, srcem i dušom - u službu te božanske prisutnosti.

Budete li slijedili tu jednostavnu istinu, otkrit ćete da primete više - više ljepote, više obilja, više radosti i više strasti, više zdravlja, više svega što bi vaš sjajan ego, sklon prosuđivanju i određivanju, uopće mogao zamisliti.

Vaše će se želje ostvariti i činit će vas se kao da se u vašem životu jedno za drugim događaju čuda. Svaki dan tijekom kojega postajete svjesni da ste živi trebao bi biti vjerski blagdan jer sama činjenica *da. jeste*, da postojite, možda je najbožanstvenije čudo. Ako to nije dovoljno, jednostavno se osvrnite oko sebe.

Sama činjenica da taj beskrajno složeni svijet u kojemu živite uopće postoji, istinsko je čudo. Ako čak ni to nije dovoljno, usmjerite pogled dalje od te točkice na kojoj živite, svoje Zemlje, i zagledajte se u beskraj Svemira u kojemu se okrećete. Ako to nije istinsko čudo, tada ste iznutra mrtvi — u vama nema mjesta za božansko ili duhovno.

78. Linda: Mogu li ljudi sami izabrati svoj način svetkovanja vlastitog postojanja?

Ariel: Ponavljamo, posve je ljudski brinuti o obliku, brinuti o metodi ili procesu. Još je ljudskije nadmetati se — moj je proces bolji od tvojega; moj je oblik bolji od tvojega; ja slijedim jedini istinski, izvoran način, a svi ostali su u krivu. To je izgovor, jer se pritom toliko beznadno izgubite da zaboravljate svoj cilj. Svojski se trudite i smjerno mislite kako sjajno napredujete. No, zapravo ste zaglavili u živom pijesku.

Metoda pomoću koje čovjek pronalazi put da se licem u lice, srcem u srce i dušom u dušu susretne s božanskim, s Bogom, nije važna. Važan je samo *susret*, jer iz njega proizlazi spoznaja koja nadilazi sve ono što vjerujete o sebi - spoznaja o značenju Boga u vašem životu. Zbog toga ste ovdje. To je jedino važno. Ostalo je igra. Proces, put, disciplina, vjera, učitelj, crkva, sinagoga, hram, džamija nemaju osobitu važnost ako je ta spoznaja ono što vas krijepi, poučava, potiče i usmjerava prema vašem cilju.

MOLITVA

79. Linda: Je li molitva način uspostavljanja veze s vašom stvarnošću?

Ariel: Molitva je najmoćnije oruđe. Čak i kad bismo vam danima govorili o tome, ne bismo uspjeli ni približno objasniti vrijednost, dragocjenost i izuzetnu moć koju vam može pružiti to što nazivate *molitvom*.

Jednostavno rečeno, da biste molili, vaš ego u određenoj mjeri mora priznati da postoji nešto čemu će se moliti.

To je ključ moći molitve. Kada molite, vaš ego priznaje da izvan njegovih granica, izvan njegovih određenja samoga sebe, postoji nešto. I to nešto ne samo da postoji, već može pomoći u obliku smjernica, iscjeljenja, razumijevanja ili mnogih drugih oblika koji su vašem egu potrebni. Tako vaš ego iskoračuje iz svojih pojmovnih okvira i moli to nešto za pomoć. Kada god se to dogodi, vaš se ego nalazi u stanju oslabljene obrane.

Slabljenje obrane ega najčešće se događa zbog straha. Opažamo da ljudi najviše mole u trenucima velikog straha, a u doba velike snage zaboravljaju tu aktivnost. No, u tim trenucima straha, moć čina molitve, čovjekovo posezanje prema gore, otvara put kroz koji mi možemo posegnuti prema dolje. Ta »pukotina u oklopu ega« omogućuje nam preplaviti ga bujicom energije, sviješću, mislima i predodžbama. To su također trenuci u kojima, na neizravan način, možemo poduprijeti molitve u kojima se nešto traži i uslišati takvu molitvu.

Molitve su moćne, transcendentalne jedinice energije utemeljene na mislima usmjerenim prema van. To su sastavni dijelovi onoga što se događa u ovom iskustvu koje poznajete kao univerzum.

Vi ste blagoslovljeni mnogim utjecajnim učiteljima koji zamisli pretaču u razumljive riječi. Jedan takav učitelj [Deepak Chopra] nadahnuo je izjavio da sama materija ovog univerzuma u kojemu živite, sama tvar od koje se materija sastoji, odgovara na misao. To je točno. Jednako je tako točno i da je univerzum stvoren iz misli.

Univerzum je stvoren pomoću onoga što okvirno nazivate mišlju. Cijela struktura života, materije, odgovara na misao. Ona je stvorena i istodobno se sama stvara te se neprestano razvija i mijenja.

Molitva je način na koji um može posegnuti prema Bogu, povezati se s njime i sudjelovati u tom procesu stvaranja. Moliti treba stalno, a ne samo u trenucima nevolje proizašle iz straha, jer to je vrlo ograničena uporaba tako moćnog oruđa. Moliti treba i u trenucima velike radosti, ispunjenosti i zahvalnosti.

Budite svjesni da će ego odbaciti oruđe molitve. Ego ne želi priznati, osobito u razdoblju kada se osjeća snažnim, da postoji nešto izvan njega što mu može pomoći u određenom pitanju ili situaciji. Zbog toga će jednostavno zaboraviti koristiti se molitvom.

Vrlo je korisno to što su religije u strukturu života i obitelji uvele svakodnevnu obrednu molitvu. Ako se moli na način koji nije tek isprazno ponavljanje riječi, molitva donosi iznimne dobrobiti. Redovita molitva u određenim trenucima tijekom dana - u vrijeme obroka, po ustajanju, po odlasku na počinak, po

svršetku posla, na početku posla, kao zahvala za neki čudesan događaj, prilikom izlaska i zalaska sunca — vrlo je moćno oruđe za slamanje otpora ega prema korištenju tog najdjelotvornijeg dara.

Najdjelotvorniji oblik molitve jest onaj u kojemu molite da vaša vlastita moć, moć volje vašega ega ili vaša samovolja, bude usklađena s voljom univerzuma, strujom života ili, kako to neki nazivaju, Božjom voljom. Molite da vaša i Božja volja budu u savršenom jedinstvu i skladu te da usklađivanjem tih volja Božja volje bude ostvarena i očitovana u vašem životu. U tom se trenutku oslobađate svih ograničenja i sputanosti te si dopuštate uskladiti se sa suglasjem i strujom života, poći svojim putem te primati smjernice i pomoć. To je molitva koju vam savjetujemo moliti mnogo puta dnevno. Zahvaljujemo ti na ovom pitanju.

IZVANZEMALJSKI ŽIVOT

POSJET

80. Linda: Prima li Zemlja izvanzemaljske posjetitelje?

Ariel: Ako tvoje pitanje glasi: »Doživljava li Zemlja svjesna živa bića koja ne potječu iz populacije nastanjene na vašem planetu?« tada odgovor glasi: »Da.« Ta je pojava, promatrana sa stajališta ove stvarnosti, vrlo zanimljiva. Vaša potreba da se osjećate odvojenima, odijeljenima od jedinstva same stvarnosti u kojoj živite, toliko je velika da vam se zamisao životnih sila, osobito životnih sila koje bi vam možda mogle biti jednake po sposobnostima ili vas čak nadmašiti, čini prijetećom.

U vama osjećamo strah zbog mogućnosti postojanja drugih živih svjetova, života na ostalim planetima, oblika života sa čudesno složenim životnim sustavima kao ovaj planet koji nazivate Zemljom. Kada biste mogli odagnati svoj strah od nepoznatoga i strah od gubitka, pomisao da bi vam ta druga bića mogla nanijeti štetu ili vas ozlijediti, mogli biste to više opaziti sa stajališta duše, a manje sa stajališta ega. Bili biste sposobni razumjeti i pojmiti čak i najistančaniju složenost univerzuma u kojemu živite - složenost koju vaš um može shvatiti. Shvatili biste složenost jedinstva koje obuhvaća sva bića svih stvarnosti i svih prostora ovog univerzuma.

Mnogo je mjesta koje nazivate planetima, mnogo područja koja nazivate ekosustavima. Vaš planet nedvojbeno nije jedini takve vrste u ovom univerzumu. Pa ipak, vama je to, radi osjećaja sigurnosti toliko važno (budući da ste osvajačka vrsta) da svaka misao o tome da ne vladate svime oko sebe izaziva veliki strah.

Ono što vam promiče i ono što zbog toga straha niste razumjeli jest velika ljubav koja postoji, ne samo u vašem svijetu, već i u ostalim svjetovima. Tako propuštate veliku mogućnost za povezivanje i komunikaciju s ostalim oblicima života koji posjeduju istu suštinu, istu istinu, istu sposobnost voljeti i biti voljeni.

81. Linda: Jesu li posjeti izvanzemaljaca nova pojava ili se ona događa već tisućama godina?

Ariel: I ovo pitanje u sebi sadrži potpitanje ili barem izraz određenog vjerovanja. Molim te, imaj na umu da je ljudskom umu tako svojstveno vjerovati da je dio cijelog Svemira u kojemu živite, sićušna čestica na vanjskom rubu galaksije, središte svega stvorenoga. Čini se da smatrate da je sav život, sve stvoreno oko vas, usredotočeno na vas, podređeno vama i manje važno od vas. Pitanje o tome kada su ti posjeti započeli ili koliko se dugo događaju pretpostavlja da ste vi, na neki način, ovdje bili prvi prema vašem poimanju vremena. Pitanje: »Kada su tijekom evolucije bića koje poznate kao ljude započela izvanzemaljske posjete?« na neki način pretpostavlja da se to razvilo tijekom vašeg razvoja. Nije Ta su bića postojala mnogo prije onoga što vi shvaćate kao vrijeme i, kao što vi to kažete, tijekom tog vremena posjećivala su mjesto koje poznajete kao Zemlju.

Ona, na neki način, čekaju da se razvijete dovoljno da biste otvorili svoja srca i poželjeli im dobrodošlicu u svojem svijetu. No, to će se dogoditi tek kada se razvijete do tolike otvorenosti srca i jedinstva s božanskim da možete sigurno primiti ta bića u svoj svijet. Ljudi su još uvijek, čak i u međusobnim odnosima, tako uplašeni i nesnošljivi da se katkad čini da promatramo planet prepun ranjenih, gladnih, uplašanih divljih zvijeri.

No, posvuda ipak blistaju i iz mnogih srca na trenutke svjetlucaju dobrotu, suosjećanje, ljubav i brižnost koji će s nastavkom vašeg razvoja sve više prožimati vaš svijet. I, ako budete dovoljno sretni, ne samo da ćete biti sposobni komunicirati s ovom stvarnošću koju nazivate anđeoskom — s koje možete bez opasnosti osjećati ljubav a da pritom ne osjećate i vlastiti zid straha - no, s vremenom ćete biti sposobni primiti i ljubav, darove, mudrost i znanje koja će vam donijeti ta druga bića, koja nazivate izvanzemaljcima.

SUSRET

82. Linda: U medijima možemo vidjeti i pročitati priče o onima koji tvrde da su ih otela i ispitivala bića s drugih planeta. Ima li istine u njihovim pričama?

Ariel: Pri odgovoru na ovo pitanje mogla bi nam pomoći sljedeća usporedba. Zamisli da si pronašla ranjenu, uplašenu i gladnu životinju, neku od onih koje

poznaješ kao mačke ili pse, životinju koja po svojoj prirodi može biti vrlo druželjubiva i puna ljubavi. No, zbog situacije u kojoj se nalazi, zbog svojih rana, izgladnjelosti i straha, ta životinja može biti prilično opaka.

No, ti ipak znaš da bi, kada bi pronašla način da ti životinja dopusti pomoći joj, mogla previti njezine rane, zadovoljiti njezinu glad, pružiti joj utočište i njegovati je u sigurnosti. Ali, kada pružiš ruku prema njoj, životinja doživljava samo prijetnju. Ako nisi oprezna, mogla bi te napasti, ugristi ili ogrepsti. Zato osjećaš strah. Tako će propasti tvoja mogućnost da, zbog svojih razvijenijih sposobnosti pomogneš i izliječiš svaki aspekt tog uplašenog, ranjenog bića. Nisi sposobna prokrciti put kroz strah te životinje. Ne pronalaziš način da je umiriš i pomogneš joj.

Takva je u osnovi i situacija s kojom se suočavaju ta bića. Budi uvjerena da osjećaju veliki strah iako imaju mogućnost izliječiti i pomoći pri zacjeljivanju rana, boli i nesreća s kojima se čovječanstvo suočava. Ona mogu pružiti ljubav, utočište i smjernice u sklopu kontakata koje vi nazivate otmicama. Jednako bi tako i uplašena, ranjena, gladna i prestravljena životinja promatrala kao otmicu svaku ruku pomoćnicu koja bi se pružila prema njoj i uzela je pokušavajući joj pomoći. Čak i najbrižniji čin lako je protumačiti kao neprijateljski. U primjeru naše usporedbe, životinje ne posjeduju ego kroz kojega se tako teško probiti pa će se zbog toga mnogo lakše otvoriti ljubavi i ponuđenoj dobroti.

Iako će te isprva možda ogrepsti zbog straha, životinja će uskoro prihvatiti ponuđeni dar i zahvaljujući tom iskustvu doživjeti veliko iscjeljenje. Čovječanstvo još nije na tom stupnju. Sposobnost odbacivanja straha i otvaranja srca još nije stečena. No, Čovječanstvo će je, s vremenom i evolucijom, steći.

83. Linda: Čuli smo izvješća o neobjašnjivim sakaćenjima životinja pomoću laserske tehnologije koja nadmašuje naše znanstvene domašaje. U takvim slučajevima, u blizini usmrćenih životinja nema fizičkih dokaza kao što su otisci stopala ili automobilskih guma, koji bi upućivali na zaključak da su to počinili ljudi. Je li to primjer prisutnosti izvanzemaljaca?

Ariel: Cijela je tema obavijena najljudskijom značajkom. Iako u svim aspektima života težite ugodi i sigurnosti, istodobno imate potrebu i uživajte u stvaranju straha postupkom koji nazivate senzacionalizam. Pojavu o kojoj govoriš stvorili su ljudi kako bi produbili ili pojačali strah koji proizlazi iz pretpostavke da su ostali oblici života zli, divlji i zločinački.

Vi kao vrsta u mnogim slučajevima, izvodeći pokuse, koristite živote životinja za napredak cijelog čovječanstva. Ti pokusi često dovode do sakaćenja ili smrti životinje na kojoj se pokus izvodi.

Ne bi vas trebalo iznenaditi što bi ta bića, u nastojanju da otkriju kako doprijeti do vas, kako vam prenijeti ljubav, znanje i mudrost kojima raspolažu, pokušala steći više spoznaja o strukturi i načinu funkcioniranja vašega svijeta. Zbog toga neka, malobrojna među mnogim izvješćima objavljenim u vašim medijima, iznose istinu. Te događaje nije moguće objasniti unutar granica vašeg poznavanja tehnologije ili znanosti i oni odražavaju tehnologiju, znanost ili sposobnost koju takva bića posjeduju.

Po pitanju prisutnosti izvanzemaljaca, molimo te da to iskustvo s ljudskog stajališta ne zamijeniš s teorijom o tome kako se ti susreti događaju. Mnogo je tumačenja i načina na koje se biće iz ove stvarnosti, ili stvarnosti sličnih našoj može povezati s ljudskom svijesću. Čovjek taj kontakt može doživjeti kao vanjsku silu, možda u svemirskom brodu, ili s mnogim sličnim značajkama o kojima ljudi govore. Nije sve uvijek onakvo kakvim se čini.

84. Linda: Unatoč tvojim tvrdnjama da ta napredna bića imaju dobre namjere, voljela bih osjećati da nisam u opasnosti.

Ariel: Po pitanju tvog straha od onoga što ljudska svijest doživljava kao otmicu, znaj da to nije u planu tvog putovanja.

85. Linda: Kako izvanzemalcima možemo pružiti ruku prijateljstva?

Ariel: Vi na svojem planetu ne možete pružiti ruku prijateljstva ni jedan drugome, pa je nerazumno očekivati da biste mogli s dobrodošlicom dočekati te oblike života koje nazivate izvanzemalcima. Vi za to niste spremni. Vibracija, duhovna evolucija cijelog sustava, sama Zemlja te životinje i ljudi koji je nastanjuju, nisu spremni otvoriti srce i svijest niti s ljubavlju i raširenih ruku dočekati takve posjete ostalih i uistinu viših oblika inteligentnog života.

Oni koji su ljudima pokušali pristupiti s ljubavlju, znanjem i pozdravima, naišli su na veliko neprijateljstvo. Njihovo je preživljavanje bilo ugroženo, a u mnogim su slučajevima bili, kako vi to kažete, ubijeni. Još nije vrijeme da se očekuje tako otvoren i ljubavlju prožet dijalog iz otvorenog srca.

Sama priroda izraza izvanzemaljac zahvaljujući vašim medijima u mnogim umovima stvara vrlo zastrašujuću predodžbu hladnog, proračunatog i bezosjećajnog bića. Molimo vas da upamtite da je ljudski um tu predodžbu stvorio kroza zid straha, a dok taj zid stoji, ljubav ne može biti doživljena ni u kojem obliku.

Ono što ljudi opažaju nisu istinske značajke tih bića. Promatrač zapravo nije sposoban vidjeti ništa osim vlastitog zida straha.

U vašem filmu E.T. u kojemu fizički oblik nije posve točan prikaz istine, suština opisa izvanzemaljca prilično je točna u smislu suosjećanja, energije srca i ljubavi koja je uistinu prisutna.

Vi kao vrsta još ne posjedujete sposobnost živjeti ponajprije iz srca te redovito i neprestano osjećati i doživljavati jedinstvo. Vi ne doživljavate suštinu Boga koja je temelj sveg života. Ta bića — koja imaju sposobnost približiti vam se i zatražiti vašu dobrodošlicu —posjeduju tu sposobnost.

86. Linda: Spomenuo si film E. T. Kako to da znaš za filmove?

Ariel: Za nas je najvažnija duhovna evolucija koju prolazite. Naš je zadatak, zadovoljstvo, misija i radost pronaći i najmanju pukotinu u vašem oklopu straha i, kroz tu pukotinu, na načine koje ćete je moći primiti, prožeti blistavilom ljubavi one koji je mogu prihvatiti.

Iskustvo koje vi nazivate *E. T.* poznato nam je još i prije njegova stvaranja koje je bilo potaknuto iz ove stvarnosti, iako ne na tako izravan način kakav ti u ovom trenutku doživljavaš kroz Stevana. Jednostavnost poruke toga filma u kojemu je prikazana izvornost djetinje nevinosti toga bića pristiglog izvan granica vaše stvarnosti, kako je trenutno poimate, sa svojom jednostavnom istinom o velikoj ljubavi i radosti koja nailazi na veliki strah ljudskoga uma, dio je našeg neprestanog nastojanja da ljudsku svijest upoznamo s istinom.

Koristimo se mnogim načinima. Neki od njih su uobičajeni sustavi koje poznaješ kao teologiju ili religiju. Ostali uključuju stvaranje umjetničkih djela, bez obzira na to jesu li posrijedi knjige ili ono što nazivate filmovima i kazališnim predstavama. Suštinska iskra koja je zapalila srca onih koji su stvarali film *E. T.* dio je našeg nastojanja.

Shvaćanje njegovog utjecaja, promjena koju je izazvao u vibraciji onih koji su ga vidjeli i njegov učinak na duhovnu evoluciju cijelog planeta suptilne su, ali duboke posljedice. Film je najsnažnije utjecao na naraštaj koji nazivate djecom.

Djeca koja su ga vidjela, kroz uživanje u iskustvo druženja s bićima iz svijeta onkraj onoga koji razumijete, otvorila su se i razvila, ne u svojim umovima, već u srcima. To je iskustvo tom naraštaju djece u zrelijim godinama omogućilo veću duhovnu razvijenost od naraštaja koji mu je prethodio. Sve se to događalo tijekom određenog vremenskog razdoblja.

Jednako je tako posljedica prethodnog pokušaja da vam prenesemo takvu spoznaju postala nešto što vam je poznato kao radiodrama pod naslovom „Rat svjetova“. Taj je naraštaj bio na nižem stupnju duhovne zrelosti od naraštaja u vremenskom razdoblju u kojemu ti slušaš ove riječi. Poruka i reakcija na nju, koju smo osjetili, bio je strah.

Molimo te da shvatiš da svaka poruka o jedinstvu koja je iz ovog svijeta poslana na vaš svijet, proizlazi iz najvišeg oblika ljubavi i najdubljeg suosjećanja u nastojanju da vam podari spoznaje koje prethodno nisu doprle do vas. Međutim, najviše što mi možemo učiniti jest prenijeti vam znanje. Ono što se od tog trenutka događa posljedica je vašeg duhovnog razvoja.

Ljudski um može primiti čistu ljubav koja mu se u neograničenim količinama nudi iz ove stvarnosti i kroz strah je pretvoriti u zlo. To zlo koje je stvorio ljudski um razlog je zbog kojega osjećate potrebu zaštititi se, ili uništavati, da biste ostvarili ono što smatrate sigurnošću.

Iako vam je to teško razumjeti, a mi uistinu nećemo pokušavati podrobno tumačiti, željeli bismo da uvidite koliko ste napredovali. Ista iskra božanske istine i božanske spoznaje koja vam je poslana ranije u vašem vremenu stvorila je - zbog straha u ljudskom umu i stupnja ljudske evolucije u to doba - zastrašujuću viziju koju nazivate Rat svjetova.

Pa ipak, prema vašem mjerenju vremena, nešto poslije tog iskustva (što prema nebeskom poimanju nipošto nije bilo dugo vrijeme), ista ta spoznaja primljena na daleko višem stupnju duhovnog razvoja nije prouzročila uništavanje i strah već najnježniju, djetinju ljubav koja je kroz film E. T. dirnula mnoga srca.

Upravo je ta ljubav poruka koju vam nastojimo prenijeti, a da bismo to učinili, poslužiti ćemo se riječima, zamislama i predodžbama koje nam god budu potrebne. Molimo vas da uvidite da vas ljubav i blagost koje izazivaju plimu duboko u ljudskom srcu upućuju na spoznavanje Boga.

87. Linda: Komunicirate li s izvanzemaljcima?

Ariel: U nekim je slučajevima ta komunikacija slična kvaliteti komunikacije koju vi doživljavate iz ove stvarnosti. Postoje i slučajevi u kojima je ta komunikacija mnogo naprednija i slučajevi u kojima je vrlo ograničena. Raspon komunikacije s tim divnim bićima vrlo je širok.

88. Linda: Provode li se na našem planetu, ili su se provodila istraživanja, odnosno obdukcije na truplima izvanzemaljaca?

Ariel: Čovjek po svojoj prirodi želi shvatiti sve ono što još nije shvatio. Bez obzira na to jesu li posrijedi drevne tvorevine iz vaše povijesti, pokušaji shvaćanja načina na koji je Bog stvorio svijet u kojemu živite, pokušaji pronalaženja onoga što nazivate dijelovima slagalice koji nedostaju, to je nastojanje ljudskog ega da dozna ono što duša već zna.

Tvoje pitanje o tome jesu li obavljane obdukcije temelji se na novinskim izvješćima i filmovima o otkrivanju izvanzemaljskih tijela u vašem svijetu. Istina je da su takva bića izazvala vaš strah i da su bila okrutno pregledavana. Takva bića opravdano promatraju ljude vrlo slično kao što mnogi ljudi promatraju njih, no razlika je u tome da su njihova stajališta utemeljena.

Ova tema dokazuje dvojnost ljudskoga uma. Ljudsko biće ne može lako prihvatiti činjenicu da postoji nešto više. Budući da ste živjeli i razvijali se na vrhu, da tako kažemo, vašeg prehranbenog lanca te dominirali nad svim ostalim oblicima života, u vama postoji urođena slabost koja onemogućava umu otvoriti se za mogućnost uzvišenije duhovne stvarnosti koja je potpuno nadređena ljudima. No, budući da to mogu iskusiti samo ljudi proširene svijesti, u određenoj ste mjeri sigurni. Lako je ne povjerovati u tu zamisao ili je logikom uma odbaciti.

No, kada se ljudski um susretne s fizičkim oblikom — drugom vrstom višeg reda i većih sposobnosti, savršenijom i razvijenijom — postaje mu neprihvatljivo pojmiti da ljudsko biće nije na vrhu ljestvice.

Pri odgovaranju na pitanja o ovoj temi, naš je cilj rastumačiti kako dvije različite pojave izvan granica onoga što smatrate normalnim, mogu izazvati tako različite odgovore i u suštini polarizirati ljudsku svijest. Jedna — prijateljska komunikacija iz ove stvarnosti - vas dovodi do božanskog, duhovnog vrhunca ljudskosti. Ona vas dovodi u stanje ljubavi, mira, pouzdanja i vjere. Ta otkrića, ta iskustva povezuju um i srce i dovode vas u stanje istinskog razumijevanja.

Drugo iskustvo — susret s oblikom života koji nije ljudski - cilja na drugi kraj raspona ljudske svijesti te budi strah i sumnju, a zatim potkopava osjećaje pouzdanja i sigurnosti.

Ne želimo previše govoriti o tim bićima, već vam samo želimo pomoći uvidjeti kako ova tema pokreće um s jednog kraja raspona mogućih stvarnosti do drugog. Ako uistinu želiš [Linda] doznati više i glasovne zapise upotrijebiti za bolje razumijevanje tih bića, bit će nam zadovoljstvo uputiti te onima koji s njima lako komuniciraju i koji će se obratiti tvom čitateljstvu.

Tri tjedna poslije ...

89. Linda: *Kada smo zadnji put razgovarali o izvanzemaljcima, rekao si da ćeš me uputiti ljudima koji su u vezi s izvanzemaljskim fizičkim bićima. U naizgled nevjerovatnom nizu slučajnosti upoznala sam četvero ljudi koji su mi opisali takva iskustva. Je li to bilo vodstvo iz tvojega svijeta?*

Ariel: Počinješ shvaćati kako funkcionira taj svijet u kojemu živiš. Posjeduješ iskrenu, duboku želju da potražiš i pronađeš nešto što će te poduprijeti pri ostvarenju tvojeg sna. Od ovog si svijeta zatražila potporu u ostvarenju te želje. Mi smo te doveli do onih koji ostvaruju svoju želju i žive svoj san i za koje je susret s tobom bio odgovor na njihove molitve. Iako ih je k tebi dovelo božansko vodstvo, tvoj je zadatak raditi na nešto ljudskijoj razini osobnosti i sklonosti kako bi pronašla one s kojima možeš raditi onako kako ti odgovara. Ako ti te osobe ne budu odgovarale, uputit ćemo te na druge.

90. Lind.: *Kakav sustav! Ta su poznanstva izvori za drugi projekt pa ću ih sačuvati za budućnost.*

PRIKRIVANJE

90. Linda: *Postoji li među vladinim agencijama zavjera šutnje vezana za dokaze o susretima s izvanzemaljcima?*

Ariel: Riječ zavjera podrazumijeva da neka skupina ili organizacija radi ili potajno djeluje protiv druge. To i nije tako jednostavno kada je posrijedi iskustvo koje prelazi normalne granice života u ljudskom svijetu. Kod ljudi postoji prirodna sklonost da se takva iskustva drži u tajnosti, da ih se drži podalje od pogleda ili analiza drugih. Šutnja se ne odnosi samo na ovu temu - svjesnosti o izvanzemaljskom životu — već se proteže na mnoga druga iskustva koja biste mogli smatrati paranormalnima, izvan vaših granica normalnoga.

Čak i veliki duhovni vidovnjaci i tragaoci koji doživljavaju čudesna, uzvišena stanja svijesti i susreću se, putem jednoga od svojih osjetila, s anđelom ili vodičem, zbog toga pristaju na zavjeru šutnje. Mnoga divna ljudska bića, od običnih do svetaca, susretala su se s bićima iz anđeoske stvarnosti. Njihov im instinkt govori da jednostavno šute o svojem iskustvu ako žele izbjeći ismijavanje, strah i sumnju koje bi izazvali otkrivanjem toga iskustva.

Kada, međutim, to iskustvo dožive mnogi, kao u slučajevima kada mnogo ljudi doživi isto božansko otkriće ili istu izvanzemaljsku pojavu, teško je u tajnosti zadržati ono čemu su brojni svjedočili. S jedne strane postoji radoznalost o tom iskustvu, no istodobno se može pojaviti i veliki strah.

Vaša je svijest prožeta predrasudama zbog umjetničkog djela koje poznajete kao Rat svjetova. Vaša vam predrasuda govori da je izvanzemaljski život usmjeren na napad i dominaciju te da ga se zbog toga morate plašiti.

Zbog toga je strah odgovor većine ljudi na mogućnost prisutnosti izvanzemaljskog bića. Organizacije poput vlada, vjerskih skupina ili bilo koje druge skupine koja preživljava zahvaljujući popularnosti, moraju se čuvati straha žele li preživjeti.

Prema vašoj terminologiji, nije politički ispravno potvrđivati, prihvaćati ili čak priznavati da su se takva viđenja ili pojave uistinu dogodile. To bi ugrozilo sigurnost i ravnotežu organizacije.

No, osvrni se u vašoj vlastitoj povijesti na drugu stranu te jednadžbe u kojoj su, u gradiću Međugorju djeca, kojoj se moglo vjerovati, istodobno promatrala određenu prisutnost.

Međugorje spominjemo jer ono nudi primjer prekoračenja normalne svijesti i događanja paranormalnih pojava koje učvršćuju i jačaju ljudski sustav vjerovanja usmjeren prema buđenju ljubavi, vjere i pouzdanja. Taj se vjerski sustav sam obnavlja i širi da bi izgradio veće pouzdanje, probudio više vjere. Tako dovodi do umirujućeg i ohrabrujućeg iskustva ljubavi -doslovnog mosta između prirode i suštine te vaše stvarnosti. Međugorje služi kao spomenik toj duhovnoj disciplini, ili religiji, ako tako hoćete, koja utjelovljuje to vjerovanje, da bi ga potkrijepilo i ojačalo omogućavajući tim ljudima znatan duhovni rast.

U drugom slučaju, zbog nepostojanja pojmovnih obrazaca osim ljudskih tvorevina straha, nepovjerenja ili obrane od napada, energija izvanzemaljskog bića koje dolazi u miru da bi nam prenijelo spoznaju, u trenutku se pogrešno tumači. Tako zavlada strah. Posljedica je strahovlada. Svrha organizacije poput one koju nazivate vladom jest održati mir i ravnotežu pa se zbog toga prikrivaju sve informacije koje bi mogle izazvati strah.

Godine 1981. Blažena Djeвица Marija počela se ukazivati šaćici djece u malom selu Međugorju u današnjoj Bosni i Hercegovini (bivšoj Jugoslaviji). Djeci se kao prikaza tijekom mnogih godina svakodnevno ukazivala tako da su je mogla vidjeti, dodirnuti, ćuti i razgovarati s njom, iako ostali prisutni to nisu mogli. Djeci je prenosila poruke, a njezina ih je prisutnost uznosila do vrhunaca duhovne ekstaze. Ukazanja Blažene Djevice Marije događala su se širom svijeta (Lourdes, Francuska, 1958.; Fatima, Portugal, 1917.; Španjolska, 1961.; Egipat, 1968.; Convers, Georgia, SAD, 1995).

Izvori: Kiviat, R. (producent) 1996. »Miracles and Visions: Fact or Fiction«, Kiviat Productions. (film)

DeBell, K. 1987. »Reflections on Medjugorje«. Neobjavljeni rukopis.

91. Linda: Motive vlade mogu razumjeti. Ali, ljudi žele znati što se događa u njihovu svijetu.

Ariel: Ono što ćeš otkriti vrlo je slično onome što su otkrili duhovni tragaoci. Kada prorok objavi otkriće u prisutnosti velikog broja nevjernika, posljedice mogu biti kobne. Kada se tragač za izvanzemaljskim životom, u prisutnosti mnoštva nevjernika, susretne s izvanzemaljskim oblikom života, posljedice i u tom slučaju mogu biti kobne.

Među onima koji tragaju za anđeoskom stvarnošću, kako je vi nazivate, sve više ih pronalazi ono što traže. Sve više njih blago i s ljubavlju pristupa komunikaciji, ali to čuvaju u tajnosti i ne pokušavaju podijeliti svoje spoznaje s drugima. Oni jednostavno rastu i razvijaju se zahvaljujući daru koji su primili. I to se događa. Mnogi ljudi s vašega planeta doživjeli su komunikaciju, izravne susrete s onime što nazivate izvanzemaljcima. Oni iz vlastitog iskustva znaju kakva su to bića. Oni znaju sadržaj poruke koju ta bića prenose i tu spoznaju ne dijele s drugima.

Kada ljudi budu u dovoljnoj mjeri izloženi takvim iskustvima te steknu razumijevanje i sigurnost, kao i s duhovnom stvarnošću, javnost će ih bolje prihvaćati te lakše i sigurnije otvoreno razgovarati i dijeliti svoje spoznaje o tim temama.

Opažaš da se ono što bi i prije deset godina bilo vrlo riskantno, danas mnogo lakše prihvaća - razgovori o susretima s anđelima, razgovori o duhovnim vodičima i čuvarima, razgovori o iskustvima u kojima vam je spašen život. Sva su se ta iskustva događala tijekom tvog života, no danas se o njima otvoreno govori i raspravlja, što će dovesti do sve većeg dijeljenja spoznaja i sve većeg razumijevanja. Tako će se, s vremenom, i o tvojim pitanjima i istraživanjima izvanzemaljskih oblika života sve otvorenije razgovarati.

NAŠA JASTVA

KARMA I PROŠLI ŽIVOTI

92. Linda: Zanima me pojam karme, primjerice, u slučaju čovjeka koji je u jednom životu spaljivao knjige, a u drugom životu gradio knjižnice¹. Molim te da se osvrneš na to.

Ariel: O pitanju karme mogli bismo dugo i naširoko govoriti. Mnogo je misli koje vam želimo prenijeti o toj pojavi. Jedan od izazova, ali i jedna od mogućnosti određene inkarnacije jest suočiti se, pristupiti, uhvatiti se u koštac te

svladati ona pitanja koja su predstavljala slabosti ili preko kojih ste se spotali u prijašnjim iskustvima i životima.

Misija duše u životnom putovanju jest suočiti se i uhvatiti u koštac s onime s čime ste se prije neuspješno suočavali, od čega ste uzimali ili onime što niste ostvarili. Kroz proces za koji niste ni svjesni da se događa u ovom životu, ponovno se zatičete u istom energetskom okružju. Značajke i situacija mogu se unekoliko razlikovati oblikom, no suština duhovnog ozdravljenja i duhovnog izazova istovjetna je i u tom novom okružju.

Tvoj primjer čovjeka koji je spaljivao knjige, a zatim gradio knjižnice, karakterističan je za to o čemu govorimo. Jednako tako čovjek koji je drugima uskraćivao knjige može biti potaknut nekom unutarnjom žudnjom, unutarnjim zadovoljstvom, provesti sljedeći život pišući i promičući slobodu objavljivanja.

Taj unutarnji žar, duboka, iskrena želja koja potiče pojedinca da svoju energiju usmjeri izražavanju unutarnje istine, proizlazi iz ponavljanja prošlog karmičkog iskustva.

Iako čovjek često nije svjestan prošlih iskustava, njegova duhovna priroda - ono što biste mogli nazvati dušom tog bića — točno zna što se događa. Duša zna koje pouke usvaja i kakav nevjerojatno velik razvoj ostvaruje.

¹ Ovo je pitanje predložio moj prijatelj vidovnjak koji je vjerovao da je to karmička ravnoteža Thomasa Jeffersona. Potkraj svojega života predsjednik Jefferson je nadgledao gradnju svake zgrade Sveučilišta u Virginiji.

U vašoj je povijesti bilo mnogo onih koji su karmu usporedili s bumerangom - kad ga bacite, vraća vam se. Iako je to vrlo jednostavna, djetinja analogija za taj proces, posve je odgovarajuća u smislu svoje istine. Koju god energiju pošaljete u univerzum — bez obzira na to je li pozitivna ili negativna, dobra ili loša — mnogostruko će vam se vratiti.

Oni koji odašilju energiju varanja ili otimanja, oni koji osuđuju ili kritiziraju, kažnjavaju ili proklinju, čine to po cijenu povratka iste energije te tako postaju primatelji istih silnica. Oni koji odašilju dobro, blagost i suosjećanje, oni koji pomažu, zauzvrat će primiti energiju iste vibracije i kvalitete.

Ljudskom je umu (koji je zatočen u vremenskom okviru trenutnog života) često najteže pojmiti djelovanje karme jer brzina kojom se ta energija vraća ovisi o evolutivnom stanju svake pojedine duše.

O brzini povratka karmičkih energija nema točno određenog pravila. Međutim, što je duša razvijenija i što višu i božansku vibraciju dostiže, to joj se takva energija brže vraća kao mogućnost za daljnji duhovni rast. U nekim se slučajevima karmička energija ne mora vratiti unutar određene inkarnacije. Katkad može biti odgođena i pojaviti se u budućim životnim iskustvima. U drugim će se slučajevima sve odigrati u istoj inkarnaciji.

Svrha karme nije kažnjavanje. Mnogi su izrazili takve tvrdnje. Pojam osude, međutim, ne postoji. Ne postoji neki stalan autoritet koji će osuđivati, hvaliti ili donositi bilo kakve vrijednosne sudove. Jednostavno rečeno, svaka se duša razvija kroz prijašnje iskustvo. Svaka duša ima mogućnost razvijati se kroz karmički proces odašiljanja određene energije — bez obzira na to je li ona prema vašem prosuđivanju pozitivna ili negativna — u univerzum tako da u novom obliku, povratkom te karmičke energije, doživi veći i djelotvorniji razvoj.

93a. Linda: *Osvrnut ću se na tvoj primjer osobe koja je u jednom životu drugima uskraćivala knjige, i koja je »potaknuta nekom unutarnjom žudnjom, unutarnjim zadovoljstvom, provesti sljedeći život pišući i promičući slobodu objavljivanja«. Taj mi je opis zazvučao vrlo poznato. Je li moguće da si time govorio o meni?*

Ariel: Najprije ćemo odgovoriti na općenito pitanje. Kada postoji dubok unutarnji poriv, unutarnji osjećaj svrhe ili zanosa, često se pojavljuje žudnja srca za izražavanjem na određeni način, potpuno suprotan načinu koji je prethodno doživljen u ovom ili nekom prethodnom životu. Osoba će tako poništiti energije koje je prethodno odaslala.

Po pitanju tvojeg prijašnjeg iskustva ili života i njegove veze s onemogućavanjem pisanja, općenita energija tvojeg ranijeg postojanja odnosi se na ograničavanje ili sputavanje ne samo pisane već i izgovorene riječi mudrosti i kreativnosti, osobito na području duhovnosti.

Teškoća je proizlazila iz straha — straha od znanja koje se stjecalo te izražavanja toga znanja u bilo kojem obliku. Zbog toga je straha bilo nužno sprječavati i ograničavati one, uključujući i samu sebe, koji su posjedovali znanje, odnosno, razumijevanje ili duhovne uvide koji nisu odgovarali vladajućim vjеровanjima, načinu razmišljanja ili strukturi sustava toga doba.

U ovom si životu motivirana pomoći drugima pri stjecanju moći kako bi se iskupila za svoje postupke kojima si, zahvaljujući svojem nadređenom položaju, drugima uskraćivala njihova prava. U ovom životu osjećaš unutarnji poriv i želju da pomogneš drugima pri razvoju, da pomogneš pronaći načine na koje će

drugi napredovati, da njeguješ darovitosti drugih ljudi i otkriješ ih onako kako sami možda ne bi bili sposobni.

Na svojem vlastitom putu, kao i svi ostali, odrađuješ utjecajnu posljedicu karme, a sam čin objavljivanja knjiga izazvat će promjenu strahom izazvane ograničavajuće energije iz tvoje prošlosti. Iako u tebi postoji strah vezan za napredak, sve tvoje energije podupiru širenje kreativnih i duhovnih zamisli, čak i ako se pomalo razlikuju od vladajućih sustava vjerovanja.

93b. Linda: U kojem se stoljeću odvijao taj drugi život o kojemu govoriš?

Ariel: Prevladavajuća energija o kojoj smo govorili dolazi iz 16. stoljeća vašega vremena.

Linda: Jao!

94. Linda: Željela bih doznati više o toj duši iz 16. stoljeća koja je onemogućavala širenje pisanih i verbalnih informacija.

Ariel: Takve su informacije uvijek lako dostupne. Potrebno je usredotočiti se na utjecaj i važnost tog iskustva u sadašnjem trenutku putovanja. No, budući da si to već nekoliko puta pitala i da tvoj um to želi doznati, otkrit ćemo ti neke osnovne značajke, no sa zadovoljstvom ćemo ti pomagati istraživati i otkrivati ostale pojedinosti.

Tada si živjela u muškom tijelu i radila u službi Crkve. Tvoj je zadatak bio gušiti krivovjerje ljudi koji su se otvarali divnim, mističnim iskustvima upoznavanja Isusa.

To je potkopavalo i ugrožavalo postojeći sustav jer je Crkva bila utemeljena na tvrdnji daje Isusa moguće spoznati samo kroz Crkvu. No, njegovaše prisutnost ukazivala mnogim ljudima koje biste vi nazvali seljacima i običnim pukom - ljudima bliskim zemlji koji su živjeli u šumama i poznavali božanstvenost sveg života koji ih je okruživao.

Iako je dio tebe znao da govore istinu, da su pronašli dar koji ti, unatoč svojem položaju, nisi pronašla, tvoj je posao bio opovrgnuti te tvrdnje ili dokazati njihovu pogrešnost. Tvoj je posao bio ugušiti sve jače vjerovanje da je Isusa moguće upoznati, te ekskomunicirati one koji su širili to krivovjerje. U tome si bila vrlo dobra³.

³- *Inkvizicijom se nazivalo crkveno tijelo zaduženo za otkrivanje i kažnjavanje bogohulni-ka te svih onih koji su počinili grijeh protiv katoličkog pravovjerja. U*

*16. je stoljeću osobito aktivna bila španjolska inkvizicija. »Dvije se značajke španjolske inkvizicije osobito ističu: progoni radi 'govora koje se smatra bogohuljenjima' i cenzura knjiga ... 1558. godine određena je smrtna kazna te oduzimanje imovine za trgovce knjigama i sve one koji su posjedovali zabranjene knjige.« (Encyclopedia Britannica, svezak 12., 1960, str. 337, 383). »Članovi inkvizicijskog suda često su u priručnicima tražili upute za postupak s bogohulnicima.« Neki izvori upućuju na uspješne inkvizitore koji su postupkom mučenja vješto izvlačili priznanja od osumnjičenih bogohulnika. (Bachrach, D. 1995. *The Inquisition, San Diego, California: Lucent Books, Inc.*, str. 28)*

95. Linda: Voljela bih čuti primjere ljudi iz naše povijesti, što su činili u jednom životu i tko su bili u drugom, poput primjera čovjeka koji je spaljivao knjige, a zatim gradio knjižnice.

Ariel: Određenjima ili imenima koja dodjeljujete ljudima često se pripisuje velika važnost. U samoj prirodi tvog pitanja očituju se temeljna vjerovanja da su neki od tih ljudi važniji ili zanimljiviji od drugih.

Kada budeš promatrala sa stajališta s kojega ti se obraćamo, shvatit ćeš da takva važnost zapravo ne postoji. Onaj [koji je gradio knjižnice] po imenu Thomas Jefferson, sa stajališta duše nije ništa važniji niti manje važan od onoga koji je povijesti nepoznat.

Želja za razumijevanjem identiteta, koji se proteže iz jedne inkarnacije u drugu, prisutna je u umovima mnogih ljudi. Pa ipak, sa stajališta poučavanja i razvoja to nije osobito važno. Osim toga, bavljenje pitanjem slijeda ili povezanosti identiteta iz jednoga života u drugi moglo bi dodatno otežati razumijevanje riječi koje vam namjeravamo uputiti i oslabjeti utjecaj naše poruke. Iako razumijemo i osjećamo tvoju želju za tim spoznajama, u ovom poučavanju nećemo se baviti tim temama niti odgovarati na takva pitanja.

Linda: U redu, pošteno.

96. Linda: Životi dvojice američkih predsjednika — Abrahama Lincolna i Johna Kennedyja — otkrivaju zapanjujuće sličnosti, uključujući i pojedinosti ili događaje vezane za njihove brakove, smrti, forenzičke istrage njihovih smrti te atentate. Čini se kao da su se Lincolnov život i smrt ponovili nakon stotinu godina u životu i smrti Johna Kennedyja. Jesu li ti događaji karmički povezani?

Ariel: Pitanje koje si postavila iskoristit ćemo kao mogućnost da progovorimo o općenitijem pitanju poučavanja. To je pitanje vrlo oštroumno. No, najvažnije

jest da je razlog tolikom stjecanju znanja o sličnostima između ta dva života zapravo činjenica da su to bile dvije vrlo poznate javne ličnosti.

Da nisu bile toliko poznate, ne bi bila ni provedene ni istrage kojima su otkrivene nevjerojatne sličnosti tih dvaju života. Kada biste tako temeljitu istragu proveli na svim životima ljudi u okružju u kojemu živite, te kada biste usporedili milijarde ljudi, otkrili biste veliki broj tako sličnih života. Iako vjerujete da je svako životno iskustvo apsolutno jedinstveno, broj obrazaca i vrsta života manji je od broja ljudi koji ih doživljavaju.

Zbog toga postoji mnogo životnih obrazaca koji se, iako okolnosti mogu biti različite, odigravaju kao istovjetni. U svakom od tih obrazaca odigravaju se iste životne faze, određeni životni postupci, mnoge ključne prekretnice, donesene odluke ili ostvarene promjene te mogućnosti kao i doživljene tragedije. Slučaj koji si navela tek je jedan od mnogih, mnogih takvih obrazaca koji se odigravaju tijekom dozrijevanja duše i životnog razvoja.

97. Linda: *Željela bih nastaviti s ovom temom. Postoji li karmička veza među ljudima iz različitih vremenskih razdoblja? Općenito govoreći, događa li se u jednom stoljeću nešto potpuno isto što se određenom biću dogodilo u nekom prijašnjem stoljeću? Je li moguće da je njihova tijela nastanjivala ista duša?*

Ariel: Uvijek postoji mogućnost karmičke veze iz jednog života u drugi. Vjerojatnost ili izgledi da će se duša u nekom drugom vremenu inkarnirati u isti životni obrazac potpuno ovisi o potrebi te duše za doživljavanjem razvoja iz tog života, iz tog životnog obrasca.

Mnogo su učestalije inkarnacije u drugačiji životni obrazac jer se tijekom putovanja kroz određeni životni obrazac u pravilu stječe dovoljno znanja te se ostvaruje potreban rast i razvoj pa ponovno življenje istog obrasca nije potrebno. Duša će u pravilu, u budućoj inkarnaciji, živjeti drugim obrascem - primjerenim razvoju i osposobljenosti za posebna područja na kojima se nanovo rođena duša mora nastaviti razvijati i rasti. No, postoje slučajevi u kojima se obrazac ponavlja, a pouke se usvajaju nešto duže vrijeme.

98. Linda: *Jesmo li Stevan i ja [autori] karmički povezani?*

Ariel: Neizostavno, karmička veza ili karmička podudarnost koju osjećate jest u tome što si ti, zbog nužnosti i straha, gušila duhovno izražavanje drugih, a Stevan je u prošlosti u sebi gušio duhovno razumijevanje i izražavanje te ih skrivao od svijeta, zbog straha i želje da održi sigurnost.

Iako vas dvoje ni u jednom životu niste bili povezani tim iskustvom, privučeni ste jedno drugome kroz naše vodstvo i uz našu pomoć kako biste jedno drugom pomagali djelotvorno razriješiti karmičke posljedice iz prošlosti. Zajednica vaših duša, usmjerena prema vašim životnim svrhama i usklađena s njima, svakome od vas pomaže poništiti karmičku energiju prošlih iskustava. Jedan drugome pomažete zacijeliti. Zbog toga vas se, prema vašoj terminologiji, može nazvati srodnim dušama koje su se povezale u cilju razvoja, iscjeljenja i preobrazbe, ne samo u vašu korist, već i za dobrobit mnogih drugih duša na ovom planetu.

99. Linda: Molim te da razjasniš značenje izraza srodne duše.

Ariel: Izrazom srodne duše nazivamo duše koje su se u životu odlučile udružiti u cilju duhovnog rasta i preobrazbe. Srodne duše u ljudskom izražaju poprimaju širok raspon nijansi i oblika.

Ljudski um, a osobito ljudski ego, najčešće i najviše teži srodnoj duši s jednog kraja spektra, odnosno, idealiziranoj zamisli savršenog romantičnog ljubavnika - zamisli duboke strasti i putenosti, goleme, bezuvjetne ljubavi i radosti, potpunom blaženstvu i zanosu u okviru odnosa.

No, postoje i srodne duše koje ostvaruju isti duševni cilj razvoja i duhovnog postignuća, a koje se, s ego-stajališta, nalaze na posve suprotnom kraju spektra. Čak i duše koje se ujedinjuju u činovima nasilja, uključujući i silovanje, incest ili ostale zločine, doživljavaju mogućnost za trajan i značajan duhovni razvoj.

Dvije duše, koje se s ego-stajališta ne moraju sviđati jedna drugoj i ne moraju ostvariti ego-ravnotežu, udružuju se da bi postavile temelje značajnoj duhovnoj preobrazbi, razvoju i zacjeljivanju. Zmeđu te dvije krajnosti nalaze se mnoge moguće varijacije na temu srodnih duša. Dvije se duše udružuju ili sjedinjuju na određeni način, koji ne mora nužno biti seksualan ili nasilan, već na bilo koji način koji vodi obostranom razvoju i zacjeljivanju, obostranoj karmičkoj evoluciji i karmičkom ispunjenju životnih svrhi tih dviju duša.

100. Linda: Možeš li nam pružiti primjer karmičke ravnoteže kod osobe koja svoj život posvećuje znanstvenim istraživanjima?

Ariel: Ovim pitanjem tražiš formulu pomoću koje bi objasnila uzroke i posljedice svake moguće životne situacije ili okruženja. Djelovanje, odnosno, dinamika karme nije toliko jednostavna ili izravna. Karma ne funkcionira kao načelo linearnog preslikavanja jednoga života u drugi, jednog karmičkog iskustva u drugo. Mnogo je čimbenika koji na nju utječu, uključujući brojna iskustva iz različitih života koja se stapaju u jedno duboko karmičko iscjeljenje ili ponovno uspostavljanje karmičke ravnoteže.

Unutar karme odvija se i proces stabiliziranja ili ostvarenja ravnoteže u kojoj će negativno, ako tako hoćete, biti uravnoteženo pozitivnim, odnosno, ono što je ograničeno bit će uravnoteženo onime što je izraženo. Kada se to dogodi, iskustva jedno za drugim vode savršenijim i višim razinama pozitivnog, radosnog i skladnog izražavanja.

Cilj, ili svrha, ako tako hoćete, procesa karmičkog pročišćavanja jest istančati dušu do točke otvaranja srca, moći, duhovne mudrosti i dubokog suosjećanja tako da je razina duhovnog postignuća sve viša. S tim pročišćavanjem povisuje se i razina jedinstva s višim aspektima božanskoga, a razina karmičke energije koja će se vratiti da bi bila pročišćena, sve je niža.

Kad se ljudi počnu približavati tom stanju pročišćenosti, uspinju se na divnu, divnu razinu duhovnog postojanja. Ostali ih vide kao uistinu moćna bića vrlo razvijene duhovne prirode koja žive skladnim životom i pružaju duboke uvide i poticaje mnogima koji dolaze u doticaj s njima.

Takvi ljudi stvaraju malo karme, ako je uopće i stvaraju, koju je potrebno pročistiti ili odraditi u nekom od budućih iskustava. Oni na, neki način, svojim životnim putovanjem stvaraju vrlo malo karmičkih valova.

101. Linda: Je li posao koji osoba obavlja pod utjecajem njezine karmičke energije?

Ariel: Svi aspekti čovjekove životne okoline odgovarajuća su okruženja za djelovanje karmičkih energija. Međuljudski odnosi su pogodno okruženje za takve karmičke pouke i ostvarenje razvoja. Bliskost, ljubav i snaga odnosa čine ga savršenim okruženjem u kojemu duša može u potpunosti doživjeti duboko razrješenje karmičkih energija iz prošlosti.

Odnosi u radnom okruženju, u poduzetništvu, politici, školstvu, u svakom području onoga što poznajete kao ljudski život, pružaju sjajne i brojne mogućnosti za razvoj kroz povratak karmičkih energija.

Jednako su vrijedne i okolnosti u kojima takvi odnosi ne postoje. U takvim je okolnostima energija vezana za nezaposlenost, za izostanak međuljudskog odnosa, izostanak osjećaja pripadanja društvu, religioznoj strukturi ili nekom drugom sustavu, također djelotvoran način djelovanja i doživljavanja te karmičke energije.

102. Linda: Neki se ljudi žive sjećaju prošlih života dok se većina ne sjeća ničega. Zašto neki pamte, a drugi ne?

Ariel: Jednostavno rečeno, važnost prošlog života razlikuje se od čovjeka do čovjeka, a svaka duša ima drugačiju potrebu po pitanju toga je li važno bilo što ili sve iz određene prethodne inkarnacije. Sjećanje na iskustva iz prošlog života čvrsto je vezano za potrebu da se razriješi ili iscijeli posljedice, dovrši duhovni rast ili poništi karmičke energije prethodne inkarnacije.

Ljudi koji pamte iskustva iz prošlih života često ih se prisjećaju u kontekstu razrješavanja nečega što je oživljeno i djelatno u sadašnjem životu. Kada god neko karmičko očitovanje ostane nerazriješeno ili nedovršeno, na neki se način ponavlja kao energetska analogija ili odraz u tom životu. Oblik ili način tog ponavljanja može se, međutim, u trenutnoj inkarnaciji razlikovati od oblika kakav se pojavio u prethodnoj.

Osim kao pomoć pri zacjeljivanju, saznanje o ostalim životima posve je nevažno u smislu razvoja duše ili evolucije svijesti. Zbog toga traganje za saznanjima o prethodnim životima u cilju onoga što nazivate čistom zabavom ili pukom radoznalošću, nema osobitu svrhu.

Ljudi koji se ne sjećaju ničega i nemaju nikakva saznanja o prošlim životima vjerojatno ne bi imali nikakve koristi od takvih spoznaja, ili u ovaj život nisu donijeli posebna pitanja na kojima trebaju raditi, nešto posebno što treba razriješiti.

Oni koji se sjećaju mnogo toga iz prethodnog života, stječu vrijedan uvid u putovanje i misiju njihove duše u ovoj inkarnaciji.

103. Linda: Može li nam prisjećanje pouka iz prošlih života pomoći u trenutnom životnom putovanju?

Ariel: Saznanje o iskustvima iz prošlih života, osobito o njihovom utjecaju na karmički slijed u trenutnom životu, može biti iznimno vrijedno. No, za njim se traga i otkriva ga se tek kada je ono i potrebno i korisno za evoluciju i razvoj u tom životu.

Neki ljudi zapravo nisu spremni za takve spoznaje ili im one u trenutnom životnom putovanju nisu potrebne. Njima one ne bi bile od pomoći. Zbog toga ih neće tražiti niti će ih pronaći.

Oni poput tebe [Linda] koji su dosegнули točku u kojoj im je takva spoznaja prijeko potrebna, pronalaze način te iz prošlosti otkrivaju ono što im je potrebno i utjecaj toga iskustva na njihov trenutni život.

Mudro je izbjegavati uzaludno tritati dragocjeno vrijeme ovoga života na istraživanje, ponovno proživljavanje ili povratak u iskustva prethodnih života. To može postati zabavno i tako vas odvratiti od vašeg životnog tijeka i razvoja.

Međutim, istinska povezanost sa specifičnim ključnim točkama (što biste vi mogli nazvati karmičkim dugovima ili poukama) koje su sastavni dio vašeg sadašnjeg životnog iskustva, znatno pomaže učenju. Oni koji imaju potrebu spoznati određene živote i pouke, bit će motivirani otkriti ih. To je vrlo samodostatna pojava. Poseban napor uistinu nije potreban.

104. Linda: Slavni astrofizičar, matematičar i pisac 20. stoljeća Stephen Hawking, istaknuo je da je rođen 8. siječnja 1942. godine, točno 300 godina nakon smrti Galilea, 8. siječnja 1642. godine. Postoji li povezanost između profesora Hawkinga i Galilea?

Ariel: Nekoliko je, kako vi to nazivate, povezanosti između oblika duha kojega ste upoznali kao Stephena Hawkinga i oblika duha koji je bio utjelovljen u Galileu. Najvažnije čemu te želimo poučiti putem ovog pitanja jest značajka svijesti izražena kroz te dvije osobe.

Obje posjeduju izuzetnu sposobnost usredotočiti se na aspekte prirode samog univerzuma u kojemu živite. Svaki je od njih istraživao područja koja nadmašuju i nadilaze većinu umova iz vremenskog razdoblja njihova života. Obojica su usredotočeni na vrlo usko područje i zbog toga u određenoj mjeri ograničeni u mnogim drugim aspektima emocionalnog ili svjesnog razvoja. No, njihova ih uska usredotočenost čini osobito sposobnima pojmiti dubine i temelje vrlo složenog reda pomoću čvrsto ukorijenjenih sposobnosti logične i kompleksne linearne analize.

Obojica također pružaju primjer onoga što smo vam nastojali otkriti, odnosno da postoji mnogo uloga, potreba i funkcija koje, spojene u mozaiku koji nazivate životom, dolaze na svoje savršeno mjesto.

U oba slučaja [Hawking i Galileo], svaki je od njih savršen izraz života koji je trebalo proživjeti. Svaki od njih je oblik života koji je trebao biti izražen. Nijedan od njih nije ponovio niti na bilo koji način drugom biću oduzeo životni izraz koji mu nije namijenjen. Obojica su skladno odigrali ulogu i svrhu koju su njihove duše odabrale ostvariti kroz utjelovljenje i vrijeme njihova života.

Što se tiče pretpostavke iz tvog pitanja da su njih dvojica isto reinkarnirano biće, najjasnije tumačenje povezanosti koje bi mogla razumjeti kroz ograničeni rječnik kojim ti se obraćamo jest da obojica posjeduju istu sposobnost dosegnuti ono što biste mogli nazvati stanjem univerzalne svijesti koja vlada u

energetskom području vašega života i s kojom se ljudski um vrlo rijetko povezuje.

To područje svijesti, područje znanja, tijekom vremena su razmatrale mnoge duhovne, vjerske i akademske tradicije. To je područje znanja s kojim su se povezali svi veliki vidovnjaci, vidjelci, mistici, proroci, filozofi, matematičari i fizičari da bi unaprijedili znanje, da bi nastavili evoluciju s umjetničkog ili matematičkog stajališta. Ta su dva bića [Havvking i Galileo] pokazala sposobnost dosezanja, povezivanja i stjecanja spoznaja u tom prostoru svijesti. Zbog toga se obojicu smatra neopisivo genijalnim, a dubinu njihova razumijevanja izvanrednom u odnosu na njihove suvremenike, i obojica će u vašoj povijesti biti zabilježena kao ključne ličnosti u evoluciji svijesti.

OSUĐIVANJE

105. Linda: Nanošenje tjelesnih ili emocionalnih povreda su ponašanja koja većina ljudi osuđuje kao pogrešna. Molim te da nam otkriješ vaše stajalište o toj temi.

Ariel: U ovoj stvarnosti iskustvo je jednostavno ono što jest. Ono je jednostavno iskustvo. U ovoj stvarnosti, sve što se događa jednostavno je trenutak istodobnog čistog spoznavanja i iskustva. U vašoj se stvarnosti prvo doživljava iskustvo, o kojemu smjesta donosite vrijednosni sud.

Prosudujući to iskustvo, vi se od njega odvajate. Iskustvo, samo po sebi, nije moguće procijeniti jer ono je jednostavno iskustvo. Vi ste taj - vaš um i vaš ego — koji pravi razlike, prosuđuje i određuje dobro ili zlo, krijeposno ili iskvareno, ispravno ili pogrešno. Normalan um nije sposoban doživljavati život bez prosuđivanja jer je za takvo što potrebno prekoračiti ljudski um -što se u ovoj [andeoskoj] stvarnosti neprestano događa.

106. Linda: Bez obzira na to je li posrijedi ispuhivanje dima drugome u lice, lišavanje nekoga slobode zbog vjerskih uvjerenja ili oduzimanje života, čovjek nema pravo nametati svoju volju drugome. Ako netko pati u nemilosti druge osobe, ne mogu to shvatiti tek kao još jedno iskustvo. Kako je moguće takvo što ne opaziti kao loše?

Ariel: Primatelj, žrtva sve to, s ego-stajališta, nedvojbeno doživljava kao loše. No, nemoj pogrešno shvatiti osnovni smisao, plan prema kojemu se sve to odvija. Na razini duše to dvoje - mučitelj i žrtva - su srodne duše. Oni su savršenom skladu i ravnoteži, na razini duše djeluju u savršenom suglasju - jedna je duša pristala doživjeti iskustvo mučitelja, a druga je pristala doživjeti iskustvo surovog i možda brutalnog mučenja koje vodi u teške povrede ili u smrt.

Sa stajališta ljudskog iskustva, ovo pitanje izaziva žestoke osude i emocije. No, sa stajališta duše, to je vrlo dragocjeno, vrlo sadržajno iskustvo. Na razini duše, ono se može usporediti sa skokom u bazen ledene vode. Iako je to za ego možda neugodno iskustvo, za dušu je ono veličanstveno i dragocjeno.

107. Linda: Kad čovjek ili životinja pate ili ako ih se ubije, da, ja to osuđujem — to je pogrešno. Ti mi kažeš da je to tek obično iskustvo, ni dobro ni loše. Ne shvaćam tu filozofiju.

Ariel. Molimo te da našu poruku ne shvatiš pogrešno te da »izostanak prosuđivanja« ne zamijeniš s »izostankom odgovornosti«. Prosuđivanje je, s ljudskog ego-stajališta, neizbježno i nužno. Zahvaljujući prosuđivanju, uspostavili ste složeni obrazac dobra i zla unutar kojega relativno skladno živite. Na njemu se temelje vaši moralni, zakonski i etički sustavi. Ono što želimo da spoznate jest da sa stajališta ove stvarnosti ne postoji takav obrazac prosuđivanja. Pojmovi dobra i zla tvorevine su ljudskoga uma.

Promatrano iz ove stvarnosti, sve što se u životu događa tek je raspon mogućih iskustava. Duša, primjerice, temperaturu doživljava tek kao raspon između toploga i hladnoga — ne kao dobro ili loše — tek mnoštvo vrijednih, sjajnih iskustava koja ljudsko tijelo može podariti duši. Čovjek je taj koji prosuđuje iskustva, procjenjuje ih, određuje i uspoređuje kao bolja ili lošija. Takva određenja nisu apsolutna, već subjektivna. Mnogo je, primjerice, onih koji uživaju u hladnoj klimi, a život u toploj klimi prosuđuju kao užasan. Jednako je tako mnogo onih koji uživaju u toploj klimi i hladnu prosuđuju kao užasnu.

Potrebno je shvatiti da je svaka duša potpuno odgovorna za svoje postupke i njihove posljedice u životu. Svaki postupak, s vašeg ego-stajališta ocijenjen kao dobar, kao i onaj ocijenjen kao loš, stvara karmičku energiju. Svaka će duša, u cilju daljnjeg rasta i razvoja, doživjeti učinke ili posljedice vlastite karmičke energije.

Duša koja u određenom vremenu doživljava iskustvo mučitelja, u nekom će drugom vremenu vjerojatno doživjeti iskustvo žrtve. Iako na razini duše nema prosuđivanja odigrane uloge, potpuna i neizbježna odgovornost svakako postoji.

108. Linda: Sto dakle, kao ljudi, možemo naučiti s vašeg stajališta o nepostojanju ispravnoga i pogrešnoga, dobroga i lošega u smislu načina življenja?

Ariel: U osnovi možete naučiti to da vašim životom upravljaju dvije sile. Jedna je božanska koja vas usmjerava i pruža vam divnu slobodu življenja unutar

određenih granica. Druga je sila vaša vlastita slobodna volja koju možete provoditi unutar određenih granica. Nema predodređenosti niti potpune slobode izbora. Slobodna volja i božansko vodstvo djeluju u skladu, jedna uz drugu.

Misija vaše duše tijekom životnog putovanja jest razvijati se u tom skladu putem iskustava rasta, razrješavanja stare karme, stvaranja nove karme i spoznavanja Boga. Tijekom tog razvoja trebali biste živjeti tako da neprestano rastuću ljubav, koju osjećate u sve dubljem jedinstvu s Bogom, primjenjujete u postupcima kojima stvarate karmu utemeljenu na ljubavi. Budući da vaš um ne može izbjeći neprestano prosuđivanje, moć prosuđivanja možete upotrijebiti za upravljanje svojim mislima i postupcima u cilju stvaranja karme utemeljene na ljubavi, te izbjegavanje misli i postupaka koji stvaraju karmu utemeljenu na strahu. Tako upotrijebljena moć prosuđivanja može biti korisna i konstruktivna u životu i evoluciji vaše duše.

Molimo vas da budete svjesni da osuđivanje drugih, osobito osoba druge rase, vjere, političkog opredjeljenja, narodnosti, spola ili sklonosti, stvara karmičku energiju utemeljenu na strahu.

UPOZNAVANJE VLASTITOG JASTVA

109. Linda: Kako čovjek može otkriti svoju istinu, svrhu svojega života?

Ariel: U skladu univerzuma u kojemu živite, svaka osoba ima poseban zadatak, svrhu ili mjesto u posvemašnjem mozaiku samoga života.

Bića onoga što nazivate nižim razinama svijesti (koje su katkad zapravo više, poput svijesti životinjskog svijeta za koji smatrate da je u vašoj vlasti) posjeduju sposobnost koja se okvirno naziva instinktom. Ta veličanstvena bića nisu opterećena vašom zamišlju odvojenosti ega (u onoj mjeri u kojoj ste vi kao viša bića njome opterećeni). Njima je njihova posebna životna svrha zbog toga uvijek lako dostupna, uvijek poznata i uvijek je slijede.

To se očituje u nedokučivim aktivnostima poput migracija i prelaska golemih geografskih prostora te u nevjerojatnom znanju o tome kako pronaći hranu. Odras poznavanje životne svrhe je i njihova sposobnost rasta i života u skladu s bićima koja ih okružuju, slijeđenje instinkta čak i do mjesta na kojemu će uginuti i postati dio onoga što nazivate prehrambenim lancem. Životinje svaki trenutak proživljavaju u savršenom skladu sa svojom životnom svrhom.

Kada biste mogli prevladati svoj osjećaj samovažnosti i potrebu za kićenjem imovinom, nagradama, trofejima, naslovima i ostalim načinima kojima se ističete, izdvajate i određujete, mogli biste se okrenuti vlastitoj unutrašnjosti i

pronaći ono mjesto na kojemu taj primarni instinkt živi u vama. Budete li slijedili taj instinkt, živjet ćete u skladu sa svojom životnom svrhom.

Taj primarni instinkt najlakše ćete otkriti, osjetiti i doživjeti u području koje nazivate srcem, putem osjećaja koji nazivate ljubavlju. Kao što smo već objasnili, ljubav je suština ovog univerzuma. Ona je također i osjećaj ili pojava koju doživljavate kada ste usklađeni s tim primarnim instinktom, kada ostvarujete svoju svrhu, kada ste na svojem mjestu i slijedite svoju misiju.

Svrhu ili misiju nemojte poistovjetiti sa stanjem statičnosti. Sve u vašem univerzumu nalazi se u stanju stalne promjene. Jednako je i s vašom svrhom i misijom, vašim mjestom i vašom zadaćom. Ako je čovjek visoko usklađen sa svojim instinktima te posjeduje dovoljno snage i odvažnosti da se odupre ljudskim strahovima, cijeli život može proživjeti napredujući, djelujući, rastući i razvijajući se kroz proces življenja u skladu s instinktom. Ta će se osoba nalaziti u stanju ljubavi, blaženstva, sklada i radosti i živjeti, kako to vi kažete, u svetom jedinstvu s Bogom.

Svijet u kojemu živite otvoren je mogućnosti da svako pojedino biće živi u savršenom božanskom suglasju i skladu, bezuvjetno slijedi instinktivni obrazac, da njegovo srce bude prepuno osjećaja ljubavi i milosrđa, da se suočava, obračunava te na posljeticu svlada strahove i izazove. To je dio ustrojstva univerzuma.

Ljudi su prečesto gube doticaj s tim unutarnjim instinktom. Ne doživljavaju onaj osjećaj koji njihova srca može potpuno ispuniti, probuditi život i zanos u srži njihova bića. Katkad su, međutim, potpuno svjesni svojeg unutrašnjeg instinkta, ali se plaše slijediti ga. Događa se i da ih potpuno obuzme ego-žudnja pa zbog toga, opirući se instinktu, plivaju uzvodno, suprotstavljaju se samoj struji života i doživljavaju iscrpljenost.

Čudesnost i uzvišenost tvorevine koju poznajete kao svoj univerzum, proizlaze iz činjenice da će univerzum poduprijeti svakoga tko pliva u smjeru struje i svakoga tko pliva protiv struje. Međutim, prema evolucijskoj sudbini, s vremenom će sve plivati u smjeru struje, sve će teći usporedno s njom.

110. Linda: Koje su posljedice ako čovjek ne obraća pozornost na znakove upozorenja koji mu govore da se udaljio od svojega puta?

Ariel: Za tu pojavu posjedujete odličnu riječ. Vi to nazivate paklom. Kada se ego opire prirodnom pozivu božanskoga, ili čuje svoj instinkt i poznaje želju svojega srca ali je ne slijedi, posljedice su brojne. To je, u vašem fizičkom svijetu vrlo slično pokušaju zaustavljanja moćne rijeke. Neko vrijeme vam to, uz

mного napora, može polaziti za rukom, a ako u tome uspijete, cijelo nizvodno područje s vremenom se pretvara u suhu pustinju.

Ako ne slijedite struju i sklad svojega života tako što ćete neprestano nastojati ispuniti svoje srce i približiti se božanskome, u vašem će životu prevladavati emocije koje proizlaze iz straha. Među njima su ljubomora, nadmetanje, krivnja, stid, gnjev, ogorčenost, bezvoljnost i potištenost.

Niz je predugačak da bismo ga opisivali, no tu ćeš pojavu shvatiti i uz ove riječi. Ako je struja vašega života dovoljno dugo sputavana, to je nalik sputavanju rijeke i uskraćivanja životnog izvora nizvodnom području. Sve što se nalazi nizvodno, usahnut će. Jednako će tako usahnuti ljudsko tijelo i njegov duh. Moguća je zdvojnost, očaj, pa čak i patnje, odnosno bolesti.

111. Linda: Kako možemo razlikovati borbu kojoj je svrha učenje i borbu koja je znak da smo skrenuli sa svojega puta?

Ariel: U tvom pitanju opažamo dubok uvid jer to je jedna od najvažnijih spoznaja koju duša mora shvatiti na svojem putovanju kroz dar ljudskoga života. Najvažniji uvidi stječu se promatranjem krajnosti pojave teškoća ili borbe.

Mnogi ljudi, suočeni i s najmanjim suprotstavljanjem ili poteškoćom, odustaju od svoje zadaće. Suprotstavljanje i poteškoće katkada dolaze izvana, primjerice, od ljudi koji se ne slažu s vama, koji vas ne podupiru, koji vas ne potiču, ili čak od onih koji vas pokušavaju spriječiti u obavljanju vaše zadaće. No, suprotstavljanje često proizlazi iz vašeg vlastitog uma, iz svih negativnih i ograničenih misli koje vas nastoje odvratiti, spriječiti i onemogućiti u ostvarenju zadataka na vašem putovanju.

Kad pod utjecajem ego odustanete već i na najmanji znak poteškoće ili suprotstavljanja, takva predaja nimalo ne doprinosi razvoju duše. Prisutnost suprotstavljanja ili poteškoća vrlo je korisna pojava koja vam u životu može pomoći ostvariti značajno duhovno i duševno pročišćenje te razvoj.

To je, međutim, pitanje stupnja, jer se na drugom kraju raspona vašeg poimanja suprotstavljanja ili poteškoća nalazi osoba koja neće odustati - osoba čiji ego nastoji suprotstaviti svoju volju samoj struji, odnosno dinamici života. To je ego koji pliva uzvodno unatoč svim znakovima upozorenja, iscrpljenosti ili poteškoćama sve dok potpuno ne onemoća i klone. Takva aktivnost ne dovodi do duhovnog razvoja o kojemu govorimo.

Jedan od ciljeva duše jest naučiti opažati i razumijevati neopisivu struju lakoće nasuprot poteškoćama ovoga univerzuma, naučiti ustanoviti je li njezin život

usklađen ili suprotan toj struji. Ključna duhovna vještina koju morate razviti jest sposobnost razlučivanja poteškoće koja predstavlja priliku za rast od poteškoće koja upozorava na to da se krećete pogrešnim smjerom.

To je nešto što svaka duša mora naučiti razabirati i ključ svakog značajnog duhovnog rasta u čovjekovu životu. Tu nema lake formule ni lakog odgovora. Jer kad bi ih bilo, ostvareni razvoj duše ne bi imao osobitu vrijednost.

112. Linda: Rekao si nam da nikada ne možemo spoznati Boga jer ne postoji način da iskoračimo i pogledamo tamo gdje „Bog ne postoji“. Budući da ne možemo iskoračiti iz svojega jastva, ne znači li to da, prema istoj logici, ni sebe ne možemo razumjeti u potpunosti?

Ariel: U tvojim je riječima mnogo istine.

Mnogo je toga što istraživanjem o sebi možete otkriti. Sposobni ste proniknuti u dubine svijesti. Možete promatrati samoga sebe; možete promatrati svoj um; možete promatrati svoje emocije; možete opažati osjetilne doživljaje. Na mnogo načina možete pokušati pojmiti svoj identitet i shvatiti tko ste i što je vaša suština. No, budući da je ego taj koji promatra i pokušava shvatiti vaše jastvo, viši aspekt vašeg identiteta nije mu dostupan.

Postoji dio vas koji je istodobno »vi«, zasebno ego-jastvo i »vi«, djelić jedinstva. Dio vas koji je povezan s jedinstvom, nije vidljiv vašem egu. I dok god ga tražite njegovim očima, nećete opaziti svoju sveukupnost.

U vašoj je povijesti bilo mnogo onih, u vjerskim, ali i nevjerskim okruženjima, koji su ljudsko iskustvo opazili mnogo dublje i šire. Kroz određene duhovne prakse kao što su molitva, kontemplacija ili meditacija ili zahvaljujući božanskoj intervenciji, oni su, samo na trenutak, napustili onaj dio ega koji svjedoči i doživljava svijest. Bez prisutnosti toga »svjedoka« iskoračili su iz sebe (kao što si to rekla) i mnogo jasnije sagledali tko su.

UNUTARNJI UČITELJI

113. Linda: Koje su prednosti i nedostaci učenja od unutarnjeg učitelja druge osobe?

Ariel: I ovo pitanje još jednom otkriva prosudbenu značajku ljudskoga uma koju mi ne posjedujemo. Posve je ljudski raščlaniti, razdijeliti ili odrediti znanje ili aspekte stvarnosti na pozitivno ili negativno, na dobro ili loše, prednosti ili nedostatke.

Put razvoja u toj veličanstvenoj mogućnosti učenja koju nazivate ljudskim životom, na posljetku se svodi na jedno jedino žarište. To žarište jest izravno,

osobno, iskustveno poznavanje onoga što nazivate Bogom. To nije shvaćanje tuđih spoznaja, tuđih zapisa ili čak onoga što ste čuli ili pročitali u svetom spisu koji nazivate Biblijom. Ključan zadatak, najvažniji zadatak svake duše koja putuje ljudskim iskustvom zvanim život, jest osobno, iz područja koje nazivate srcem, kroz sjedinjenje spoznati Boga.

Neki će ljudi imati veliku sreću izravno doživjeti to iskustvo sjedinjenja. Oni će spoznati Boga uz pomoć onoga što nazivate unutarnjim učiteljem, unutarnjim vodičem ili čak uz pomoć nebeske energije koju biste, sa svoje ljudske perspektive, mogli nazvati bićem izvan vas. To je uistinu jedan od najproduhovljenijih načina pročišćavanja dubina iskustva upoznavanja i shvaćanja Boga.

Razni koraci razvoja omogućit će čovjeku upoznati ono što u svojem svijetu nazivate svojim višim jastvom, uzvišenom suštinom jastva, unutrašnjom mudrošću ili unutrašnjom spoznajom.

Mnogo je riječi kojima se može opisati čudesno iskustvo upoznavanja i razumijevanja sebe i univerzuma u kojemu živite, iskustvo koje nadmašuje određenje zasebnog, odvojenog bića kakvim se smatrate.

U nekim slučajevima to iskustvo može nadmašiti čak i više jastvo, sve do ostalih nebeskih bića kao što su čuvari, duhovi, anđeli i božanstva koja osoba opaža odvojenima, zasebnima i izvan sebe same. Imajte na umu da je to unutrašnje ili vanjsko određenje svojstveno ljudskom umu, jer kontinuitet koji nazivate Bogom ne poznaje takva određenja. No, to je nešto što vi svojim umom ne možete potpuno pojmiti. To je za vas, u suštini, nepojmljivo.

Pronaći nekoga tko će osvijestiti vaše unutarnje znanje koristeći se svojim unutarnjim znanjem da bi vam pomogao i podupirao vas u vašoj potrazi, često je divan prijelazni korak. Iako to znanje ne proizlazi iz vašega osobnog iskustva, kada ga jednom čujete, ono može odzvanjati u vašoj dubini. Ono može oživjeti i raspaliti plamen unutarnje duhovne spoznaje i, iako je poteklo iz nečije tuđe duhovnosti, otvorenosti ili jedinstva koje je to biće ostvarilo, to znanje može vam pružiti izuzetnu mogućnost da duboko u sebi osvijestite spoznaje svoje duše i potaknete njezin razvoj.

Međutim, to je tek privremena odskočna daska. Istinska svrha duhovnog puta i duhovnog rasta tijekom putovanja duše kroz život jest izravno doživjeti tu spoznaju. To je osnovna misao i postavka svake vaše religije, iako se često ne slijedi. Lako je zaglaviti, postati samozadovoljan i nedosljedan u onome što je često vrlo težak unutarnji duhovni rad.

U sklopu organizacija koje nazivate religijama poziva vas se upotrijebiti religiju kao pomoćno oruđe na propisanom putu. Religija je put kojemu je, prije svega, svrha omogućiti vam intelektualno razumijevanje onoga čemu težite, a zatim duboko duhovno razumijevanje kroz izravnu spoznaju, izravno iskustvo sjedinjenja.

Slijedeći put religije, duše se često zadovolje intelektualnim razumijevanjem koje im religija nudi i zbog toga same ne doživljavaju duboko unutarnje iskustvo jedinstva kojemu teže. One se, u osnovi, zadovolje znanjem stečenim od drugih koji su doživjeli to duboko iskustvo sjedinjenja.

Oslanjanje na tuđe unutarnje znanje, koje se stječe iz višeg jastva ili onoga što nazivate duhom ili anđelom, također može postati zamka jer čovjek može postati zadovoljan oslanjajući se isključivo na nastojanja drugih, a stečeno znanje i doživljena rezonancija neće ga potaknuti da sam ostvari povezanost i sjedinjenje. Jer, koliko god je vrijedno znanje koje ste stekli kroz vještinu i susretljivost onoga tko vam ga predaje, uvijek mu nedostaje ono što možete sami ostvariti vlastitom unutarnjom spoznajom.

Jednako tako postoji velika mogućnost da će ove i riječi koje ti upućujemo, nekima postati štake na koje će se oslanjati. No, znamo i da će naše riječi probuditi mnoga srca, nadahnuti mnoge duše na ostvarenje osobnog razvoja zbog kojega su i započele ovo životno putovanje. Ništa iz ovog područja nije suvišno, i ništa se ne događa bez potpunog razumijevanja daljnjeg razvoja. Zbog toga vam ove riječi upućujemo bez ikakva rizika.

114. Linda: Koja je uloga rasuđivanja dok slušamo i učimo od naših unutarnjih učitelja?

Ariel: Rasuđivanje je jedinstven aspekt svojstven ego. Duša ne rasuđuje jer nema što rasuđivati. Duša jednostavno i potpuno zna. Rasuđivanje je aktivnost kojom ego nastoji shvatiti ono što duša već zna — ustanoviti što je volja ega u usporedbi s Božjom voljom za vas.

Rasuđivanje je vrlo, vrlo moćno oruđe za razvoj vaše duše. Snagom svoje nepokolebljive zamisli odvojenosti i zasebnosti vi pokušavate otkriti što je Božja volja za vas, ili drugim riječima, koji je smjer energija vašega života, u kojem vas smjeru duša upućuje poći? Zatim djelujete i suprotstavljate se sili vlastitog straha kao da ste postavili prepreke koje kanite preskočiti. To djelovanje se, sa stajališta ega može doimati kao veliki rizik, no sa stajališta duše to je potpuno siguran, bezopasan i izvjestan pothvat.

Proces rasuđivanja i posljedično djelovanje te život utemeljen na tom rasuđivanju glavni je put koji vodi razumijevanju i spoznavanju Boga. Kada se rasuđivanje usavrši, ego spoznaje da je u vašem životu, u najboljem slučaju, tek kopilot. Vašim životom upravljaju Božje smjernice. Vaš ego je tek putnik na stražnjem sjedalu.

Ego mora shvatiti da je njegova uloga kroz vas ostvariti Božju volju. Drugim riječima, uloga vašeg ega jest upotrijebiti funkcije vašega tijela i vaše ljudske sposobnosti za ostvarenje Božje volje na način koji će se savršeno i korisno uklopiti u svijet koji vas okružuje. Iako je ego vrlo važan i vrlo potreban, on nije djelatno žarište vašega života.

115. Linda: Procesom rasuđivanja možda ćemo ustanoviti da neki glasovi za nas nisu korisni. Možda postoji nevidljiva stvarnost koja nema iste zdrave ciljeve kao vi.

Ariel: Rasuđivanje o kojemu smo ti govorili jest tvoje osobno rasuđivanje, rasuđivanje o tome slušaš li u svojem životu i umu glas ega ili glas Boga.

Pretpostavljamo da ovim pitanjem govoriš o rasuđivanju kojim, nakon što si primila smjernice za koje smatraš da dolaze izvan tvojeg unutarnjeg osjećaja jastva, nastojiš ustvrditi dolaze li te smjernice uistinu od božanskog oblika, oblika visoke vibracije, kako bi ga ti mogla doživjeti, oblika koji je iskren i brižan prema tebi, koji te može voditi i usmjeravati na najispravniji i najpozitivniji način.

Istinski proces rasuđivanja vodi te spoznaji, razumijevanju, doživljavanju i življenju u jedinstvu s onime što nazivaš Bogom. Ključan element toga znanja jest osobni doživljaj ove stvarnosti i Boga, i zapravo je ono što nazivate apsolutnom, čistom, bezuvjetnom ljubavlju.

Ljubav je upravo ono od čega je stvoren univerzum. Zbog toga postupkom rasuđivanja i nastojanjem spoznavanja Boga čovjek nailazi na sve više razine ljubavi - ne samo razumijevanja ljubavi, već i izravnog doživljaja te energije koja potpuno ispunja vaše srce i prelijeva se na sve strane.

Energije koje odražavaju vaš vlastiti ego, projicirane na način zbog kojega se čini da dolaze iz vanjskog izvora, ne mogu sadržavati tu razinu ljubavi, budući da često sadrže veliku količinu straha. Energije ili utjecaji koje drugi ljudi projiciraju prema vama, kao što su moćne energije roditelja ili moćne energije neprijatelja, mogu se doimati kao da dolaze izvan vas. Te vanjske energije ćete, zbog straha iz kojega su projicirane, osjećati kao vrlo ograničene, ili ćete ih

možda čak smatrati, kao to vi nazivate, zlima. Osoba koja vješto rasuđuje, te energije neće pogrešno shvatiti kao energije bilo koje božanske stvarnosti.

Kada bi jedini elementi komunikacije iz ove stvarnosti bile riječi, predodžbe i oblici koje utiskujemo u vaš um, tada bi izvor komunikacije mogao biti doveden u pitanje ili pogrešno shvaćen. Mi, međutim, komuniciramo mnogo osebujnije. Kada se vaša duša otvori da bi primila naš dar, ne samo da u vaš um utiskujemo znanje, već i u vaše srce ulijevamo ljubav. A osjećaj ljubavi koji ulijevamo u vaše srce nije moguće pogrešno shvatiti. Nijedna sila koja postoji u vašem egu niti sila koju projicira drugo ljudsko biće, ne može tako jasno i čisto očitovati ljubav koja dolazi iz ove stvarnosti.

Prepoznavanje tog osjećaja u srcu dio je procesa rasuđivanja. Kako se vaša sposobnost rasuđivanja bude povećavala, tražit ćete osjećaj radosti i blistave, duboke ljubavi koja isijava iz vašeg jedinstva, kao i znanje koje vaš um pokušava pojmiti i shvatiti. No, bez obzira na to podrazumijevaš li tim pitanjem rasuđivanje onoga što smiješno nazivate dobrim i zlim duhovima, ili rasuđivanje oga od božanstva, pitanje je u osnovi isto i isti je duhovni korak koji morate prijeći da biste to razabrali.

NEVIDLJIVI UNIVERZUM

VRIJEME

116. Linda: O vremenu često govoriš kao o čovjekovoj misaonoj tvorevini, kao u izrazima »prema vašem poimanju vremena« ili »ono što nazivate vremenom«. Zašto?

Ariel: Vrijeme s našeg stajališta ne postoji. Vrijeme je jednostavno trenutak, iskra čistog poimanja koju biste vi mogli nazvati sviješću. Ono postoji samo u onome što ste vi nazvali »ovim trenutkom«, »sadašnjim trenutkom«, »sada«. Vrijeme je tek zamisao koju je ljudski um stvorio za svoje potrebe i potpuno se temelji na cikličnoj značajki prirode koja vam je omogućila stvaranje te zamisli. To je pogodnost koja mnogima omogućava složiti se oko određenog načina ponašanja. U stvarnosti s koje vam se obraćamo postoji samo vječno »sada«.

117. Linda: S mojeg se stajališta čini kao da se sve događa u kontekstu prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Zar se sve to zapravo odvija istodobno?

Ariel: Nemoguće je pomoću bilo kojeg obrasca objasniti ono što pokušavaš shvatiti. Svoj obrazac vremena, koji postoji samo kao čovjekova zamisao, pokušavaš prilagoditi našoj stvarnosti govoreći da se prošlost, sadašnjost i budućnost odvijaju istodobno i da mi obuhvaćamo sve vrijeme. Ponavljamo da vrijeme postoji zato što je potrebno vašoj svijesti da bi funkcionirala.

Najbolji način da vam to objasnimo jest: postoji samo sadašnji trenutak. Sadašnji trenutak vodi brojnim iskustvima, ako za njime slijedi sljedeći trenutak, pa sljedeći.

Čovjekov um poima sadašnji trenutak koji se dogodio i udaljio od sadašnjosti, i ta se zamisao naziva prošlošću. Ljudi su se općenito složili oko zamisli da prošlost postoji. Postoje čak i ljudi koje nazivate povjesničarima i koji je istražuju. Razvijene su arheološke metode kojima se vrlo preciznim mjerenjima vremenski određuje ono što nazivate prošlošću. Prošlost je uistinu tek odrednica promatrana iz sadašnjeg trenutka. Sadašnji je trenutak, međutim, sve što postoji.

Ne postoji ni budućnost, osim u smislu kada u sadašnjem trenutku razmišljate o sadašnjem trenutku koji se još nije dogodio.

RAJ I PAKAO

118. Linda: Ljudi i mnoge organizirane religije posjeduju dva koncepta poznata kao raj i pakao. Možeš li se osvrnuti na te koncepte?

Ariel: Na te smo koncepte upućivali i koristili ih u odgovorima na neka od prethodnih pitanja. Ono što smatrate paklom i rajem zapravo su stanja ljudskog iskustva. Ta su stanja vezana za radosti i složenosti, a katkad i za poteškoće života u ljudskom obliku. Raj i pakao događaju se za života; događaju se u iskustvima od rođenja do smrti; raj i pakao su očitovanja svijesti u kojoj živite tijekom svojega života.

Tijekom života možete doživjeti stanje vrlo blisko sjedinjenju s onime što nazivate duhom, božanskim, jedinstvom ili Bogom. U tom je stanju bivanja vaš život ispunjen pružanjem i primanjem ljubavi. To je stanje bivanja u kojemu vlada potpuno opraštanje i savršeni sklad. To nije stanje u kojemu pobožnost dovodi do opraštanja. To nije stanje uzvišenosti u kojemu se osjećate »krijeposnijim«, već stanje bivanja u kojemu ste toliko bliski božanskome da osjećate jedinstvo unutar ljudskosti — odnosno, iskustvo jedinstva unutar svijesti duše povezane s fizičkim tijelom. To iskustvo jedinstva izaziva u ljudskom obliku stanje tako posvemašnjeg blaženstva i božanstvenosti da prosuđivanje ne postoji.

To nije stanje u kojemu je sve oprošteno. To je, zapravo, stanje u kojemu se nema što oprostiti, jer nema ničega što bi bilo određeno kao pogrešno. To je stanje velikog blaženstva koje isijava iznutra i koje je krajnje očitovanje nebeskog kraljevstva o kojemu su govorili vaši proroci.

Pakao je, s druge strane, dobro poznat mnogim ljudskim bićima. Pakao je stanje odvojenosti, stanje razdvojenosti od božanskoga. Pakao je stanje u kojemu je normalna, prirodna posljedica odvojenosti, ono što nazivate strahom, prevladavajuća životna sila. Pakao stvoren životnom silom straha nastavlja se sam po sebi; hrani se sam sobom; širi se i razvija sam od sebe.

Stanja raja i pakla, dok traju, ne prestaju u trenutku fizičke, metaboličke smrti već su dio preobražajnog putovanja koje smo opisali u jednom od prijašnjih odgovora¹. Ta pojava, koja se tumači i opaža kroz vjerska učenja, objašnjava iskustvo raja, pakla i čistilišta koje često slijedi metaboličkoj smrti.

No, propušteno je šire određenje tog iskustva. Iako se doživljaji raja i pakla protežu i nakon metaboličke smrti, na fazu približavanja jedinstvu, najvažnija iskustva raja i pakla doživljavaju se tijekom života.

Kada je putovanje od ljudske vibracije do najviše vibracije dovršeno, ova stvarnost s koje vam se obraćamo za vas je jednostavno stanje koje biste najbolje mogli opisati kao ljubav — ništa više i ništa manje.

119. Linda: Postoje li dijelovi jedinstva koji nadilaze ljudsko iskustvo i koji se suprotstavljaju vašim nastojanjima promicanja ljubavi? [Uslijedila je duga stanka.] Razumiješ li pitanje?

Ariel: Mislimo da si postavila vječno pitanje, odnosno, ako se energiju kojom vam nudimo ove riječi prosvjetljenja može nazvati dobrom, postoji li suprotna energija zvana zlo, koja uništava?

Sa stajališta jedinstva sveg iskustva u univerzumu, postoji samo životna sila s mnogo vibracija i mnogo očitovanja, koja obuhvaća sve. Voljeli bismo da shvatite da su stvaranje i uništavanje dva zasebna procesa.

Stvaranje i uništavanje su sile životnog plana ovog univerzuma. Tvorevine se stvaraju i uništavaju u savršenom suglasju s božanskim djelovanjem univerzuma. Ljudski um, sa svojom neutaživom potrebom za prosuđivanjem, stvaranje određuje kao dobro, a uništavanje kao zlo. No, ako promotrite svoj svijet, opazit ćete vječan ciklus stvaranja kojemu slijedi razaranje, pa ponovno stvaranje; ciklus koji se neprestano nastavlja. Krajnja posljedica tog ciklusa jest veliki razvoj i rast.

Po pitanju dobra nasuprot zlu, postoji samo jedna sila, jedna vibracija u ovom univerzumu, a to je vibracija i sila Boga. Kada u ljudskoj stvarnosti tu vibraciju otvoreno i slobodno, bez iskrivljavanja ili ograničavanja, primi ljudsko srce koje je za nju spremno, ona stvara veličanstvenu ljubav i ono što vi nazivate dobrim.

Mnoge vaše vjerske tradicije temelje se na uzvišenim moralnim i etičkim učenjima. Judeo-kršćanski sustav temelji se na Deset zapovijedi, a budistički sustav na šesnaest pravila. To su sveobuhvatni opisi postupaka koje biste nazvali dobrima. Ono što često ne uvidate jest da ti popisi opisuju prirodno ponašanje čovjeka koji je usklađen i sjedinjen s božanskim. Spomenuti se popisi često koriste kao smjernice za one koji nisu u jedinstvu s božanskim i koji trebaju uskladiti svoje ponašanje. Iako su u tom svojstvu vrlo korisna, ta su pravila sama po sebi savršen opis normalnog, prirodnog i spontanog ponašanja onoga koji se nalazi u stanju jedinstva i povezanosti s Bogom.

Na drugom kraju spektra stvorenom iz ljudske potrebe za kategoriziranjem i raščlanjivanjem, jest iskustvo sile koju nazivate zlom. Zlo je zapravo Božja ljubav propuštena kroz iskrivljavajući filter straha u ljudskoj svijesti. Kada čista Božja ljubav prođe kroz ljudsku svijest ispunjenu strahom, izobličuje se i pretvara u energiju koju nazivate zlom. Postupak osobe motivirane ljubavlju izobličenom strahom i pretvorenom u zlo često predstavlja kršenje smjernica vaših Deset zapovijedi ili Šesnaest pravila.

Energija sama po sebi nije zla; silom zla možete nazvati samo konačnu posljedicu izobličavanja ljudskim strahom. Važno je izbjegavati veliku moć i silu straha jer strah može onemogućiti vaše sjedinjavanje s božanskim.

Strah je velika duhovna prepreka za one koji slijede Božji put. Strah je dio božanskog plana, jer ništa nije suvišno i ništa nije izostavljeno. Strah je posve osobna škola koju svaka duša mora proći. Katkad se doima poput izazova ili prepreka na putu koje je potrebno svladati. Strah uistinu nije moguće zaobići. Lijekovi i kemikalije kojima je svrha ublažiti strah, samo privremeno obustavljaju duhovno usavršavanje i putovanje vaše duše. Sa strahom se morate suočiti i proći kroz njega. Kada se to dogodi, činit će vam se da je sila zla svladana i da je sila dobra odnijela pobjedu.

Neka vam bude jasno da je ta promjena, s vašeg stajališta vrlo stvarna i prijeko potrebna kao element duhovnog usavršavanja, tek promjena vaše percepcije. Jer ta sila je uvijek bila Božja sila i sila ljubavi.

BOŽANSKI PLAN

120. Linda: Govorio si o božanskom planu. Odakle dolazi taj božanski plan?

Ariel: Sve što u životu doživljavate, događa se prema božanskom redu. Prekoračite svoju zamisao o tome tko jeste i osvrnite se na svijet oko sebe. Opazite tijek ciklusa i godišnjih doba; opazite kako cijeli svijet životinja i biljaka funkcionira u savršenom skladu s tim božanskim redom. Promotrite odnose u najsitnijem dijelu prirode.

Sve je dio golemog mozaika, kaleidoskopa života — koji se neprestano mijenja i oblikuje, uvijek u savršenom skladu i svrsi. Kada oni koji su otvoreni i usklađeni s tom plimom i osekom kreativne sile osjete njezin poticaj, postaju vrlo uspješni u podupiranju cjelokupnog procesa u skladu s odvijanjem životnog plana.

To nije plan u smislu predodređenosti, jer vi posjedujete slobodnu volju. No, ako svoju volju uskladite s tom kreativnom silom, osjetit ćete zadovoljstvo o kakvome niste ni sanjali. A tako zadovoljavate i božansko, Stvoritelja, ono što nazivate Bogom.

121. Linda: Je li taj božanski plan stvoren prije no što se rodimo?

Ariel: Taj je plan postojao kroz vječnost koju nazivate vremenom. Nikada nije bilo trenutka prije kojega se taj plan nije odvijao. I nikada neće biti trenutka nakon kojega se taj plan neće odvijati. Jer, suština i priroda života samog po sebi jest rast, promjena i razvoj, uzdizanje na sve više razine svijesti i ljubavi.

Vaša inkarnacija u ovom fizičkom tijelu i u ovom trenutku savršeno se uklapa u to neopisivo kretanje nazvano životom. Jedino pitanje jest u kojoj će mjeri čovjekova volja ograničavati kreativnu struju. Kada bi se svaki čovjek na ovom planetu na kojemu živiš iznenada uskladio s kreativnom strujom koja mu je dostupna i počeo je podupirati, evolucija vaše vrste bila bi mistična. No, u prirodi ljudskosti jest da postoje oni koji su usklađeni sa strujom i ostali koji plivaju u suprotnom smjeru.

Taj je proces toliko složen da ga ljudski um ne može pojmiti. Kroz njega ne samo da život ostvaruje svoj plan, već i pojedinačno iskustvo svake duše-bez obzira na to pliva li cijeli život protiv struje i na posljertku umire od iscrpljenosti, ili je struja od polazne točke nosi svjetlosnim godinama - koja dobiva upravo ono što joj je potrebno za razvoj. Pojedinačan razvoj, usavršavanje i rast te globalna, univerzalna evolucija u savršenom su simbiotskom odnosu.

122. Linda: Stoji li iza tog božanskog plana, iza tog stvorenog sklada, inteligencija koja je zamislila taj posvemašnji plan? Kako se to događa? Tko to čini?

Ariel: U samoj srži tvog pitanja, koje si ponovno postavila sa stajališta odvojene, ljudske svijesti, opažamo želju da ovu stvarnost i temelj univerzuma sažmeš u pojam koji će se uklopiti u segmentiranu strukturu i raščlambeno poimanje ljudskoga uma. To nije moguće učiniti na taj način. Koristeći se riječima koje ni približno ne mogu opisati ono što želimo opisati, još jednom ćemo to pokušati učiniti.

Ne postoji zasebno biće, kao što si svojim pitanjem natuknula, koje nadgleda, usklađuje ili usmjerava ostvarenje općeg plana za bezbroj duša koje žive u ljudskom obliku. Postoji, međutim, jedna sveobuhvatna inteligencija i sila koja je sve o čemu govorimo, uključujući i nas koji vam se obraćamo iz ove stvarnosti. Ta je sila po svojoj prirodi samousmjeravajuća u svojim različitim oblicima i na različite načine u svim trenucima.

Sve što postoji u univerzumu stvoreno je iz svijesti koja ga je stvorila. Svime upravlja svijest koja upravlja univerzumom. Sve je povezano skladno i vješto tako da sve na višoj razini funkcionira kao dio cjeline, što je njezinu sastavnom dijelu poput ljudske svijesti teško pojmiti.

Vi opazate dijelove mozaika. Primjerice, zadržani ste načinom na koji funkcionira ono što nazivate ekosustavima. Vaši su ekosustavi mali djelići te cjeline o kojoj govorimo. Zadržani ste njihovim načinom funkcioniranja, njihovim samoodržavanjem, samouravnoteženjem i samoispravljanjem. Iako se sastoje od milijuna zasebnih komponenti, funkcioniraju u međusobnom skladu i ravnoteži kao da posjeduju vlastiti um.

No, ekosustav sam po sebi nema vrhovno biće, nema um i strukturu osim suštine svih svojih potkomponenti. Potkomponente ne posjeduju um ili misao koja njima upravlja, osim što funkcioniraju kao dio cjeline.

Svaki dio univerzuma može se promatrati kao takav ekosustav ili samodostatna struktura. No, unatoč tome, svaki je ekosustav u skladu s drugim ekosustavom, što dovodi do šireg, općeg poimanja, sve dok ne dosegnete točku koju ljudski um ne može pojmiti.

No, to ne sprječava stvarnost da se nastavi očitovati. Sve ono što je vaša ljudska svijest pojmila, ono što tek treba pojmiti i ono što nikad neće pojmiti, dio je šireg ekosustava koji posjeduje svijest, koji se sam održava, sam stvara, usmjerava i koji je ono što nazivate Bogom.

123. Lindar. Je li svatko u svojem životu odabran za nešto?

Ariel: Svatko je odabran za određenu svrhu, za ostvarivanje određenih ciljeva ili mu je barem pružena mogućnost da pokuša. Istinski duhovni izazov jest pitanje hoće li osoba to biti sposobna ostvariti. Tijekom vaše povijesti bilo je mnogo odabranih koji su ušli u stanje jedinstva s božanskim i primili božanske darove na način koji im je odgovarao. To je temelj mnogih remek-djela umjetnosti, književnosti i kreativnosti. No, to je i temelj mnogih junačkih pothvata i ostalih velikih postignuća.

Načini na koje čovjek može ostvariti svoju svrhu ili božansku misiju previše su brojni da bismo ih navodili. No, svaka božanska svrha odlikuje se istom značajkom — osjećajem radosti i bliskosti s onime što nazivate Bogom. Radeći na ostvarenju svoje životne svrhe, svaka osoba doseže duševni osjećaj svrhe koja nadmašuje osobnu korist. Za dušu je to sveta misija. Svaki čovjek koji je pokušao ostvariti svoju misiju posjeduje osjećaj nevjerojatno dubokog unutarnjeg zadovoljstva zbog rada i mogućeg dovršenja zadatka.

Okoliš u kojemu živite, čovječanstvo i svijet usmjereni su i usklađeni s ostvarenjem općenite, planetarne ili galaktičke svrhe. No, koliko god da to zvučalo nepojmljivo, svaka od milijardi jedinki na vašem planetu radi na ostvarenju vlastite svrhe, na ostvarenju nakane svoje duše. I unatoč tomu, sve stvoreno čini savršeni sklad — ništa nije neuravnoteženo, ništa neispravno. Svaki je čovjek potpuno slobodan odabrati postupke i aktivnosti svojega života, odabrati određenu stazu ili uopće ne odabrati — uspjeti ostvariti svoju životnu svrhu ili je promašiti.

124. Linda: Unatoč tvojim riječima, teško mi je sa zamišljajem božanskog plana pomiriti patnje onih koji trpe bolesti, glad i brutalne smrti.

Ariel: To je pitanje moguće postaviti samo sa ljudskog stajališta. Mi bismo tebe mogli pitati: Zašto neki ljudi žive u tropskoj klimi, a ostali u vrlo hladnim klimama? Kako ćeš objasniti da je netko tako nerazuman da odabere jedno, a ne drugo? Razlog je ego-sklonost jednoj klimi u odnosu na drugu. To je ono što osoba želi doživljavati. Istina je da, sa stajališta duše, smrt pa čak i užasna smrt, patnja ili mučenje, može za nju biti vrijedno iskustvo.

Iskustva koja bi ego mogao protumačiti kao negativna, za dušu mogu biti veličanstvena. Iskustvo smrti u strahovitom sudaru automobila za jednu je dušu vrijedno i duboko kao što je za drugu pisanje uspješne poezije koja se objavljuje širom svijeta. Smrt je tek jedno iskustvo, jedan korak. Patnja je tek iskustvo. Samo je ego prosuđuje kao lošu. Vidimo da duboko suosjećaš [Linda] s onima koji pate, s onima koji su doživjeli gubitke.

DUŠA

125. Linda: Možeš li rastumačiti pojam duše.

Ariel: To se već dogodilo i ponovno će se dogoditi. Želiš shvatiti pojmove koje ti vašim riječima i zamislama ne možemo primjereno i točno objasniti. Razjasnivši to, pokušat ćemo odgovoriti na tvoje pitanje.

Duša je zamisao ljudskoga uma. Ljudski um, u svojoj srži, ima potrebu ustanoviti i održati određeni stupanj zasebnosti identiteta, različitog i odvojenog od svega što ga okružuje. Čak i ljudi vrlo razvijene duhovnosti koji su jasno spoznali da je sav život prožet jedinstvom, imaju potrebu znati da su, iako dio jednoga, istodobno i odvojeni. Duša je taj dio vječnog jedinstva koji je ljudskom umu potreban da bi bio zaseban i razlikovao se od drugih duša.

Zato čak i izvan obrasca života kojim sada živite, postoji određena zamisao da će to nešto, ta duša, održati zasebnost vašega identiteta u vremenu i prostoru. Iako je ta zamisao točna, ujedno je i pomalo netočna. Istina je da je ta zamisao koju nazivate dušom, ta duhovna suština koja nadilazi smrt fizičkog tijela, postojala i da će postojati u vječnosti. Ne možete se vratiti u trenutak prije no što je ta suština postojala, niti možete poći u trenutak nakon kojega neće postojati. Jer ta suština nije ništa drugo doli sila ovog univerzuma, ovog života, ovog aspekta koji nazivate Bogom — tog sveobuhvatnog jedinstva života u svemu.

Kao što smo prethodno objasnili pokušavajući odgovoriti na tvoja pitanja na koja nije moguće odgovoriti, u našoj stvarnosti ne postoje zasebna jastva. Prilagodavamo se i predstavljamo u raznim predodžbama kako bismo zadovoljili vašu potrebu da pojave opažate kao zasebne i odvojene te da aspekte duhovne stvarnosti opažate kao raščlanjene, da bi ih lakše pojmio um koji teži raščlanji

Iako vam je kroz vaš pojmovni obrazac teško pojmiti nedostatak odvojenosti koji vlada u ovoj stvarnosti, iz ove je stvarnosti jednako teško pojmiti nužnost odvojenosti koja vlada u vašoj stvarnosti. Odvojenost koju opažate jest iluzija. Vi zapravo niste zasebni i odvojeni od bilo kojeg drugog ljudskog bića, osim fizičkim granicama tijela u kojemu živite. Izuzevši tu razgraničenost, zapravo ste jedno — jedna opća životna sila koja se očituje kao ljubav u svemu živome. Jesu li ti ove riječi pomogle bolje shvatiti pojam duše?

126. Linda: Pojam duše i dalje me pomalo zbunjuje. Duša je, s jedne strane, dio neke veće cjeline, određenog jedinstva. Ali ti govoriš o jednoj duši koja nastanjuje jedno ljudsko tijelo, čime potkrjepljuješ zamisao odvojenosti. Dakle, dijelove svojega univerzuma opažam kao komponente goleme, međuovisne sile. Je li to točno tumačenje?

Ariel: Dobro si shvatila. Poteškoća je u tome što postoje dvije istine koje su istodobno ispravne, pa ipak potpuno proturječne. To je ono što ljudski um tako teško shvaća i poima.

Duša je osobnost, priroda, suština. Smatraj je dijelom nečega većega. Iako posjeduje odvojenu prirodu, značajke odvojenosti, i dalje je dio nečega većega.

Istodobno je u jedinstvu s cjelinom, ali i zasebna i odvojena sa svojom vlastitom prirodom i značajkama.

U odgovorima na druga pitanja pokušali smo upotrijebiti metaforu sunčeve svjetlosti². Kada sunčeva svjetlost prođe kroz prizmu, stvara niz svjetlosnih boja koje se ljudskom oku čine zasebne i različite, no unatoč tome, svaka je dio same sunčeve svjetlosti. Drugi način da to objasnimo jest metafora slagalice koja se sastoji od beskonačno mnogo dijelova. Svaki je dio zaseban, svaki ima svoj oblik, svoju vlastitu, osobitu prirodu, no u ovoj se slagalici nijedan djelić ne može odvojiti od same slagalice. A svaki ipak jest odvojen i svaki jest dio slagalice.

127. Linda: Dok je studirao na Oxfordskom sveučilištu, Stephen Hawking je izjavio da »ništa nije vrijedno truda«. Tada mu je dijagnosticirana teška bolest uslijed koje je potpuno izgubio sposobnost upravljanja svojim tijelom. Slijede riječi profesora Hawkinga:

Prije no što mi je bolest dijagnosticirana, život mi je bio prilično dosadio. Činilo mi se da ništa nije vrijedno truda. No, nedugo nakon što sam izašao iz bolnice [doslovno navedeno], sanjao sam da ću biti pogubljen. Odjednom sam shvatio da je mnogo toga vrijednoga što bih mogao učiniti kada bih bio pomilovan³.

Usredotočenost svojega sina na znanost njegova je majka također pripisala njegovim tjelesnim hendikepima. Sto možeš reći o tome?

Ariel: I ako nemamo namjeru govoriti o životnom putovanju određene duše, tvoje pitanje upućuje na vrlo važno učenje na koje ćemo se osvrnuti. Sve duše u životu moraju iznijeti na vidjelo svoje blago, bez obzira na to u kakvom će se obliku to blago očitovati.

Osobnost često sputava dušu, opire joj se ili je čak pokušava odvratiti od njezina puta. Kada god osobnost otpočne rat ili bitku sa svojom dušom, doživjet će poraz. Bitka može biti žestoka, u nju mogu biti uloženi veliki naponi i mnogo vremena, no duša uvijek uspijeva ostvariti svoju životnu sudbinu.

Kao, da tako kažemo, žrtva takvog rata, mogli biste doživjeti posljedicu u obliku velike tjelesne poteškoće, odnosno bolesti. Malo je toga što je egu teže zanemariti od bolesti. Iako vam je pojava bolesti neugodna, ne možete je zanemariti. Unatoč tome što ugrožavanje života teškom bolešću možda smatrate grubim, opasnim ili čak okrutnim, taj biste život mogli promotriti i s više razine svrhe te duše ili istine te inkarnacije.

U primjeru koji si opisala, taj kojega nazivaš Hawkingom izjavio je da ga je dijagnosticiranje njegove bolesti potaknulo na promjenu od zasićenosti životom

do opažanja mnogo toga vrijednoga što se može učiniti. Bolest općenito može zapaliti plamen u samom srcu vašega bića zbog kojega ćete svoj život posvetiti traganju za onime zbog čega ste i postavljeni na svoje mjesto. Potrebno je ukloniti sve što vas odvraća od ostvarivanja najsmislenije životne svrhe na razini duše, kako bi vaša svjetlost zablistala punim sjajem.

Vaša duša, na vlastiti način, bez uspoređivanja s bilo kojom drugom dušom, ima svrhu koja u očima božanstva nije ni vrijednija ni manje vrijedna od bilo koje druge svrhe. Bez obzira na to je li svrha vaše duše proniknuti na više razine znanja ili se istaknuti na području fizike, biologije, kemije, politike, filozofije, religije ili bilo kojeg drugog oblika, to je za vas savršeni način izražavanja i očitovanje vašega života koje Bog želi i koje mu je potrebno. U stvarnosti iz koje vam se obraćamo nema uspoređivanja.

Mogli biste se zapitati je li vaša duša na bilo koji način ograničena, sputana, ometana ili onemogućena egom koji vlada fizičkim bićem i osobnošću vezanom za njega? I ako jest tako, što morate učiniti da biste se uskladili sa svrhom svoje duše? Kako ćete pronaći ono za čime vaše srce, sredstvo komunikacije vaše duše s vašim željama, žudi, ono čemu stremi? I kako ćete ukloniti prepreke, misli, zamisli i vjerovanja koja vam stoje na putu do ostvarenja?

Duša je moćna sila i ne smije je se olako shvaćati. Žudnje, vizije, snovi, želje i potrebe koje dolaze iz srca nisu obični osjećaji, već jasne i važne poruke koje sami sebi upućujete. Njima treba posvećivati osobitu pozornost.

Kada živite u skladu sa svrhom svoje duše, sve ono što je vama i vašem egu potrebno, sve ono za čime žudite, bit će vam pruženo u obilju koje ne možete ni pojmiti. Jednostavno se uskladite sa svrhom svojega života i posvetite se njezinu ostvarivanju.

128. Linda: Kada se život opterećen invalidnošću uskladi sa svrhom duše, postoji li mogućnost oslobođanja od te invalidnosti? Postoji li neki put kojim čovjek može poći i prebroditi svoje fizičke poteškoće?

Ariel: Tvoje pitanje polazi sa stajališta da su tjelesne bolesti i neizbježan svršetak života poteškoće ili nešto negativno što treba riješiti i izbjeći. Pri putovanju vaše duše od rođenja do smrti takva iskustva ne moraju biti loša ili negativna.

Jedino što je nužno da bi se takvo, kako biste to vi nazvali, čudo dogodilo jest da ono bude primjereno svrsi te duše i usklađeno s njome. Ako takav događaj nije povoljan samo za individualnu vibraciju koju poznajete kao dušu već je u skladu i suglasju s posvemašnjim mozaikom života, tada će se takvo čudo i dogoditi; bolest će se povući.

U mnogim ste slučajevima i mnogim životima opazili kako bolest služi kao poziv na buđenje i djelovanje. Čovjek tada počne djelovati i poziv za buđenje više nije potreban. U drugim slučajevima bolest ne služi samo kao poziv na buđenje u cilju usredotočenja nastojanja već je i nužan dio procesa rasta. Iako posljedica može biti ono što nazivate smrću, duša se ipak, ostvarivši razvoj i rast, okoristila tim iskustvom. Ponavljamo da ego ne pokreće, ne upravlja i ne nadzire putovanje koje nazivate životom. Ego je na tom putovanju samo kopilot.

129. Lind.: Ranije si izjavio da nećeš govoriti o životnim putovanjima pojedinačnih duša. Što ako bi tvoja mudrost pomogla toj duši uvidjeti što joj donosi budućnost ili ozdraviti?

Ariel: U pravilu je uputno izbjegavati tvrdnje ili savjete onih koji predviđaju, proriču ili pretkazuju ishod određenog života, svjetskog trenda ili događaja. Ovo je vrlo važna pouka o kojoj želimo reći više.

Onaj koji pokušava pomoći proricanjem, savjetovanjem ili pretkazivanjem putovanja koje je pred vama, na neki način zajedno s vama ulazi u putovanje i slijed vašega života. Poznavati tijek rijeke u kojoj plivate, koju nastojite slijediti i teći s njome, uistinu je jedinstveno i osobno pitanje. Duša se razvija iskušavanjem i kretanjem, razumijevanjem svakog postupka, a usavršavanjem sposobnosti za fino usklađivanje razvija svoj mehanizam za slijeđenje života — za usklađivanje potreba i želja ega sa svrhom duše.

Kada se od nas traži da predvidimo što će se dogoditi u vašoj stvarnosti, proces razvoja duše je osujećen, a vama je uskraćena mogućnost rasta i evolucije duše. Zbog toga na svojem putovanju ostvarujete malo.

Tu je i karmička posljedica prihvaćanja uloge posrednika koji neprecizno uvjetuje ili usmjerava postupke drugoga. To je vrlo složen i isprepleten odnos duša. Oni koji predviđaju evolucijske korake nečijeg života postaju dio njegova putovanja, dio toga života. energetske i karmičke posljedice takvih predviđanja pojedinih života.

Oni zbog svoje dobrote uistinu pokušavaju pomoći, voditi i usmjeravati evoluciju nekoga do koga im je stalo i komu žele dobro. Žele mu pomoći izbjeći poteškoće, doživjeti potpuno zadovoljstvo i u potpunosti iskoristiti mogućnosti njegova životnog putovanja. Međutim, energetske i karmičke posljedice takvih predviđanja pojedinih života, evolucije društva ili čak geografskih promjena vrlo su složene.

130. Linda: *Ali, bio si prilično jasan kada si mi govorio o budućnosti mojeg života, pa mi se tvoje riječi o tome čine pomalo nedosljednima.*

Ariel: Nedosljednost se opaža samo s tvog stajališta. Pokušat ćemo to razjasniti. Znaj da je onaj koji ti je prenosio naše riječi o tvojoj budućnosti [Stevan] preuzeo specifične karmičke posljedice dopustivši nam [Arielu] otkriti informacije koje će pomoći našoj suradnji.

Tijekom povijesti evolucije onoga što nazivate čovječanstvom takve su informacije iz ove stvarnosti, kroz glas onoga s kime možemo izravno komunicirati, na najnižim i najvišim razinama upotrebljavane za izmjenu ili preusmjeravanje slijeda sudbine čovječanstva.

Jednostavan primjer našeg otkrivanja informacija, usmjeravanja tvog rada - koji se može shvatiti kao mijenjanje ishoda ili sudbine vašeg planeta, u svojoj srži nosi snažan utjecaj. Kroz ovaj glas [Stevanov] ponudili smo ti spoznaje i savjete u nastojanju da te [Lindu] održimo na pravom putu, da spriječimo odvratanje ili kretanje u smjerovima koji ne dovode do rezultata, budući da nemaš previše vremena.

Smatrali smo primjerenim uključiti tog Stevana u tvoje aktivnosti i riskirati moguće promjene tvojih djelovanja i životnog smjera, a time i sam uspjeh našeg zajedničkog rada, otkrivajući ono što bi mogla nazvati osobnim informacijama. Međutim, taj rad izravno obuhvaća samo vaše dvije duše, pa je cjelokupni preuzeti karmički teret vrlo malen.

JEDINSTVO

131. Linda: *Shirlev MacLaine, autorica „Plesa u svjetlosti“ i mnogih drugih knjiga, opisuje svoj susret s duhovnim bićem koje se predstavilo kao »njezino neograničeno jastvo«, i koje je ona nazvala »H.S.«. Postoji li razlika između njezinog iskustva s H.S.-om i mojeg iskustva s tobom?*

Ariel: Tvoje je pitanje promišljeno i seže u područje duhovnih uvida koje je ljudskom umu najteže steći. Suština istine jest da su oba tvoja opažanja točna. Takvi susreti ili otvorenost, ako tako hoćeš, za ono što ljudski um opaža kao više razine svijesti doživljaji su zasebnih i odvojenih bića ili energija, ali istodobno i susreti s višim dijelom vašeg jastva. Nakon ovih riječi potrebno je rastumačiti njihovo značenje jer je ljudskom umu teško pojmiti da su obje stvarnosti istodobno istinite.

Samo je jedna stvarnost koja obuhvaća sav život, odnosno, sav život je jedan život, a svi izrazi života su dio iste životne vibracije. Vaše religije i filozofije

izražavale su to na mnoge načine. Rečeno je da je sve jedno, da je sve dio jednoga te da jedno obuhvaća sve.

Rečeno je i da je Bog sve što doživljavate u ovom univerzumu. Bog je stvorio sve. Sve je Božje očitovanje. Sve je dio Boga. Sve su to oblici iste istine — daje sve što opažate, uključujući i vas, dio istog, sveobuhvatnog energetskog polja, iste životne vibracije. Kada, shvativši to, zakoračite izvan uobičajenog načina poimanja prema, kako vi to kažete, anđeoski svijet, vi jednostavno upoznajete dio onoga tko i što jeste. S toga stajališta, prilično je točno shvatiti to kao višu dimenziju svojega jastva.

No, s istoga stajališta, polazeći od iste osnovne istine, morali biste opaziti da je susret s drugom osobom ujedno i susret s dijelom vas samih; susret s biljkom ili životinjom također je susret s dijelom vas samih. Kada se stvarnost doživi iz tog sveobuhvatnog jedinstva, sva bića — nebeska i božanska po svojoj prirodi, ili fizički zasebna kao drugi ljudi, biljke, životinje ili bilo koji drugi oblik života — zapravo su produžetak ili jedan aspekt vas samih.

Ljudskoj je svijesti katkad lako pojmiti uzvišeno shvaćanje višeg jastva, više prirode ili više vibracije kao divan dio vlastite osobnosti. No, prema istom načelu i vaš supružnik, vaš brat ili vaša sestra, vaš prijatelj ili vaš neprijatelj također su dio vas.

Rekli smo da istodobno postoje dvije osnovne stvarnosti. One zapravo ne postoje neovisno o ljudskoj svijesti. Neovisno o ljudskoj svijesti postoji samo jedna, sveobuhvatna stvarnost. Ona je temelj univerzuma. Međutim, ljudska je svijest sposobna shvatiti sebe samo kao zasebnu i odvojenu od svega što je izvan nje.

Ljudski um ima toliku sposobnost održati tu zamisao, tu iluziju odvojenosti, da vam čak omogućava shvaćati neke dijelove vašega fizičkog tijela kao da nisu dio vas. Čini se jednostavnim shvatiti da su ti osjećaji, bolesti ili tegobe također dio vas. No, ljudski um uspijeva postići da vam se bol ili bolest čine kao nešto što nije dio vas. One nisu dio vaše zamisli, vaše definicije ili vaše iluzije o tome tko jeste. Zato se doimaju kao uljezi u svetište vašega identiteta.

Budući da svijest opaža odvojenost čak i unutar granica vašeg fizičkog tijela, lako je shvatiti da više aspekte, više dimenzije, te osobito susrete s anđeoskim bićima ili nebeskim vibracijama um doživljava kao odvojene i zasebne, pa čak i kao nepoznata, strana bića. No, samo je ljudski um taj koji stvara takav način poimanja.

Zato je uistinu točno smatrati takve susrete kao doticaje s višim jastvom, ako ih se promatra umom koji je sposoban opaziti jedinstvo univerzuma. No, isto se iskustvo može promatrati i kao susret s drugim bićem ako se promatra kroz obrazac odvojenosti ljudske svijesti.

132. Linda: Kažeš da smo jedno. No, Linda-dio toga »jednoga« koji živi u predgrađu, u kući na brežuljku, mnogo je zadovoljnija od nekog beskućnika kojega ću nazvati Ralphom i koji živi u kartonskoj kutiji u središtu grada. Molim te da mi na ovom primjeru objasniš taj koncept jedinstva.

Ariel: Ako će ti to pomoći, reći ćemo da su obje interpretacije točne. Dva su odvojena i zasebna načina na koje ti možeš opažati stvarnost univerzuma u kojemu ti živiš. Samo je jedan način na koji mi možemo opaziti stvarnost univerzuma u kojemu svi živimo.

Stvarnost u kojoj mi i vi možemo zajedno opažati jest da ste u stvarnosti tvoje kuće u predgrađu i Ralpheve kartonske kutije, i ti i Ralph očitovanja iste istine, istoga jedinstva. Oboje ste vibrirajuća, živa bića stvorena prema liku Stvoritelja.

Oboje posjedujete sposobnost doživljavati ljubav, doživljavati božanstvo, izravno doživljavati Boga. Iako ste oboje isti - ista sveobuhvatna sila - oboje ste istodobno zasebna i odvojena očitovanja. Tu je odvojenost stvorio vaš ego. Paradoks, gotovo nerješiv duhovni paradoks jest istodobno živjeti i kao zasebno biće i kao jedinstvo. To su dvije strane istog novčića koje nije moguće promatrati istodobno. U bilo kojem trenutku vremena doživljavat ćete ili potpuno jedinstvo, ne samo sa svojom istinskom prirodom već i s istinskom prirodom Ralpha koji živi u kartonskoj kutiji te s istinskom prirodom Boga - ili ćete doživljavati odvojenost od sebe kao pojedinačnog bića, odvojenost i različitost od Ralpha kao pojedinačnog bića te istodobno odvojenost i različitost od Boga.

133. Linda: Poanta je vjerojatno u tome da bismo trebali pomagati drugima jer su oni zapravo naša jastva, a takvi bi postupci pomagali našem duhovnom razvoju. Je li to smisao?

Ariel: Da, vrlo si blizu razumijevanju onoga što želimo rastumačiti. Ako drugima pomažete zbog istinskog razumijevanja, zbog istinske komunikacije dviju duša, čin pružanja pomoći gotovo se može smatrati činom pomaganja samome sebi; davanjem drugome, dajete sebi. I da, takva bi pomoć bila iskrena.

No, pomoć se previše često ne pruža s toga stajališta, već sa stajališta krivnje, u nastojanju da iskupite ili ublažite osjećaj nelagode zbog svega što posjedujete, u želji da olakšate, umirite ili umanjite unutarnju tjeskobu. Čin pomoći koji

proizlazi s toga stajališta nije ono o čemu govorimo. Zasebno biće daje drugomu zasebnom biću zbog osjećaja straha ili krivnje. Razlika nije u činu, već u istini, energiji ili svijesti koja je u pozadini toga čina davanja.

134. Linda: Rekao si da će doći trenutak kada ćemo zamijeniti mjesta i kada će dio mene biti u tvojoj stvarnosti, a ti ćeš biti u našoj stvarnosti⁵. Zbog toga sam pomalo zabrinuta. Vrlo sam sretna u ljudskom obliku. Užici poput pizze, seksa i čokoladne torte nisu dostupni u vašoj stvarnosti. Hoće li mi nedostajati ta ljudska zadovoljstva?

Ariel: Pitanje, odnosno, tvrdnja koju si postavila sastoji se od više postavki. Rastumačit ćemo ih redom.

Vaše analize vlastitog iskustva većinom polaze sa stajališta osjetilne povratne informacije. Ljudski sustav osjetila koristi okus, dodir, zvuk, miris i vid da bi razvijao misli. Vi razvijate strukturu koja se sastoji od mnogih aktivnosti i iskustava koja vam pružaju mnogo onoga što nazivate užitkom. To što si spomenula, za tebe je vrlo ugodno, vrlo zadovoljavajuće. Vrijedi i suprotno. Čovjek doživljava i mnogo toga što mu je neugodno i bolno, što ga uznemiruje i ljuti.

Takvi ugodni ili neugodni osjetilni doživljaji ne postoje u stvarnosti s koje vam se obraćamo. Jedina spona između ove stvarnosti i vaše stvarnosti jest pojava koju nazivate ljubavlju. Ljubav je sveobuhvatna sila ovog univerzuma u kojemu živite. Ljubav je osnovna energija u stvarnosti s koje vam se obraćamo. Ovdje je sve ispunjeno, sve je potpuno.

Samo u stanju ljudske svijesti postoji želja koju je potrebno zadovoljiti predmetom njezine žudnje — seksom, hranom, zabavom, materijalnom imovinom. Ljudskom je umu teško pojmiti da u nedostatku predmeta želje nema ni potrebe za osjetilnim doživljajima koji će zadovoljiti žudnju.

Stanje u kojemu postojimo i s kojega vam se obraćamo, lišeno je svake želje. Zato takvo što ne samo da nije nepotrebno, već tome i ne težimo. O tome uopće ne razmišljamo. Toliko smo povezani sa svime što jest i toliko ispunjeni ljubavlju da u nama nema mjesta za žudnju. Ljudi također posjeduju sposobnost postići to stanje bivanja.

Drugim dijelom svojega pitanja željela si doznati postoji li žudnja, ili želja, da se bude u nekoj drugoj stvarnosti, a ne u onoj u kojoj se trenutno nalaziš. Drugim riječima, je li moguće da bi nebesko biće radije bilo u tjelesnom obliku, i suprotno, da bi ljudsko biće radije postojalo u netjelesnom obliku?

Često opažamo duše koje se inkarniraju u ljudsko iskustvo no, unatoč tome što je to bio njihov izbor, njihova težnja, njihov plan, posjeduju duboko ukorijenjen osjećaj da ne žele živjeti u ljudskom tijelu. Mnogo je duša koje žive u velikoj patnji i poteškoćama, koje neprestano žude i čeznu za povratkom u jedinstvo iz kojega vam se obraćamo.

Takve su duše vrlo nesretne, a u njihovim se životima često očituje veliki nesklad i nelagoda — čemu je razlog njihova duboka, duboka čežnja da se vrate i ponovno povezu s ovim sveobuhvatnim stanjem ljubavi. No, u životu i putovanju duše ta je čežnja katalizator koji je potiče dosezati više razine duhovnoga rasta i razvoja.

Samo oni koji još nisu krenuli prema karmičkom iscjeljenju i duhovnom rastu kroz život, ili oni koji su krenuli, ali su previše nestrpljivi dovršiti svoje putovanje, posjeduju želje ili misli o tome kako bi radije bili u anđeoskoj stvarnosti, nego u ljudskom tijelu. Oni koji su shrvani patnjom i očajem ili smatraju da je život uzaludan, da se nemaju čemu nadati, također se okreću mislima povratka u ovu stvarnost kroz proces smrti. To su duše koje žude za napuštanjem ljudskog iskustva.

S druge strane, postoje duše koje su postigle određeni stupanj razvoja i koje ubrzano ostvaruju svoj proces karmičkog iscjeljenja i duhovnog razvoja, duše koje opažaju dragocjenost, čudesnost, radost i čast ljudskosti. Onima u početnoj fazi razvoja ili onima koji su zaglavili u očaju, ljudski se život doima kao prokletstvo, zamka, beskonačan labirint boli koji je po svojoj prirodi uzaludan. No, oni koji su odmaknuli od prve faze duhovnog razvoja, otkrivaju da ljudskost ne prekida povezanost s izvorom ovog univerzuma niti okončava jedinstvo s bezuvjetnom ljubavlju koja prožima sve.

Za njih je ljudski život vrlo vrijedna i dragocjena prilika, potpuno neopisivo blago koje duša ima mogućnost iskusiti. Nijedno okruženje nije toliko pogodno za karmičko iscjeljenje i duhovni razvoj kao iskustvo koje nazivate ljudskim životom. Nadamo se da smo dovoljno naglasili vrijednost iskustva duše u ovom trenutku prebivanja u ljudskom tijelu i ljudskom životu, te da ćete ga cijiniti onoliko koliko zaslužuje.

Unatoč vašoj ego-procjeni životnih iskustava kao dobrih ili loših, na raspolaganju vam je mnoštvo mogućnosti dozrijevanja, rasta i razvoja na načine kojih većinom uopće niste svjesni. Pa ipak, unatoč tome što niste svjesni te činjenice, vi se ubrzano i skladno razvijate na stazi, putu koji ste, na razini duše, sami stvorili.

S ljudskoga se stajališta život može doimati potpuno proizvoljan, nasumičan i kaotičan jer milijarde ljudi žive odvojeni jedni od drugih i zaokupljeni samima sobom, u potrazi za zadovoljstvima, vrijednostima, novcem, nagradama i trofejima. No, vi ne opažate ono što mi opažamo iz ove stvarnosti, odnosno, kako je svaki djelić u savršenom skladu povezan s drugim djelićem. U životu ne možete načiniti jedan pokret, donijeti odluku, izraziti stajalište, naljutiti se ili razveseliti a da time ne uzbukate i ne utječete na cijelu strukturu svojega univerzuma.

Neki postupci imaju posljedice golemih dosegâ i razmjera. Čak i u vlastitoj, kako vi to nazivate, povijesti vremena opazili ste kako postupci jedne osobe ili zajednički napor skupine ljudi može izazvati moćan val, pozitivan ili negativan, koji će uzburkati cijeli planetarni sustav. U drugim se trenucima čini da val dotiče samo jednu osobu.

Ono što vi ne opažate jest da ta osoba može proslijediti val sljedećoj osobi, koja će ga proslijediti sljedećoj i tako dalje. Iako će to možda potrajati, taj val može uzburkati cijelu planetarnu strukturu i utjecati na nju. Vaš život nije beznačajan. Vaš je život dio remek-djela - remek-djela nepojmljivih razmjera i beskrajno velike božanske važnosti.

135. Linda: Većina ljudi nailazi na poteškoće jer se ne osjeća povezanom s drugima (osim s bliskim osobama), živimo na različitim mjestima, doživljavamo različite doživljaje. Vrlo nam je lako zaključiti da smo odvojeni i nemamo mnogo prilika osjetiti se dijelom jedinstva. Kada opazim životinju, s njom osjećam snažniju povezanost, osobito s vlastitim životinjama, nego s ljudima. Molim te da se osvrneš na to.

Ariel: Ljudi često primaju više ljubavi od životinja nego od drugih ljudi. Cilj bi vam trebao biti i u odnosima s drugim ljudima pronaći istu mjeru ljubavi i pažnje, istu mjeru nježnosti i istu mjeru istine koju pronalazite u odnosu s biljkama, životinjama ili kućnim ljubimcima. Razlika je u tome što s biljkama, životinjama ili kućnim ljubimcima nemate potrebu zaštititi se od njih pa ste tako otvoreni za primanje njihove ljubavi.

Iako pas u jednoj situaciji može biti prepun ljubavi i divan družbenik koji ispunja vaše srce i dovodi vas u stanje jedinstva, u drugoj situaciji, lajanjem i rezanjem, u vama može izazvati strah i osjećaj odvojenosti u kojemu ne opažate takvu ljubav i jedinstvo.

Većina ljudi, nažalost, doživljava druge kao pse koji reže, spremni ugristi -ljude spremne otimati, spremne krasti. Dok pas može ugristi samo zubima, ljudi mogu povrijediti rijećima, kazniti šakama, varati i krasti na brojne načine, posjeduju

zakonske sustave koji mogu optužiti i sputati, pa čak i političke i duhovne ideologije koje mogu okriviti i osuditi. Ljudi posjeduju brojna i moćna oruđa za izazivanje straha i nanošenje povreda drugim ljudima.

Zbog toga, dakle, nije toliko uobičajeno osjetiti istu sigurnost u prisutnosti čovjeka koju osjećate u prisutnosti biljke, životinje ili kućnog ljubimca. To je također i razlog zbog kojega je većina ljudi okružena vrlo ograničenim brojem drugih ljudi s kojima može biti u istom stanju mira, ljubavi i sklada.

Osvrnite se na velike i moćne vođe tijekom vaše povijesti. Oni su, uslijed osobne povezanosti s Bogom, uspjeli prevladati taj instinktivan strah od drugih ljudi. Ostajući u tom stanju veličanstvene, duboke povezanosti sa svojom istinom, u skladu s duhom, s istinom o tome tko jesu i ljubavljaju koja prožima cijeli univerzum, taj osjećaj otvorenosti i suosjećanja, taj osjećaj ljubavi i radosti pružili su svima koji su tražili njihovu mudrost i savjet, uključujući čak i one koji će ih povrijediti, nauditi im ili ih ubiti.

136. Linda: Tvoje me riječi podsjećaju na Martina Luthera Kinga, Jr., koji se našao u velikoj nevolji. On je svoje sljedbenike nastojao poučiti da reagiraju ljubavljaju, a ne nasiljem.

Ariel: Taj o kojemu govoriš povezan je zajedničkom niti s ostalima koji se pojavljuju u vašoj povijesti. To naglašava vrlo važnu i neizbježnu duhovnu istinu da ljubav, sila ovoga univerzuma, posjeduje komponentu ili značajku razaranja. I ljubav i razaranje sastavni su dijelovi jedinstva.

Mnogo je, uistinu mnogo načina na koje ste, unutar granica svojega jezika, pokušavali izraziti tu dvojnost, te paradoksalne proturječnosti koje zajedno čine istinu. Nazivali ste je ljubavljaju kojoj ste suprotstavili strah; stvaranje ste suprotstavili razaranju; jedinstvo ste suprotstavili zasebnosti.

Jedna od poteškoća na koju je čovječanstvo tijekom svoje evolucije nailazilo i na koju će nailaziti sve dok ne dosegne mnogo višu razinu duhovne otvorenosti jest sljedeća istina: kada se ljudi nadu pred izvorom velike ljubavi, početak će vibrirati u skladu i suglasju s njome, zbog čega će se njihova srca otvoriti za istinu, za ljubav, i procvasti poput proljetnog cvijeća za prelijepa sunčanog dana; u ljudima koji nisu spremni za razvoj izazvat će strah, nasilnost ili bilo koji drugi oblik duboko ukorijenjene energije razaranja. Tijekom svoje povijesti svjedočili ste ponavljanju obrasca potiranja moćne prisutnosti ljubavi primjenom suprotne sile.

Veliki vođe o kojima govoriš bili su u svojem životu među ljudima toliko snažno povezani sa sveobuhvatnom univerzalnom istinom da je u njima bilo

lako opaziti ljubav, povezanost s izvorom duha ili s onime što nazivate Bogom. Njihov je vid, ne samo vizualan već i unutarnji, toliko oštar, toliko istančan da ga nije moguće zanemariti. Svatko tko se nađe u njihovoj prisutnosti, tko sluša njihove riječi, tko ih vidi, ne može previdjeti istinu njihovih riječi, njihove mudrosti, njihova znanja i izvora kojega su pronašli.

TRAGANJE ZA BOGOM

137. Linda: Ovo je odlomak iz knjige *Kratka povijest vremena*⁶ profesora Stephena Hawkinga:

Moje zanimanje za pitanja podrijetla i sudbine univerzuma ponovno se probudilo 1981. godine kada sam u Vatikanu prisustvovao konferenciji o kozmologiji koju su organizirali jezuiti. Katolička je crkva grdno pogriješila s Galileom kada je na području znanosti pokušala nametnuti zakon, objavljujući da Sunce kruži oko Zemlje⁷. Danas, stoljećima kasnije, odlučila je pozvati određeni broj stručnjaka te od njih zatražiti savjete o kozmologiji. Po završetku konferencije sudionicima je dopuštena audijencija kod pape. Papa nam je rekao da je posve u redu proučavati evoluciju univerzuma nakon velikog praska, no da ne smijemo istraživati sam prasak jer je to bio trenutak Stvaranja, odnosno Božje djelo.

Linda: Što možeš reći o papinom upozorenju profesoru Hawkingu da se ne upušta u takvo istraživanje jer je to vezano za Boga?

Ariel: Tvoje opažanje otkriva dvojbu ljudskosti. Ljudski um nije sposoban pojmiti Boga ili ono što nazivate Bogom. Koliko god pronicav ili duhovan, ljudski um ne može pojmiti, opisati i shvatiti Boga.

Prirodi ljudskosti svojstveno je, prije svega zbog straha, nastojati pojmiti i spoznati Boga. To je ono što pokreće sve ljude svih rasa, svih vremena, svih imovinskih staleža i svih zdravstvenih stanja. Međutim, um tijekom života u ljudskom tijelu, pomoću aspekta koji nazivate egom, stvara veliki strah. Ego je osuđen na neprestano stvaranje straha, a zatim pokušaje gušenja i prevladavanja toga straha, odnosno udaljavanja od njega.

Ono što zna čak i svijest koja je pod strogim nadzorom ega jest da je Bog ono što može odagnati strah. Zato čovječanstvo, pokretano željom za spokojem, za odsutnošću straha i sigurnošću, neprestano traga za onime što nazivate Bogom. Mnogo je načina na koje se može pokušati opisati neopisivo i mnogo obrazaca kojima se pokušava predočiti nepredočivo. Svaki sustav osmišljen u cilju opisivanja ili predočavanja Boga u najboljem je slučaju tek približavanje istini - u najboljem je slučaju, kako vi to kažete, vrh ledenjaka — nipošto sveukupnost.

Dva su dubokoumna načina da se pokuša objasniti taj misterij. Nijedan od njih neće u tome uspjeti; nijedan ne može uspjeti. Jedan se način odnosi na

duhovnost ili religiju koja se sve više usavršava kao filozofski proces postupnog razumijevanja s ciljem pomoći onima koji tragaju za Bogom. No, svaka je religija - bez obzira na to kojim je sustavom obuhvaćena, kojim je imenom određena i bez obzira na to koju filozofiju, strukturu, politiku ili doktrinu slijedi - tek sredstvo kojim vam se nastoji omogućiti izravno spoznati Boga.

Neki se ljudi, nažalost, izgube u sustavu ili religiji i zbog toga ona za njih postaje Bog. Uvijek biste trebali imati na umu da je sustav tek sredstvo kojemu je svrha pomoći vam pojmiti ono što nije moguće pojmiti. Njegova je svrha uputiti vas prema izravnom doživljavanju Boga, koji nadilazi poimanje, kroz proces koji smo nazvali spoznavanjem.

Drugi je način put znanosti. Svrha znanosti također je pomoći vam pojmiti ono što nije moguće pojmiti. Taj način znanstveno prilazi razumijevanju početka stvaranja univerzuma. Kada biste se odmaknuli i odbacili sve predrasude, sve prosudbe, uvidjeli biste da oba načina nastoje, različitim jezikom i s različitim stajališta, objasniti isto.

Iako su različiti, oba su pristupa ispravna. Problem je u tome što oba pristupa pokušavaju iz Boga opisati Boga. Jedini način da nešto opišete - jedini način da to predočite — jest iskoračiti iz toga na mjesto s kojega to možete promotriti, s kojega možete opaziti svaku pojedinost njegove složenosti.

Funkciju ljudske stanice ne možete opisati sve dok iz nje ne iskoračite i promotrite je, iskušate je i proučite. Iz unutrašnjosti stanice ne biste mogli pojmiti njezinu složenost. Problem s kojim je ljudski um suočen jest činjenica da nema kamo poći, odnosno, da ne može iskoračiti iz Boga i osvrnuti se. Za ljudski um takvo mjesto ne postoji.

Na području teoretskog pristupa velikom prasku pitanja koja se sama nameću su: Tko ga je potaknuo? Tko je stvorio tvar iz koje je uslijedio veliki prasak? Je li bilo vremena koje je prethodilo postojanju te tvari? Hoće li ikada doći trenutak nakon kojega ta tvar neće postojati? Samo oni koji poznaju Boga, koji su Ga izravno upoznali, mogu početi pronicati u odgovore na ta pitanja. Religija i znanost razvijaju vrlo precizne, točne i vrijedne obrasce koji se, zahvaljujući politici, naizgled međusobno nadmeću.

Nadmetanje ne postoji, ne postoji ispravno i pogrešno osim onoga što stvara ljudski um. Cilj je spoznati Boga. Cilj je pronaći i upoznati Boga. Zahvaljujemo ti na ovom pitanju.

BIBLIJSKI ŽIVOT

ISUS KRIST

138. Linda: Tko je s vašeg stajališta bio Isus Krist?

Ariel: Biće, osoba koju iz svoje povijesti poznajete kao Isusa Krista, bila je utjelovljenje potencijala prema kojemu se svi vi, kao rasa, razvijate. On je bio živa prisutnost, iskustvo potpunog i savršenog jedinstva, no istodobno ipak potpuno u iskustvu ljudskosti.

To je biće bilo utjelovljenje najdragocjenijeg duhovnog ideala prema kojemu ljudi napreduju i kojemu teže, čak i ako to ne razumiju. Taj duhovni ideal jednostavno je opisan vašom riječju opraštanje, pa ipak se, izgovarajući ove riječi, plašimo da ne shvaćate što smo rekli. Jer mnogi ne razumiju čak ni ono što je govorila ta najdragocjenija duša koju poznajete kao Isusa.

Za odvijanje procesa duhovnog rasta i evolucije potrebno je nadahnuće, motivacija i pouka bez uskraćivanja mogućnosti za učenje i rast. Razmislite li ne samo o životu, iskustvu i mudrosti toga bića po imenu Isus, već i o ostalim bićima koja su donijela važno znanje samim životima koje su živjela, za njih je karakteristično da nisu bila izravno odgovorna za znanje koje su poučavala. Ta bića u mnogim slučajevima za sobom nisu ostavila nikakve zapise. Iako je najuzvišeniji učitelj Isus bio sposoban pisati, za sobom nije ostavio pisani oblik svojega učenja.

U njegovoj je blizini bilo onih koji su bili sposobni zapisati svaku njegovu riječ, no nitko to nije učinio. To nije bio propust. Isusa, koji je živio kao utjelovljenje istodobne stvarnosti čovjeka i jedinstva, trebalo je vidjeti, osjetiti, doživjeti, a njegovu je energiju moguće osjetiti u srcima i umovima ljudi i u ovom trenutku vašega vremena.

Čovjek ima mogućnost i zadovoljstvo prihvatiti neodređenost ili namjernu dvoznačnost te katkad proturječnost opisa događaja, okolnosti i pojedinosti života toga najuzvišenijeg učitelja i usredotočiti se na njegovo učenje. Ono o čemu je govorio i što je živio bio je život opraštanja. On je živio opraštajući, ne sa stajališta uzvišenog postignuća s kojega će se sažaliti nad vama i oprostiti vam, već sa stajališta takve ljubavi proizašle iz jedinstva s Bogom da ne postoji potreba za razdvajanjem, procjenjivanjem i osuđivanjem.

Isus je živio u stanju bivanja ispunjenom ljubavlju u kojemu nema osuđivanja i koje ljudi mogu doživjeti samo tijekom doživljavanja jedinstva s Bogom. U stanju jedinstva možete iskusiti opraštanje koje je taj najuzvišeniji učitelj iskazivao ne samo svojim riječima, već i svojim životom pa čak i svojom smrću.

To je doista istinsko učenje očitovano i preneseno u obliku koji nazivate religijom. No, cjelokupno se učenje svodi na opraštanje u svojem čistom obliku, rođeno iz stanja ljubavi koja proizlazi iz jedinstva s Bogom. To vam očito pokazuje smjer vaše evolucije.

Međutim, proces duhovnog rasta prilično je složen, a ego je sklon duhovno znanje zamijeniti s duhovnim rastom. Zbog toga će se um spremno usredotočiti na vanjsko, na okolnosti ili pojedinosti i promašiti osnovni smisao Isusova učenja koji mu je jasno predložen.

139. Linda: Prvih dvadeset i pet godina Kristova života nije zabilježeno u našoj povijesti. Možeš li nam reći nešto o njegovoj mladosti?

Ariel: Tvoje pitanje na mnoge načine naglašava naš prethodni odgovor. Nesumnjivo je da pojedinosti života tog uzvišenog bića nisu zabilježene niti sačuvane za budućnost. Možda će vam se učiniti čudnim što su pojedinosti zapisane tek nakon mnogo godina vašega vremena, iako je oko njega bilo onih koji su shvaćali njegovu veličinu. Zbog toga su zabilježene pojedinosti proturječne i neodređene.

Uviđaš li da je točno bilježenje izostalo zbog toga što pojedinosti nisu ono na što biste se trebali usredotočiti? Pojedinosti su suviše i umu, egu, samo pružaju mogućnost da promaši duhovno značenje inkarnacije toga najdragocjenijeg dragulja. Otkrivanje pojedinosti o tim nezabilježenim godinama suprotno je našem cilju i nastojanju, jer nisu važne pojedinosti toga života - važna je njegova poruka. Isus je utjelovljenje savršenog stanja ljubavi, savršenog stanja koje čovjek može doživjeti kada je istodobno i paradoksalno čovjek i u jedinstvu s Bogom, odnosno, istodobno u stanju potpunog opraštanja i stanju potpune ljudskosti.

140. Linda: Je li Kristova duša ponovno ušla u neko tijelo nakon svoje čuvene inkarnacije na Zemlji?

Ariel: Ne, ne u smislu normalnog poimanja povezivanja duše s fizičkim tijelom u trajanju koje nazivate životom. Molimo vas da, uz našu ponovnu ispriku, shvatite poteškoće na koje nailazimo nastojeći vam prenijeti čistu istinu o stanju, ako tako hoćete, duše toga najuzvišenijeg bića.

Prema obrascu koji smo stvorili za vas, njegova duša svrhovito boravi između stanja bliske povezanosti s njegovima voljenima i potpune uronjenosti u stanje savršenog jedinstva s Bogom.

Zbog toga ta uzvišena duša u suštini može utjecati na živote svojih voljenih. Za tu dušu, to biće koje povezujete s imenom Isus, izraz voljeni odnosi se na cijelo čovječanstvo. Ne postoji čovjek — ljudsko biće bilo koje vjere, ekonomskog podrijetla, političke pripadnosti ili bilo kojeg načina na koji se određujete, kategorizirate ili razlikujete - s kojim se Isus nije beskrajno i duboko povezoao.

On ima sposobnost — osobito u trenucima velikog straha ili očaja u srcu ljudskog bića — ući i pridružiti vam se u dubokom, dubokom jedinstvu koje nije moguće opisati. Kada, čak i na trenutak, uspostavi povezanost s fizičkim tijelom u kojemu živite, za sobom ostavlja osjećaj posvemašnjeg mira i spokojstva, potpuno raspršuje i uklanja svaki strah.

Ta duša, omogućujući trenutna iskustva sjedinjenja, služi kao univerzalna spona s božanskim. Izraz trenutno prema vašem određivanju vremena može se odnositi na razdoblje od nekoliko sekundi do nekoliko godina. Blagoslov iskustva dodira sa suštinom te duše te ispunjenje vlastitim, osobnim jedinstvom s božanskim, dovodi vas u stanje opraštanja, stanje u kojemu, u osnovi, nema osuđivanja, a time ni onoga što bi trebalo oprostiti.

Da biste opisali to prelijepo, prelijepo stanje blaženstva koje vam je dostupno, koristili ste se mnogim izrazima. Izraz „Sveti duh“ nosi vlastite konotacije i značenja, koja su u nekim slučajevima istovjetna onome što smo upravo opisali, a u drugim su slučajevima različita.

Želimo da shvatite sljedeće: ispravno je reći da Isusova prisutnost, taj živući Krist, vašim riječima, ili prisutnost Svetoga duha može odagnati vaše strahove i udijeliti vam oprost. Oprost i uklanjanje strahova ne proizlaze iz čarobnog štapića čiji vam zamah donosi otpust ili odrješenje. Oprost o kojemu govorimo jest posljedica iskustva sjedinjenja koje smo upravo opisali.

To je posljedica dodira vašega srca sa Isusovim srcem kroz jedinstvo u kojemu Božja ljubav toliko ispunja tog posrednika, živućeg Krista, da u vama izaziva stanje potpunog oslobađanja od straha i stanje potpunog opraštanja.

ADAM I EVA

141. Linda: Koja je pouka priče o Adamu i Evi?

Ariel: Priča o Adamu i Evi jednostavno je pokušaj da vam se otkrije apsolutna, nepoznatljiva i nepojmljiva istina, ali da vam se istodobno predoči tajna koja dovodi do zbunjenosti, koja otežava razumijevanje. To je izvanredan i beskonačno složen prikaz. Lako ga je pogrešno protumačiti ako ga u njegovom najjednostavnijem obliku shvatite kao dječju priču. No, ta priča sadrži odgovor na svaku zagonetku koju želite riješiti. Odgovore, međutim, nećete pronaći na

površini priče. Kao što ste mnogo puta opazili, znanje vam često prenosimo putem metafora, predodžbi te postavljanjem pitanja na koja nema odgovora, ali koja potiču vaš um tragati za spoznajom i postići vlastito izravno spoznavanje.

Podrobnim tumačenjem točnih interpretacija nanijeli bismo vam veliku štetu. Taj zadatak prepuštamo vašem umu i vašem srcu. No, željeli bismo da svatko tko će čuti ove riječi, svatko tko je zaglavio u pojednostavljenom tumačenju elemenata kao doslovce istinite priče, pronikne dublje jer ćete u priči o Adamu i Evi pronaći najljepše izraze mnogočega što smo vam, utrošivši mnogo vašeg vremena i vaših riječi, nastojali objasniti.

142. Linda: Zašto bi ljudima bilo zabranjeno jesti sa drveta spoznaje? Što predstavlja drvo spoznaje?

Ariel: Jednostavnim riječima, jesti s drveta spoznaje u suštini znači ispuniti se strahom, primiti u sebe ono što biste mogli nazvati egom ili zamišljajem zasebnosti jastva koji rada strahom. Kada je u svijest doveden strah, kada se taj strah očituje u umu, jedinstvo s Bogom je razvrgnuto a vi ste, kako vi to opažate, protjerani iz raja.

Prije spoznaje vladali su mir, ljubav i radost. Bio je to raj, taj prelijepo i živopisno opisani vrt. Međutim, tom neopisivo savršenom, genijalnom i beskrajno složenom djelu koje poznajete kao čovječanstvo, pružena je mogućnost razvoja putem izravnog jedinstva s Bogom ili straha koji se rađa uzimanjem plodova s drveta spoznaje. Spoznaja u priči koju vam pokušavamo objasniti znači spoznavanje sebe kao zasebnoga, posjedovanje osjećaja samovažnosti. Takva spoznaja otvara drugačiji put evolucije ljudskog rasta i razvoja. No, cilj je ipak povratak jedinstvu koje je vladalo prije tog čina neposlušna, čak i nakon konzumiranja plodova s drveta spoznaje.

Nakon što su jele s drveta spoznaje, putovanje duša kroz ljudsko iskustvo krenulo je u drugačijem smjeru — duše su zastranile u okruženje straha izazvanog spoznajom zasebnosti vlastitog identiteta. To je, međutim, jednostavno bio put razvoja evolucijskog potencijala za duhovni rast. Kao što smo vam na toliko mnogo načina i uz toliko mnogo riječi nastojali objasniti, cilj je povratak kući, povratak u taj vrt.

Nadamo se da će naše riječi ovaj put doprijeti do onih koji će shvatiti poruku što vam je nastojimo prenijeti.

143. Linda: Koje je značenje „protjerivanja“ Adama i Eve iz rajskog vrta?

Ariel: Nakon stjecanja spoznaje i spoznavanja zasebnosti identiteta, prihvaćanja iluzije jastva, više nije moguće boraviti u rajskom vrtu, u jedinstvu, u dubokom sjedinjenju s Bogom.

Potrebno je shvatiti pojam „protjerivanja“. Možda će vam biti od pomoći shvatiti da je naglasak potrebno staviti na nemogućnost boravka u rajskom vrtu te istodobnog stanja samospoznavanja, odnosno spoznaje. Sama je spoznaja na neki način prouzročila protjerivanje, jer kada se um više ne nalazi u stanju spokoja i jedinstva sa sveobuhvatnom silom ovoga univerzuma, odnosno, u stanju dubokog jedinstva s Bogom, odvojen je i zaseban. Više ne boravi u onome što se u priči opisuje kao rajski vrt.

To se na neki način može shvatiti i kao kazna, protjerivanje, progonstvo, No, to uistinu nije kazna. To je jednostavno prirodna posljedica evolucijskog puta, smjera duhovnog razvoja, povratka u jedinstvo s božanskim, povratak u Rajski vrt uz stečeno iskustvo spoznaje.

Čovječanstvo je, uz potporu i ljubav onoga što nazivate Bogom, odabralo putovati tom evolucijskom stazom. Vi se krećete u smjeru povratka. Nakon što ste jeli s drveta spoznaje, spoznat ćete i nahraniti se s drveta života. Postat ćete svjesni da vas je ta spoznaja razdvojila na dijelove te da je onaj dio koji nazivamo dušom vječan.

KAIN I ABEL

145. Linda: U priči o Kainu i Abelu, Kain je ubio svojega brata Abela, jer je Bogu bila draža Abelova žrtva. Možeš li se osvrnuti na tu priču?

Ariel: Kada ljudska duša stekne spoznaju, kada napusti rajski vrt, na raspolaganju su joj dva načina poimanja - kroz nazor ega i kroz suštinu duše. Zbog toga pitanje o žrtvama kao načinima iskazivanja Bogu ljubavi prema Njemu može preuzeti dva oblika.

Jedan od tih oblika jest iskazivanje ljubavi iz srca. Taj oblik prije svega proizlazi iz dubokog, dubokog osobnog sjedinjenja koje čovjek postiže kada se uzdigne iznad posljedica spoznaje zasebnosti i ude u stanje sjedinjenja svojeg ljudskog srca s božanskim srcem.

To je najuzvišenija žrtva što je čovjek može ponuditi Bogu jer u tom trenutku dubokog i vječnog jedinstva žrtvuje svoju zamisao odvojenosti; žrtvuje svoj osjećaj osobnosti ili zasebnog ego-jastva koji je ubrao s drveta spoznaje.

Ostale žrtve uključuju zamisli, važne čovjekove postupke - molitve koje rutinski izgovara, njegove materijalne žrtve, kretnje, klečanje i mnoge oblike izražavanja kojima je svrha iskazati ljubav božanskome, iskazati ljubav Bogu.

To se ne može i ne smije uspoređivati s izrazima ljubavi koja proistječe iz srca. Važno je uvidjeti da ti postupci kojima se veliča, štuje, ljubi i slavi Boga proizlaze iz ega. Iako se njihovo izražavanje može doimati uzvišenim i punim poštovanjem, time se ne ostvaruje veličanje Boga niti Božji blagoslov koji se ostvaruje prinošenjem žrtve iz srca. Ovom vam se pričom nastoje pokazati te dvije mogućnosti.

IZLAZAK

146. Linda: U priči o Izlasku Bog je razdijelio Crveno more da bi Izraelcima omogućio pobjeći egipatskoj vojsci. Kako tumačiš razdvajanje Crvenoga mora?

Ariel: Kao što je često slučaj pri nastojanju poimanja nepojmljivoga, oni koji se prihvaćaju svetog zadatka proučavanja Biblije kako bi shvatili duhovnu istinu koju ona sadrži, često su sputani ili zavedeni njezinim jednostavnijim aspektima koje um možda može razumjeti. Zbog toga se, ne samo u pitanju koje si ti postavila, već i u mnogim drugim pitanjima koja su ljudski umovi postavljali stoljećima, opaža mnogo nevjerice, osporavanja i potrebe za objašnjenjem čuda i pojava koje se doimaju neobjašnjivima.

Problem je u tome što se um, nastojeći objasniti kako su se te nadnaravne pojave mogle dogoditi ili kako su se odigrali određeni događaji, koristi svime od pokušaja shvaćanja specifičnih astroloških konstelacija ili meteoroloških događaja do traganja za arkom za koju smatrate da je pripadala Noi - i tako u mnogim slučajevima promašujete duhovno učenje koje vam se prenosi spisom što ga nazivate Biblijom.

Molimo vas da ne usporavate svoje duhovno putovanje ili razvoj nastojeći shvatiti te, kako bismo ih gotovo mogli nazvati, beznačajne pojedinosti istine. Usredotočite se na poruku koju vam prenose te dragocjene riječi biblijskih priča. Molimo vas da proniknete dalje od tih površinskih aspekata, pojedinosti i kronologije i zagledate se u misterije jer su u njima, tamo gdje ih oko spoznaje ne može opaziti, ali ih može odgonetnuti osjetljivo srce, priče koje na svoj vlastiti način govore upravo ono što vam mi sada govorimo.

Ono što tijekom životnog putovanja izaziva najviše frustracija jest činjenica da su vam sva mudrost i znanje nadohvat ruke, ali ste vi, zbog razine svojega duhovnog razumijevanja, za njih slijepi. No, iako je um slijep, duša to nije. Priče poput Knjige izlaska, koje treba neprestano iznova čitati, ne čitajte umom, već

srcem. Kada god to učinite, vaša će duša biti nahranjena, poruka će biti shvaćena a s vremenom će, budete li imali tu sreću, onaj dio vas koji je stekao ono što nazivate spoznajom, shvatiti i ono što duša već zna.

POVRATAK U RAJSKI VRT

147. Linda: Govorio si o putovanju koje započinje u stanju nevinosti i jedinstva s božanskim — na mjestu poznatom kao rajski vrt. Govorio si o udaljavanju od rajskog vrta i o povratku putem duhovnog razvoja. To je divna metafora, no osnovna je zamisao apstraktna. Možeš li je nešto detaljnije objasniti?

Ariel: U trenutku svojega rođenja vi započinjete putovanje, putovanje povratka u rajski vrt. Svršetkom procesa svoje ljudske inkarnacije - na kraju svojeg fizičkog života — bit ćete pozvani kući. No, to nije povratak kući o kojemu govorimo. Sada govorimo o putovanju pri kojemu duša, skladno živeći u vašem ljudskom obliku, slijedi duhovnu stazu koja je izričito i savršeno uređena za vas. To je povratak kući u smislu da se, posve živi, zdravi i sretni u svojem iskustvu ljudskosti, na neki način vraćate u rajski vrt. Povratak o kojemu govorimo jest život u stanju sklada i svetosti svrhe i tijeka vašeg vlastitog života.

U beskonačnosti ljubavi u kojoj prebivate svaki čin, svako živo biće, svako djelo Božje ljubavi ima svoje mjesto. Život je skladna struja. On teče poput nevidljive rijeke. Njegova sila je životna sila. On teče svojim koritom. Život ima svoj tok, svoje rukavce s ustajalom vodom, svoje prepreke. Sve je u savršenom suglasju. Svaki čovjek ima priliku naučiti osjećati tijek te životne sile i koristiti se srcem kao kompasom na svojem putovanju. Vi možete naučiti teći sa strujom, dopustiti joj da nosi vaš život putem koji vam je božanski određen.

Kada pronađete tu struju i prepustite se njezinu toku, otkrit ćete kako život može biti lijep i lagodan. Otkrit ćete koliku potporu primete, kako je sve živo međusobno povezano. Osjećat ćete da vas okružuje prisutnost anđela iz ove stvarnosti koji vas usmjeravaju, vole i koji vam pomažu. Bit ćete upućeni pomagati drugima i služiti božanskome.

Doživjet ćete i trenutke kada će struja teći vrlo brzo - trenutke u kojima ćete biti nošeni kroz život brže no što ste navikli i brže no što vam odgovara. To su trenuci velikog rasta te pozitivne promjene i preobrazbe. To su i trenuci u kojima će biti iskušana snaga vaše unutarnje duhovne čvrstoće koju nazivate vjerom. Jer čak i ako tečete sa strujom života i povezani ste s onime što je Božja volja za vas, onaj dio vas koji se naziva egom pratit će vas tijekom cijelog putovanja. Taj ego -dio vas neprestano će pronalaziti prilike da strahovima pokoleba vašu vjeru.

Najugodniji trenuci vašeg putovanja bit će oni trenuci kada će ego biti najzadovoljniji i potpuno miran. U tim će trenucima struja teći umjerenom brzinom, a ego će samim aktivnostima vašega života biti uvjeren da je Bog prisutan i da vas vodi. To, međutim, nisu trenuci istinske vjere na djelu. Posrijedi je zapravo pseudo-vjera utemeljena na očitovanju božanske moći u vašem životu. Ta pseudo-vjera neće izdržati poteškoće. Ona neće izdržati izazove ili prihvatiti mogućnosti za vaš razvoj duhovne snage te stoga nije vjera o kojoj govorimo.

Vjera o kojoj govorimo živi u vašem srcu, u samom središtu vašega bića. To je vjera kojoj nisu potrebne vanjske potvrde ili jamstva da bi bila snažna i čvrsta. Ta je vjera neovisna o vanjskom svijetu — vjera u sebe. No, što je još važnije, to je vjera u Božju moć koja djeluje kroz vas. To je vjera na kojoj počiva sam temelj vašega života.

To nije vjera koja se temelji na razumijevanju, onome što ste čuli od drugih ili pročitali. Sve su to dobre polazišne točke za putovanje, no, ono o čemu govorimo proizlazi iz »spoznaje«; to je vjera koja se temelji na izravnom iskustvu, mističnom sjedinjenju s božanskim. Izazov vašoj vjeri zapravo može proizaći samo iz vas. Iako vanjski događaji mogu potaknuti ego na rađanje straha, ti događaji sami po sebi ne predstavljaju izazov vašoj vjeri.

Kada čovjek razvije istinsku vjeru, živjet će u skladu s strujom života i osjećati prisutnost, brižno vodstvo, sućut i skrb koje Bog pruža svakom pojedinom biću. S toga stajališta, svjetovna pitanja - pitanja koja bi zaseban ego sklon prosuđivanju mogao shvatiti kao nazadovanja, gubitke, poteškoće ili izazove — uistinu nisu ništa drugo doli iskustva u tijeku života kojima vas je božansko s ljubavlju vodilo da biste ojačali, promijenili smjer svojega putovanja, primili pouku o nečemu što ste trebali naučiti, upoznali nekoga tko je za vas važan ili razvili značajku koja vam je prijeko potrebna za ono što će doći. I što je najvažnije, ti trenuci pružaju priliku za usavršavanje, izoštravanje i jačanje tog aspekta unutarnjeg jastva koji smo nazvali vjerom.

Kada je vjera na svojem vrhuncu, čovjek je nije svjestan. Razlog tomu je činjenica da čovjek tada postaje utjelovljenje vjere i održava stanje jedinstva ili povezanosti s božanskim te živi u neprestanom jedinstvu s Božjom silom, ljubavlju i skladom. Vjera postaje način življenja, izražaj vaše istinske prirode i ostvarenje vašeg prava po rođenju.

Vjera je jednostavno izraz onoga što jeste, živ i prožet ljubavlju. Željeli bismo da, putujući duhovnom stazom svojega života, svaki događaj koji pokoleba vaš unutarnji doživljaj vjere shvatite kao priliku da produbite svoju molitvu. Molitvom biste trebali tražiti od božanskoga da vas vodi i pokaže vam

načine na koje ćete ojačati svoju vjeru. To su trenuci kada treba razmišljati o riječima božanskoga koje sadrži Biblija i primiti taj spis u svoje srce. To je vrijeme da se okrenete svojoj unutrašnjosti utišavajući um i otvarajući srce putem meditacije. To je i vrijeme za iscjeljivanje rana ego-dijela vas koji je toliko izranjavan događajima vašega života.

Proces jačanja vjere zapravo je proces povratka kući, jer kada se uskladite sa životnom rijekom i izgradite unutarnji temelj vjere koja postaje prirodni izraz vašega bića, otkrit ćete nešto što je oduvijek bilo istinito. Otkrit ćete da ne samo da ste se uskladili s rijekom svojega života, već i da ste cijeloga života zapravo bili ta rijeka. U trenutku kada se to dogodi, vratit ćete se u rajski vrt.

148. Linda: Svatko od nas putuje različitom stazom tog putovanja prema karmičkom iscjeljenju i duhovnom razvoju. Zbog toga će drugi vjerojatno postavljati pitanja koja ja nisam postavila — pitanja koja će im pomoći uspješnije kročiti kroz život. Bi li bio spreman odgovarati na pitanja naših čitatelja?

Ariel: Da. Smatramo da je najbolji način prenošenja znanja upravo prilika da se obratimo žednomu umu. Najžedniji ljudi su oni koji postavljaju pitanja, jer to su oni koji uistinu tragaju za odgovorima.

Oblik koji si stvorila za našu suradnju ima svrhu izazvati sjajnu ljudsku reakciju postavljanja pitanja. Najbrži put prema duhovnom rastu jest potaknuti pitanja tamo gdje ih nema, a zatim ponuditi proces pomoću kojega će duhovni putnik sam pronaći odgovore.

Pitanja drugih ljudi stvorila bi idealno okruženje za nastavak našeg iznošenja istine i znanja kojim ćemo nastojati doprijeti do što više srca. Ali, znajte da ćemo mi odlučiti na koja ćemo pitanja i kako odgovarati. Ponavljamo da nam je uvijek cilj postavljeno pitanje iskoristiti kao temelj za prenošenje onoga znanja koje želimo prenijeti. U mnogim slučajevima nećemo odgovoriti na pitanje ili nećemo odgovoriti na način koji je očekivao onaj koji je pitanje postavio, jer mnoga pitanja koja ćeš primiti i koja će doći kroz tebe neće biti u skladu s našim ciljevima i svrhom, pa se njima zbog toga nećemo baviti.

149. Linda: Hoćeš li čitateljima dati smjernice o tome na kakva ćeš pitanja odgovarati?

Ariel: Jednostavno tražimo pitanja koja će nadahnuti ne samo onoga koji ih postavlja, već i sve koji će primiti znanje dobiveno iz odgovora. Želimo se baviti pitanjima koja su najvažnija onome tko ih postavlja, onim pitanjima koja čine

srž životnih neprilika. Pitanja koja su najvažnija za nečije putovanje bit će pitanja koja će najsnažnije utjecati na duhovnu evoluciju čovječanstva.

Pitanja proizašla iz ega, pitanja o vlastitoj osobnosti i osobnom postignuću, pitanja manjeg globalnog značenja pružaju nam manju mogućnost utjecaja. Goruća pitanja koja proizlaze iz duše su pitanja koja želimo čuti jer to su pitanja pomoću kojih možemo najdjelotvornije obavljati svoj posao.

150. Linda: Postoji li idealno vrijeme da ova knjiga bude ponuđena javnosti?

Ariel: Mudrost sadržana u ovoj knjizi najdragocjenija je u trenutku kada su ljudi duboko zainteresirani i otvoreni da je prime. Izazvana je radoznalost i mnogo je toga učinjeno da bi se zadovoljila ta početna znatiželja, no dubina ovih riječi seže dalje od puke znatiželje i zbog toga će zadovoljiti i nahraniti duboke duhovne potrebe.

Vi živite u vremenu velikih planetarnih promjena i duhovnog razvoja, a naše su riječi osmišljene u cilju taženja ljudske žeđi. Što prije u svojem vremenu dovršiš ovo djelo i ponudiš ga ljudima, to bolje. Jer, za ono što će se dogoditi poslije, bit će potrebno mnogo energije. Bit ćeš iznenađena koliko će ti posla i koliko aktivnosti stvoriti taj jednostavan zadatak objavljivanja ove knjige. Što prije dovršiš ovu fazu našega rada, to će prije započeti ostale faze. Ako možeš ubrzati svoj rad - žrtvovati potpuno savršenstvo za pravovremenost — pravovremenost će biti bolji izbor.

151. Linda: Želiš li da nešto poručim ljudima?

Ariel: Toliko je toga što bismo željeli reći da nam je teško odgovoriti na takav poziv. Prije svega želimo da znate koliko smo vam zahvalni ne samo zbog toga što ste omogućili da ove riječi dopru do tvojih ušiju [Linda], već i zbog toga što ćete ih zajedničkim naporima [Stevan i Linda] u pismenom obliku podijeliti s drugima koji će ih pročitati. Mnogo smo puta i na mnoge načine nastojali pronaći ljude s kojima bismo mogli podijeliti svoju mudrost, svoja znanja i svoje učenje i koji će naše riječi prenijeti tako savjesno kako ti to činiš.

Velika nam je želja omogućiti ljudima uvidjeti i shvatiti što se događa u ovoj točki onoga što nazivate vremenom. Na putovanju svijesti čovječanstva događa se buđenje, ostvarenje sposobnosti koja je oduvijek postojala, ali je bila ograničena na malobrojne koji su razvili snažnu i moćnu duhovnu povezanost. Želimo da uvidite da još nije bilo vremena poput ovoga u kojemu živite, u kojemu vam je na raspolaganju bilo toliko mnogo mogućnosti za otvaranje srca, za rast i razvoj svijesti. To je u prošlosti bilo moguće samo za one malobrojne tragaoce koji su vlastitim naporima ostvarili to postignuće.

Vibracija energije, moć ljubavi, sila univerzuma koja djeluje na vašem planetu još nikada nije bila toliko moćna niti snažna kao što je u ovom trenutku vremena. Svjedočili ste mnogim reakcijama koje je ta sila ljubavi izazvala. Svjedočili ste mnogim promjenama uslijed kojih je stvoreno okruženje ljubavi tamo gdje je vladala nesnošljivost.

No, svjedočili ste i promjenama koje su izazvale nesnošljivost tamo gdje je nekoć vladao mir. Obje su promjene posljedice te moćne sile koja vas vodi kroz razvoj, omogućavajući onima koji su otvoreni da se povežu i rastu — povežu međusobno i rastu u energiji srca, ljubavi i moći koja im je na dohvat ruke. Vrijeme je da osvijestite svoje strahove i suočite se s njima, vrijeme da se suočite s vječnim izazovima i usudite se biti ono za što ste stvoreni i rođeni.

Sada bi vam već trebalo biti posve jasno da je put prema najvećem napretku put srca. Napredak se mjeri ljubavlju, obiljem, zdravljem, blagostanjem, radošću, skladom i entuzijazmom. U svim tim kategorijama ostvarit ćete obilje budete li jednostavno slijedili svoje srce i živjeli svoj san.

U mnogim vašim zapisima nalazi se istina o tome da vas je Stvoritelj zamislio i stvorio prema Svojem liku, da ste stvoreni na sliku Božju. To je duboka istina. Stvoreni ste na sliku ljubavi. Bog je energija ljubavi. Bog je energija koja, putem moći sile koju nazivate ljubavlju, u univerzumu potiče stvaranje. Vi ste ta ista sila; vi ste ista moć. Vi ste ljubav koja u univerzumu potiče stvaranje, a sada je trenutak za veliko buđenje i otvaranje prema toj moći.

Ljudima želimo poručiti da je došlo vrijeme da se uzdignu iznad straha i tame, iznad trenutaka i osjećaja odvojenosti, da prihvate istinu, da prihvate moć koja jesu i koja je u njima. To je naša poruka.

Stevan: *Primam prelijepu sliku onoga što nam Ariel uz toliko truda nastoji objasniti.*

Ariel: Ako ste ikada promatrali kap vode na vjetrobranu automobila ili prozorskom staklu, opazili ste da je malena dok započinje svoje putovanje i da je vuče gravitacija. Na svojem putu često nailazi na drugu kap, sjedinjuje se s njom i te dvije kapi, sada veće, nastavljaju put. Nailaze na sljedeću koja im se pridružuje. Do trenutka kada stigne na dno, to je ili vrlo velika kap ili mali potočić vode. Gravitacija je bila pokretač toga putovanja.

Te kapi možemo usporediti s ljubavlju. Riječi koje vam upućujemo su te kapi čiste suštine ljubavi koja je osnovni sastavni dio strukture univerzuma u kojemu živite. Gravitacija je u ovoj usporedbi žed duša koje žive u vašem svijetu.

Svojom žudnjom za utaženjem žeđi one doslovce privlače tu istinu. Vi ste jedna od tih kapi jer na svoj način žudite, ali i služite. Mi vam predajemo dar ljubavi koji vi prihvaćate, koji postaje dio vas; vi ga predajete drugome koji ga također prihvaća. Na koncu ćemo tom malom kapi kao polaznom točkom utažiti žeđ svijeta.

Svijet je još uvijek vrlo gnjevan, vrlo uplašen, vrlo ogorčen. Malobrojni su oni čija je žeđ utažena, a mnogo je, sve više onih do kojih moramo doprijeti. Postoje i drugi poput vas koji, na svoje načine i svojim vlastitim riječima, prenose kapi ljubavi koje im upućujemo.

Čak i kada biste svoju životnu snagu u potpunosti posvetiti služenju nama u tom poslu, ne biste mogli utažiti svu žeđ pa zbog toga tražimo pomoć mnogih poput vas. Vi se ne nadmećete s njima pa vas molimo da se ne uspoređujete. Za razliku od pokušaja traženja čovjekove žeđi vodom, ljubav koju nudimo mora se očitovati u raznim oblicima. Različiti načini očitovanja ljubavi potrebni su zbog toga što je duhovnu hranu i potporu potrebno prilagoditi sposobnosti primatelja.

Zbog toga katkad govorimo prelijepim stihovima; u drugim slučajevima uzvišenom teologijom; katkad dječjim pričama, a u nekim slučajevima istinu izražavamo jasno i jezgrovito koliko god možemo. Nije svaki um spreman primiti sve oblike istine, pa je zbog toga nudimo u raznim oblicima i na razne načine, nadajući se da će jedan od tih oblika doprijeti do svakog srca i da će ga ispuniti.

Srce koje pročita ovu knjigu i koje se osjeti ispunjenim, postaje kap koja dodiruje drugu kap nudeći ovu knjigu kao dar ili govoreći o njezinim porukama. Ta osoba može nadahnuti deset drugih da prime svoju vlastitu duhovnu hranu. I oni također postaju kapi. Sve dok cijeli svijet ne bude nahranjen i dok sva žeđ za duhovnom okrpom ne bude utažena, ta sila vrlo nalik gravitaciji širit će znanje među ljudima sve dok svi ne budu ispunjeni.

152. Linda: Našoj se suradnji bliži kraj. Želiš li uputiti završnu poruku?

Ariel: Neka bude posve jasno. Vi [Stevan i Linda] možda se približavate kraju jednog dijela ili faze suradnje s nama. Mi se ne približavamo kraju naše suradnje s vama. Iako vam to ne možemo objasniti, mi na neki način tek počinjemo.

Bilo bi nam zadovoljstvo nastaviti surađivati s vama odgovarajući na još mnogo vaših pitanja, ili pitanja koja će proizaći iz naših odgovora. Još je mnogo, mnogo toga što bismo vam željeli prenijeti budete li željeli raditi s nama.

Naš rad započinje u ovoj stvarnosti u zanosu koji ne možete ni zamisliti. Zbog toga je u mnogim trenucima tvoja želja za izražavanjem zahvalnosti za naše riječi bila paradoksalna jer ne možeš pojmiti strast kojom obavljamo ovaj posao ili radost koju bismo osjećali kada bi s nama radila dvadeset i četiri sata dnevno.

Mi posjedujemo ocean znanja, poezije, predodžbi i mudrosti koje vam želimo prenijeti da bismo pomogli razriješiti dvojbu vaše kulture i ljudi na vašem planetu. To je razlog našega postojanja - pružiti ta saznanja. Zbog toga smo uistinu, uistinu radosni kada pronađemo ljude poput tebe koji će poduprijeti naša nastojanja, ali ne kao teret, već kao strast njihovih vlastitih života.

Neprestano iznova čitajte poruke u svetim spisima svih oblika i svih religija. Na taj se način ljudska srca, duše i umovi mogu nahraniti sa samog drveta života. Budete li gledali okom koje zna što traži, neprestano ćete iznova opažati način na koji se taj proces odvija. Saznanja koja dovode do velikog uzdizanja uvijek su dostupna onima koji su spremni prihvatiti ponuđenu ljubav i mudrost.

Međutim, ima i onih koji će primiti ove riječi, primiti ljubav i mudrost koju one prenose, no kad ih predoče svojoj svijesti, ego će reagirati strahom. Reakcije na ovu mudrost koju sada primete u svoju svijest mogu biti, prema vašem određenju, i pozitivne i negativne. No, osvrnete li se na povijest, otkrit ćete da se to uvijek događa: saznanje je primljeno, uslijedi reakcija i saznanje se nakon toga ponovno prima. S vremena na vrijeme prenijet ćemo vam znanje, mudrost i istinu. Zatim ćemo omogućiti rast, a kada bude vrijeme, ponovno ćemo vam uputiti poruku, omogućavajući još veći rast.

Dokle god naš rad, naše riječi, naše znanje i naša mudrost budu djelotvorno prenošeni pomoću vaših [Linda i Stevan] ljudskih vještina i dokle god budu dosezali i mijenjali vibraciju, odnosno, duhovnu razinu i približavali je božanskome, bliže jedinstvu s Bogom, kroz vas ćemo još mnogo puta prenositi još mnogo svojega znanja i još mnogo svojih riječi. Ako vaše darovitosti prestanu biti djelotvorne za ostvarenje svrhe s kojom smo započeli, tada ćemo ovaj rad privesti kraju.

153. Linda: Tijekom protekle dvije godine koliko smo razgovarali, znatno si pridonio promjeni mojega života u smjeru koji mi je donio mnogo osobne radosti, profesionalnog zadovoljstva i zdravlja. Želim ti zahvaliti što si mi pomogao da se razvijem u ulozi izdavača i spisateljice. U Stevanovo i svoje ime, kao i u ime svih na Zemlji, zahvaljujem ti na tvojoj mudrosti, tvojem znanju i tvojoj poruci.

Ariel: Zahvaljujemo ti na ovim riječima i još jednom ponavljamo da duboko razumijemo tvoju zahvalnost; duboko razumijemo tvoju iskrenost. Energiju

tvojih riječi zahvalnosti i istinu koja se u njima nalazi shvatili smo i prije no što si ih izgovorila.

Zahvaljujemo ti što si se prihvatila ove zadaće. Zahvaljujemo ti što si se usudila dovršiti prvu od svojih faza. Unaprijed ti zahvaljujemo za veliki rast koji ćete oboje ostvariti nakon ovog koraka. Zahvaljujemo ti što si se usudila razvijati u svim aspektima, i onima koje bi mogla shvatiti kao divne i one koje bi mogla odrediti kao teške.

Znajte da velika ljubav, velika zahvalnost i velika sigurnost na ovom putu očekuju svakoga tko napreduje prema jedinstvu s Bogom i tko se, čak i nakon što je jeo s drveta spoznaje, vraća u rajski vrt.

Kraj.